

**АЗƏРБАЈЧАН ДИЛИ
В Ə
ƏДƏБИЈАТ ТƏДРИСИ**

(Методик мəгəлəлэр мəчмүəsi)

4

**«АЗƏРБАЈЧАН
МƏКТƏБИ»**
журналына əлава

Бакы — 1971

PDF

Scanned by

МҮНДЭРИЧАТ

XXIV гурултајын гэрарларыны лэјагэтлэ һэјата кечирэк 3

I. ОРТА МЭКТЭБДЭ АЗЭРБАЈЧАН ДИЛИ ТЭДРИСИ

- Ә. М. Әһмәдов. Шакирдләрин нитгиндәки үслуб сәһвләри вә онларын арадан галдырылмасы үзәриндә иш 10
- К. Микајылов. Азәрбајчан дили дәрсләринин еффәктивлијини артырмаг јоллары һаггында 24
- Х. Чаббаров. Шакирдләрин јүксәк нитг мәдәнијјәтинә јијәләнмәси мүһүм мәсәләдир 32
- Т. Чәфәров. Азәрбајчан дили вә әдәбијјат фәнләринин әлагәли тәдрисинә даир 39

II. ОРТА МЭКТЭБДЭ ӘДӘБИЈЈАТ ТЭДРИСИ

- А. Ибраһимов. Әдәбијјат дәрсләриндә техники васитәләрдән истифадәнин бә'зи проблем мәсәләләри 44
- М. Ә. Әскәров. Әдәбијјатдан диспут—дәрсин тәшкили вә апарылмасы һаггында 54
- Ј. Рәһимова. Шакирдләрин мүстәгил мүталиәсини нечә тәшкил едирәм 61
- А. Алмәмәдов. Фиридунбәј Көчәрли рус классикләрини өјрәнмәк һаггында 65
- Т. Аббасов. Бәди әдәбијјатда совет адамы образынын психоложи тәһлили 69
- Б. Бағыров. Рәсул Рзанын һәјат вә јарадычылығынын тәдрисинә даир 81

Ашыг Әләскәрин анадан олмасынын 150 иллији гаршысында

- М. Һәкимов. Ашыг Әләскәрин сәнәткарлығына даир 94
- Ә. Әфәндизадә. Суаллара чаваб 98
- Бу китаблары охујун 101
- «Азәрбајчан дили вә әдәбијјат тәдриси» мәчмуәсиндә 1971-чи илдә дәрч олунмуш мәгалә вә материаллар 110

XXIV ГУРУЛТАЈЫН ГЭРАРЛАРЫНЫ ЛƏЈАГƏТЛƏ ҺƏЈАТА КЕЧИРƏК

XXIV гурултајын тарихи гэрарларынын бөјүк мә'насыны, онун руһуну дэриндэн анлајыб дэрк етмэк, тэсэррүфат, ишти-май вэ идеоложи саһэдэ гурултајын гаршыја гојдуғу вэзифә-ләри лајигинчэ јеринэ јетирмэк, инди ишимизин башлыча ис-тигамәтини вэ мәғзини тәшкил етмәлидир.

Бизим мәктәб вэ мүәллимләримизин, хүсусилә дил-әдә-бијјат мүәллимләримизин бу саһэдэ вэзифәси нэдэн ибарәт-дир? XXIV гурултајын гэрарлары илә әлагәдәр олагаг Совет мүәллимләр ордусу, о чүмлэдән дил-әдәбијјат мүәллимләри доггузунчу бешиллијин әмәк чәһәсинә нә кими төһфәләр вер-мәлидирләр?

Мә'лум олдуғу кими, јени инсан тәрбијәси коммунизм гу-ручулуғунун ән мүһүм вэзифәләриндән биридир. Јени инсан тәрбијәсиндә Советләр өлкәсинин гәләбәләри һәгигәтән мисил-сиздир. Совет өлкәсинин бөјүк досту, мәшһур франсыз јазы-чысы Анри Барбус демишдир: «...Бу өлкә нәинки мөһтәшәм за-водлар вэ машынар јаратмышдыр. О, мәним фикримчә һәр шејдән јүксәк вэ һәр шејдән көзәл олан минләрлә адам, јени дүнјадан руһланан вэ бу дүнјада гајнар инамла һәрәкәт едән чәсур, сағлам, гүввәтли тәмәннасыз инсанлар нәсли јарат-мышдыр. Дәһшәтли рөјаларла долу, сојуг вэ фајдасыз гаран-лыгда сөнүб әријән тәдим бәшәријјәтә сиз мөһкәм кер-чәклијә чеврилмиш јени күнүн аловларыны, идејал аловлары-ны вэ бу идеалы һәјата кечирмәјә гадир олан кәнч гүввәләрин бүтөв ахыныны кәтирмисиниз. Бизим Гәрбин гаранлыгларын-дан, биз, Шәргдә јени Күнәшин нечә аловландығыны, гүдрәт-ли илһамын нечә парладығыны, јени еранын кениш үфүглә-ринин ачылдығыны көрүрүк. Доран күнәшә салам! Мән она доғру кедирәм. Шәргә доғру кәлирәм!».

Бу һикмәтли сөzlәри Анри Барбус һәлә 30-чу илләрин әв-вәлләриндә, өлкәмиз биринчи дүнја мүһарибәси вэ вәтәндаш

мүһарибәсинин тәхрибатларындан, ачлыг вә игтисади блокаданын амансыз мәнкәнәсиндән өз гамәтинин тәзәчә дүзәлдиб елкәмизин сәнајеләшдирилмәсини, ири коллектив кәнд тәсәррүфатынын јарадылмасыны һәјата кечирдији заманда демишди. Лакин о вахтдан бәри өлкәмиздә сәккиз бешиллик һәјата кечирилмишдир. Бүтүн саһәләрдә олдуғу кими өлкәмиз кадр һазырлығы—јени инсан тәрбијәсиндә чох бөјүк һаһиләтләр әлдә етмишдир.

Бизим бүтүн Совет чәмијјәтимиз әслиндә чох бөјүк һәјат мәктәби, тәрбијә мәктәбидир. Јени инсан тәрбијәсиндә бүтүн чәмијјәтимиз: һәм зәһмәткеш коллективләри, һәм валидеји ичтиманјјәти јахындан вә фәал иштирак едир. Лакин бүтүн һәјатыны билләсәһтә ушағларә һәср етмиш олан мүәллим, о чүмләдән дил-әдәбијјат мүәллими јени инсан тәрбијәсин чәһәсинин һәмншә өн сьраларында кетмиш вә кедир.

Биз елми-техники ингилабын чошгун дөврүндә јашајырыг. Артыг чәхдандыр ки, елми-техники тәрәггинин тәшәббүсү капитал дүнјасынын әлиндән алынмыш вә ССРИ елми-техники ингилабын бајрағдары олушдур. Бунунла белә елми-техники ингилабын вүс'әти, даһа чох һазырлығлы кадрларын јетишдирилмәсинин тәләб едир. Бу һәср кәнч нәслә даһа кениш вә әтрафлы үмумтәһсил билликләринин верилмәсинин зәрури тәләб кими ирәли сүрүр. Лакин бизим үмумтәһсил мәктәбләримиз, мүәллимләримиз шакирдләри һәртәрәфли һазырлығлы, билликли вә бачарығлы адамлар кими јетишдирмәклә кифајәтләнә билмәзләр. Мәктәб А. С. Макаренконун тә'биринчә десәк, дүнја вәтәндашы јетишдириб тәрбијәләндирир. Мәктәб елә бир адам јетишдирир ки, о, нәинки Вәтәнимизин тәләјинә, һабелә бүтүн планетимизин, әмәкчи бәшәријјәтин тәләјинә лагејд олмасын, бүтүн гүввә вә енерјисини өлкәмизин тәрәггисин вә јүксәлишинә, коммунизм ишинә һәср етмәјә һазыр олсун. Бунун үчүн дил-әдәбијјат мүәллими шакирдләрә јалныз әсаслы биллик вермәк вә бизи әһәтә едән аләмин, дөврүмүзүн мә'лумат селиндән лазыми чәһәтләри әхә етмәк бачарығы ашыламагла кифајәтләнмәли, һәм дә онлары идејача мәтин, јүксәк вә нәчиб коммунист әхлағына малик адамлар кими бөјүдүб јетишдирмәлидир.

Совет әдәбијјаты адамларымызын һәјатында, коммунизм уғрунда мүбаризәдә чох бөјүк рол ојнајыр. О, кәнч нәслин ән гүдрәтли бәди, естетик вә идеја тәрбијәсини сәләһәдир. Докма партијамызын XXIV гурултајынын тарихи гәрарларыны јери-

нә јетирмәк әзми илә јашајан Азәрбајчан јазычыларынын кечән илин орталарында кечирилмиш V гурултајы вә јазычыларын Үмумиттифағ гурултајынын јекунлары буну бир даһа ајдын сурәтдә көстәрди.

Көркәмли совет јазычыларындан бири, бәдин әсәрләрин һәјата нечә нүфуз етдији, совет һәјатынын, совет адамларынын һәјат вә мүбаризәсини ишығландырдығы һағгында данышаркән чох характерик бир мисал кәтирәрәк демишдир ки, вәтәндаш мүһарибәси чәһәләриндә Чапајев кими чәсур сәркәрдәләр аз олмамышдыр. Лакин Чапајев дүзијасынын вә онун әфсанәви командиринин рәшадәти јазычы Фурмановун «Чапајев» әсәри вәситәсилә бизә кәлиб чатмыш, әдәбијјат тарихимиздә силлимәз ил бурахмышдыр.

Совет һакимияјјәти уғрунда, совет гурулушунун бәргәрар олмасы вә мөһкәмләнмәси уғрунда бир чох нәсилләр үчүн көзәл нүмунә олмуш Н. Островскинин «Полад нечә бәркиди» романы һағгында да ејни сөзләри демәк олар. Н. Островски—Павел Корчакиннин мүбариз һәјатынын һеч бир заман сөймәјән мәш'әли мәһз бу көзәл әдәби јадикарын вәситәсилә кәнч нәслә чатмыш, ону һәмншә һәјат вә мүбаризәјә руһландырмышдыр.

Әсәс гәһраманы совет адамы олан совет јазычылары мүәсирләримизни тәрәннүм едирләр. Онлар өз илһамларыны, Ленин партијасынын јүксәк идејаларынын бәргәрар олмасы уғрунда мүбаризәјә һәср едирләр. Онлар үчүн јени инсанын—коммунист чәмијјәти вәтәндашынын мә'нәви тәшәккүлү кими нәчиб бир ишә өз гәләми илә хидмәт етмәкдән шәрәфли бир вәзифә јохдур.

ССРИ Јазычылар Иттифагы Идарә һејәтинин катиби Н. Грибачев јолдашы Азәрбајчан јазычыларынын V гурултајында бәдин јарадычылығдан данышаркән дедији кими, әдәбијјат суварма каналлары чәкмәсә дә, космик апаратлар јаратмаса да, биһалар учалтмаса да халғын мә'нәви һәјатынын, социалист мәдәнијјәти гуручулуғунун ајрылмаз һиссәсидир, ичтиман сәрвәтимизин гызыл фондуна дахилдир. Бизим чоһмилләтли әдәбијјатымыз коммунизм идејалары әсасында чәмијјәти дәјишдирмәји бир идеал кими сечәрәк, халғ һәјатынын бүтүн чәһәтләри илә јекдиллик вә үзви әләғә шәраитиндә дүнја әдәби просесинин башлыча мүтәрәгги чәһәјанына, бәшәр тарихиндә мисли бәрәбәри олмајан һадисәјә чеврилмишдир.

Сов.ИКП XXIV гурултајында Л. И. Брежнев јолдашын ма'рузэсиндэ дејилдији кимн, совет јазычылары бүтүн пешә-ләрден олан милјон-милјон вәтандашларымызла әл-әлә верә-рәк идеал кәләчәк намина, үмумхалг сәадәти намина чалы-шырлар.

Совет јазычыларынын маһсулуну—онларын романларыны, повестләрини, поемаларыны, ше'рләрини вә маһныларыны әв-вәлчәдән дәгиг вә конкрет сурәтдә планлашдырмаг мүмкүн де-јилдир. Лакин Мајаковскинин тә'биринчә демәк олар ки, јазы-чыларымызын әмәји Советләр өлкәсинин әмәјинә говушур, бү-түн халгын әмәји илә өлчүлүр, зәманәнин јүксәк ме'јарларына ујгун кәлир.

Совет әдәбијјаты һаггында дејилән бу сөzlәри онун тәд-рисинә дә шамыл етмәк олар. Мәктәбләримиздә әдәбијјат тәд-рисинин ме'јары да маһз бу јүксәк ме'јарла өлчүлмәли, мүәј-јәнләшдирилмәлидир. Биз әдәби әсәрләрдән, әдәби пријом вә васитәләрдән истифада едәрәк, шакирдләрдә јүксәк бәднн зөвг јаратмалы, һабелә онлары партија вә халга сәдагәт вә маһәббәт руһунда, пролетар бејнәлмиләлчилији вә совет вәтән-пәрвәрлији руһунда тәрбијәләндирмәлијик.

Мәктәбләримиздә чалышан фәдакар, габагчыл әдәбијјат мүәллимләримиз чохдур: Имамверди Әбилов (Нефтчала шә-һәри), Бағыр Бағыров (Кировабад шәһәри), Мәһралы Нәчә-фов, Муса Јагуб (Исмајыллы) вә башгалары буна нүмунә ола-былар. Һәр бир мүәллимни өзүнәмәхсус иш үслубу вар. Онла-рын һаггында мәтбуатымызда чох дејилмиш, чох јазылмыш вә һәлә чох јазылачагдыр. Лакин габагчыл әдәбијјат мүәл-лимләримиз үчүн үмуми характерик бир чәһәт вар ки, о да әдәбијјат дәрсләринин идеја-сијаси истигамәтиндән, әдәбијјат дәрсләринин тәрбијәләндиричи тә'сириндән сәмәрәли истифа-дә етмәкдән ибарәтдир.

Ма'лум олдуғу үзрә һеч бир јазычы аз-чох көркәмли әсә-рини адамлары, хүсусилә ушаг вә кәнчләри садәчә маһфул ет-мәк хатиринә јазмыр. Әдәбијјат тарихимиздә силинмәз из бу-рахан һәр һансы бир бәднн әсәрдә јазычы мүтләг өз гаршы-сына мүәјјән идеја гојур; о, адамларын, кәнчләрин вә ушагла-рын әхлаги, естетик тәрбијәсинин, коммунист тәрбијәсинин тә-шәккүлүнә өз пајыны, өз төһфәсини вермәјә чалышыр. Әсәрин бәднн мәзијјәтләрини, јазычынын ишләтдији, истифада етдији бәднн үсул вә васитәләри шакирдләрә чатдырмаг әдәбијјат мүәллимнин ән мүһүм вәзифәсидир. Буунла јанашы әдәбиј-јат мүәллимг өз фәннинин тәдриси просесиндә белә бир чәһәти

һәмншә нәзәрә алмалыдыр ки, бәднн әсәрин идејасы, онун мүәсирлик вә хәлгилик руһу әслиндә әсәри әтә-чана кәтирир. Мүәллим бу чәһәти, јә'ни әсәрин нә үчүн јазылдығыны, нә үчүн ону охумаг вә дәрк етмәк лазым олдуғуну шакирдләрә чатдырмага чалышмалыдыр.

Әлбәттә, бә'зи әдәбијјат мүәллимләринин етдији кимн әдә-бијјат дәрсләринин тарих, јахуд ичтиманјјат дәрсләринә чевир-мәк, јерсиз тәрбијәви нәтичәләр чыхармаг олмаз. Чалышмаг лазымдыр ки, әдәби әсәрин идејасы шакирд мүһәкимәсини, мәнтиги тәфәккүрүнүн өзүндән доғсун, әдәби әгидәјә, е'тигада чеврилсин.

Һәјат вә тәчрүбә көстәрир ки, ән мүһүм кәшфләр вә елми нанлијјәтләр бир чох елмләрин: «гоһум», һәтта «ән узаг» елмләрин говшағында әлдә едилир. Бу, нәинки дәгиг вә тәбниј-јат елмләринә һабелә һуманитар елмләрә дә анддир. Бу о де-мәкдир ки, биз кәрәк тәдрис просесиндә фәнләрарасы әлағә мәсәләләринә чох чидди фикир верәк, әдәбијјаты башга фән-ләрлә, сых гаршылыгы әлағәдә тәдрис едәк. Бу ма'нада әдә-бијјат мүәллимни фәнләрарасы әлағә имканларындан јери кәл-дикчә истифада етмәли, әдәбијјат тәдрисини сәмәрәли тәшкил етмәли, әдәбијјата вә үмумијјәтлә китаб мүталиәсинә севки вә маһәббәт тәрбијә етмәк јолу илә шакирдләрини ана дилини мүкәммәл мәнимсәмәсинә чалышмалыдыр.

К. Д. Ушински дејирди ки, ана дили «бәшәријјәтин ән бө-јүк тәрбијәчиси», «ән бөјүк халг мүәллимни», «тәбнәтә, һәјата вә инсанлара олан мүнасибәтин илкин бәләдчисидир». Ана дили илә ушаг «сајсыз-һесабыз маһфум, әшјалар һаггында фикир, фикирләр мәчмуу, һиссләр, бәднн сурәтләрини психолокијасы-ны, дилини мәнтигини вә фәлсәфәсини мәнимсәјир, һәм дә тез вә асан мәнимсәјир». Маһһур рус дилчиси Шахматовун деди-ји кимн, «Ана дили васитәсилә шакирд халгы, онун ма'нави һәјатыны доғрудан-доғруја көрә билир».

Дил мүәллимни, ана дилини гајда вә гануналарыны нә гә-дәр маһарәтлә кечсә дә, шакирдләрә классик вә мүәсир ро-манлары охумаг етирасы тәлгин етмәзсә истәһкән нәтичәни әлдә едә билмәз. Буна көрә дә габагчыл дил-әдәбијјат мүәл-лимләримиз өз дәрсләрини мүәсир сәвијјәдә тәшкил едәркән ушагларда китаба севки вә маһәббәт һисси јарадыр вә белә-ликлә, маһијјәт е'тибары илә кәзал романларын охунмасы ва-ситәси илә онлара әдәби дили дә өјрәдирләр. Һәмин мүәллим-ләрини шакирдләрини гәлбиндә аловландырдығлары китаб ет-

тирасы чох заман мектаблени неч бир заман тарк етмир ва китабын шахсинда о өзүнүн бөжүк достуну, өмүр сирдашыны тапыр.

Лакни бэ'зи эдэбијјат мүэллимлэримиз унудурлар ки, совет адамы үчүн зэрури олан јаддаш бэ'зи ушагларын сонрадан мүстэгийл һэјатда кифајет гэдэр јаддаша малик олмамаларынын сәбәбканы, тәгсирканы елә дил-эдэбијјат мүэллимлэринин өзлэридир. Ахы онлар орта мектабда шакирдлэрэ нәинки ана дилинде һабелә башга диллэрдә ше'рлэр эзбэрлэтсәјдилэр, ејни заманда башга васитэлэрдән истифада едиб шакирдлэрин һафизәсини, јаддашыны кифајет гэдэр тэмрин етсәјдилэр, онларын јетишдирдиклэри шакирдлэр мүстэгийл һэјатда зэрури олан јаддаш бачарыгына јијэләнмиш олардылар.

Бизим арзумуз, мәгсәдимиз һэртэрәфли инкишаф етмиш совет адамы јетишдирмәкдир. Сов.ИКП XXIV гурултајынын гэрарларыны јеринә јетирмәклә алагәдар олараг, эдэбијјатын тәдриси дә мәһз бу мәгсәдә хидмәт етмәлидир. Шакирдлэрдә мөһкәм ирадә, әмәксевәрлик тәрбијә етмәк, эдэбијјат тәдрисини ән мүһүм, башлыча вәзифэлэриндән биридир.

Габагчыл эдэбијјат мүэллимлэримиз классик вә мүасир эдэби әсэрлэрдән истифада едэрәк шакирдлэрдә мөһкәм ирадә, чәтинликлэрә галиб кәлмәк әзин јарадырлар. Лакни тәәсүфлә гејд етмәк лазымдыр ки, бу сөзлэри неч дә бүтүи мүэллимлэримиз һаггында демәк олмаз. Һалбуки шакирдлэрдә мөһкәм ирадә, гаршыја гојулмуш ајдын вә нәчиб мәгсәд уғрунда әзмкарлыг кәстәрмәк һисси, әмәксевәрлик тәрбијәси кәнч вәтәндаш үчүн, сабаһкы коммунизм гуручусу үчүн лазым олан ән мүһүм кејфијјәтлэрдәндир.

Эдэбијјат мүэллими нәинки синифдә, дәрсдә, һабелә синифдәнкәнар тәдбирлэр заманы да шакирдлэрә чох бөжүк тәрбијәви тә'сир кәстәрмәли, онларын бәдини зөвгүнүн артмасына, јүксәлмәсинә чалышмалыдыр.

Бәдини әсэрлэрин охунмасы, мүзакирәси, шакирдлэрин коллектив сурәтдә киноја апарылмасы вә сонрадан һәмин кино-филмлэрин мүзакирәси эдэби-бәдини кечаләр кечирилмәси, бурада шакирдлэрин чыхышы вә с. тәдбирлэр шакирдлэрин билик вә бачарыгыны артырыр, онларын дүнјабахышынын, үмуми һазырлыгынын инкишафына сәбәб олур. Тәчрүбә кәстәрир ки, мектаблэримиздә кечирылән синифдән вә мектабдәнкәнар ишлэрдә вә мараглы тәдбирлэрдә габагчыл эдэбијјат мүэллимлэримиз бөжүк тәшәббүскарлыг кәстәрир вә фәал иштирәк едирлэр. Онлар ән мүхтәлиф мараглы иш формаларын-

дан истифада едэрәк, шакирдлэрин тәрбијәсинә һәмишә хүсуси диггәт верирлэр.

Эдэби әсәр кими, бәдини филм дә һэјатын мүәјјән парчасыдыр. Кино-филмлэр инчәсэнәтнин ән күтләви сәһәси олуб, ән чидди тәблиғат васитэлэриндән биридир. Кинематографиянын мүасир вә чох зәнкни имканларындан, бәдини тә'сир васитэлэриндән истифада едән кино-филмлэр мүәјјән дөврдәки һэјат һадисэлэрини, јахуд һәр һансы бир һэјати әһвалат вә мөвзуну ишыгландырыр. Буна көрә дә неч дә тәсадүфи дејилдир ки, кәнч гыз вә оғлаш бэ'зән узун бир заман һәр һансы бир филмин тә'сири алтында олур. Эдэбијјат мүэллимлэримиз бу чәһәти нәзәрә алмалы вә бәдини филмлэрдән, онларын тәһлили вә мүзакирәсиндән кәнчлэрини идеја тәрбијәси үчүн мүһүм бир силаһ кими истифада етмәлидирлэр.

Сов.ИКП XXIV гурултајы идеоложи ишчилэр, хүсусилә мүэллимлэримиз гаршысында чох бөжүк вәзифәләр гојмушдур. Мектаб вә мүэллимлэримизин идеја тәрбијә иши һүчүм характери дашымалы, буржуа идеолокијасына гаршы онун барышмазлыг руһуну, мәғзини тәшкил етмәлидир. Тә'лим-тәрбијә сәһәсиндә бу о демәкдир ки, биз марксизм-ленинизм-тәлиминин бөжүк гүдрәтиндән, бәдини эдэбијјатын тәрбијәләндиричи тә'сириндән сәмәрәли истифада етмәли, ушаглары, јенијетмә вә кәнчлэри марксизм-ленинизм руһунда елә тәрбијәләндирмәлијик ки, онлар буржуа идеолокијасынын һәр чүр тәзаһүрлэриндән, көһнәлик галыгларындан нәинки өзлэрини горујуб мүһафизә етсинлэр, һабелә заманәмизин ән бөжүк тә'лими олан марксизм-ленинизмлә оилаһланыб буржуа идеолокијасына гаршы чыха билсинлэр. Эдэбијјат мүэллими А. С. Макаренкоун тә'биринчә десәк, шакирдин јанында олмадыгда да ону тәрбијәләндирмәли, коммунизм гуручулуғунун сабаһкы фәдакар зәһмәткеш ки ми бөјүдүб јетишдирмәлидир.

Гој, мүэллим XXIV гурултајын гэрарларыны, бешиллијин мөһтәшәм вәзифэлэрини, јени инсан тәрбијәси сәһәсиндәки өз сә'јлэрини јени гүввә илә давам етдирсин. Бу, коммунизм гуручулуғуна, кәләчәк нәсиллэрә онун ән көзәл һәдијјәси олачагдыр.

ШАКИРДЛӘРИН НИТГИНДӘКИ ҮСЛУБ СӘНВЛӘРИ ВӘ ОНЛАРЫН АРАДАН ГАЛДЫРЫЛМАСЫ ҮЗӘРИНДӘ ИШ

Досент Ә. М. ӘМӘДОВ.

Јени програмын тәләбинә көрә IV—VIII синифләрдә шакирдләрлә: рабитәли нитг, нитг мәдәнијјәти вә үслубијјата даир мәшғәләләр апарылмалы вә онлара дүзкүн, сәлис, ајдын данышыб јазмаг вәрдишләри ашыланмалыдыр.

Парлаг вә ајдын, сәрраст вә мәнтигли нитгә јијәләнемәк үчүн шакирдләр дил һадисәләринин үслуби мәзијјәтләрини көрмәли, өз нитгләриндә онлардан истифадә етмәји бачармалыдырлар. Бу о демәкдир ки, тәкчә әдәби нитг нормаларыны өјрәнмәк, онлары мәнимсәмәк кифәјәт дејилдир. Шакирдләр һәм јазылы вә һәм дә шифаһи нитгләриндә елә сөзләр, ифадәләр вә чүмләләр сечиб ишләтмәји бачармалыдырлар ки, бунлар ифадә олуначаг фикрә тамам ујғун олсун, динләјичи вә охучу ону асанлыгла баша дүшсүн. Бунсуз јүксәк нитг мәдәнијјәти һаггында данышмаг олмаз.

Шакирдләрин јазылы вә шифаһи нитгләри үзәриндә апарылан мүшаһидәләр, хүсусилә онларын ифадә вә инша јазыларынын тәһлили белә бир фикри тәсдиг едир ки, һәлә дә үслубијјат үзрә көрүләи ишләр Азәрбајчан дили тәдрисинин үмуми системиндә өзүнүн лајиг олдуғу јерини тапмамышдыр. Шакирдләрин чоху өз фикрини, истәјини јығчам вә ајдын шәкилдә ифадә едә билмир, дилин фонетик, лексик вә грамматик васитәләриндән чанлы нитг просесиндә мәгсәдәујғун, јерли-јериндә истифадәни пис бачарыр, беләликлә, хејли үслуб сәнвләринә јол верирләр.

Тәчрүбә көстәрир ки, үслубијјат үзрә көрүләи иш о заман кејфијјәтли вә сәмәрәли ола биләр ки, шакирдләрин јазылы вә шифаһи нитгләриндәки үслуб сәнвләри мүнтәзәм олараг

ишләнилсин, бу сәнвләр өз характеринә көрә группашдырылсын, даһа тез-тез тәсадүф едилән типик сәнвләр конкрет шәкилдә мүәјјәнләшдирилсин вә үзә чыхарылсын. Анчаг белә олдугда сәнвләр үзәриндә ардычыл вә системли иш апарыла биләр, бу сәнвләри арадан галдырмаг үчүн әлверишли үсул вә васитәләрдән истифадә етмәк олар.

Үслуб сәнви мәгсәдәујғун сечилмәјән, ифадә олуначаг фикри тәһриф едән вә онун алашылмасыны чәтинләшдирән, ағырлашдыран сөз вә чүмләләр ишләдилмәси мәнасында баша дүшүлүр. Бу чәһәтдән шакирдләрин нитгиндә өзүнү көстәрән типик үслуб сәнвләри әсасән ашағыдакылардыр:

1. Сөзүн јериндә ишләдилмәси, синонимләрин дүзкүн сечилмәси. Бу сәнвләр башлыча олараг сөзүн ифадә етдији конкрет мәнаны дәгиг билмәмәкдән ирәли кәлир. Ашағыдакы мисаллара диггәт јетирәк:

«Вагиф» әсәриндә Видади дә көркәмли сурәтләрдәндир».

«Низами «Сирләр хәзинәси», «Једди көзәл», «Лејли вә Мәчнун» кими көзәл вә нәчиб әсәрләр јазмышдыр».

«Мәммәдин атасы мәс'ул ишдә ишләјир».

«Һачы Гара арвады Түкәзин бу һәрәкәтләринә гаршы һирсләнди вә деди».

Көрүндүјү кими, бу чүмләләрдә көркәмли, нәчиб, ишдә, гаршы сөзләри јериндә ишләдилмәдијиндән мәнаја хәләл кәлмишдир.

2. Артыг сөзләр вә ифадәләр ишләдилмәси; мәсәлән:

Демәк олар ки, Баһар сојугдан тир-тир әсирди.

Баһанда көрүрүк ки, јазычы бир сыра јадда галан сурәтләр јаратмышдыр.

Јазычы даһа чох әсас етибарилә авамлығы тәнгид атәшинә тутмушдур.

О һәр аддымбашы дајаныр, нәфәсини дәрирди.

Бу чүмләләрдәки демәк олар ки, баһанда көрүрүк ки, әсас етибарилә, һәр кими сөз вә ифадәләр һеч бир лүзум олмадан ишләдилмиш, садәчә нитги ағырлашдырмыш, сөзчүлүк јаратмышдыр. Белә үслуби сәнвләр даһа чох шакирдләрин шифаһи нитгләриндә өзүнү көстәрир.

3. Шакирдләрин јазылы вә шифаһи нитгләриндәки үслуб сәнвләринин бөјүк бир гисми чүмләдә сөз сырасынын позулмасында өзүнү көстәрир; мәсәлән:

а) тәјин, тәјин олунадан ајрылыр:

Горхунч бир олун үрәжинә ваһимә кәлди.

Мәсәлә сән дедјин чохдан һәлл олунуб.

б) Үчүнчү нөв тәјини сөз бирләшмәсинин икинчи тәрәфинә анд олан тәјин, бирләшмәнин әввәлине кәтирилир:

Учсуз-бучагсыз колхозун тарлаларында мәһсул жығымы башламышды.

Кәңчләр кениш мәктәбин һәјәтиндә идман мејданчасы дүзәлтдиләр.

Сөз сырасынын бу чүр позулмасы фикрин тәһриф олунмасына сәбәб олур вә икимә'налылыг јарадыр. Биринчи чүмләдә тарлаларын әвәзинә колхозун учсуз-бучагсыз олмасы, икинчидә исә һәјәтин кениш олмасы әвәзинә мәктәбин кениш олмасы мә'насы ашлашылыр.

в) Үчүнчү нөв тәјини сөз бирләшмәсинин икинчи тәрәфинә идарә олунан тамамлыг сәһв олараг бирләшмәнин әввәлине кәтирилир:

Агча ханымы Гарача гызын севдијини ешидән Пәричаһан ханым ону јанына чагыртдырды.

Һалбуки бу чүмләдә сыраланма белә олмалы иди:

Гарача гызын Агча ханымы севдијини ешидән Пәричаһан ханым ону јанына чагыртдырды.

г) Гејри-мүәјјәнлик билдирән васитәсиз тамамлыг һәмишә хәбәрин јанында олмалыдыр. Мөһкәм јанашма әлагәси илә бағлы олдуғларындан онларын арасына һеч бир сөз дахил ола билмир. Лакин шакирдләр бә'зән бу әлагәни позур, беләликлә, үслуб сәһвләринә јол верирләр:

Гоча почталјон анаја мәктуб тез-тез кәтирәрди.

г) Үчүнчү нөв тәјини сөз бирләшмәсинин тәрәфләри арасына сөз, тәркиб вә башга ифадәләр дахил ола биләр. Бу сөз вә ифадәләр исә һәмишә икинчи тәрәфин тәјини вәзифәсиндә чыхыш едир. Үчүнчү нөв тәјини сөз бирләшмәсинин бу имканындан шакирдләр бә'зән суй-истифадә едир, табелә мүрәккәб чүмләнни тәртибиндә сыраланманы позур, мә'нанын ајдын ифадәсинә хәләл кәтирән үслуб сәһви бурахырлар. Бу сәһв ондан ибарәт олур ки, баш чүмләнни хәбәрини вә ја бүтүн баш чүмләнни будаг чүмләдәки үчүнчү нөв тәјини сөз бирләшмәсинин тәрәфләри арасына дахил едирләр; мәсәлән:

Бирдән гапынын көрдүм зәнки чалынды.

Мәктәбин онлар көрдүләр ки, јахынлығында бир автобус дајанды.

ғ) Дилимиздәки дадлы олмаг, һејрәт етмәк, зәнк етмәк, разылыға кәлмәк, јол кетмәк, чәттилик чәкмәк, нәзәрдән салмаг, сөһбәт етмәк, тагәтдән дүшмәк, хәбәр тутмаг, ганад чалмаг кими мүрәккәб фе'лләр идиоматик ифадә мәғамындадыр. Бу чүр фе'лләрлә ифадә олунан хәбәрләр нитгдә кениш мигјасда ишләнир. Сабит бирләшмә олдуғларындан онларын тәрәфләри арасына башга сөз дахил ола билмир. Лакин шакирдләр бә'зән бу чәһәти көзләмир, сөз сырасыны позур, тәрәфләр арасына башга сөз вә ифадәләр артырырлар; мәсәлән: Гара гыздырма күчдән тамам ону салмышды.

О, разылыға бирдән-бирә кәлә билмирди.

Һеч билмирәм сөһбәт нә үчүн овдан салдыг?

4. Дилимизин грамматик нормалары илә бағлы олан бир сыра үслуб сәһвләри чүмлә үзвләри арасындакы узлашманын позулмасында өзүнү көстәрир. Азәрбајчан дилиндә хәбәрин шәхс вә кәмијјәтә көрә мүбтәда илә узлашмасында (хүсусилә, кәмијјәтә көрә узлашмада) фикрин дүзкүн вә ајдын ифадәси үчүн үслуби әһәмијјәти олан елә хүсусијјәтләр вардыр ки, булар нитг инкишафы мәшғәләләриндә һөкмән нәзәрә алынмалыдыр.

Мүшаһидәләр көстәрир ки, узлашма әлагәсинин позулмасы нәтичәсиндә шакирдләрин нитгиндә олан үслуб сәһвләри, әсәсән ашағыдакы һалларда баш верир:

а) Тәрәфләриндән бири топлулуғ билдирән үмуми исимлә ифадә олунмуш (халг, әһали, чамаат, күтлә, аләм вә с.) икинчи вә үчүнчү нөв тәјини сөз бирләшмәләри мүбтәда вәзифәсиндә ишләнәндә шакирдләр кәмијјәтә көрә узлашмада сәһвә јол верир, јанлыш олараг хәбәри чәм шәклиндә ишләдирләр:

Кәнд әһалиси мәһсул жығымына һазырлашырдылар.

Чамаатын јарысы истиләр башлајан кими јәјлаға кетмишдиләр.

Әһалинин чоху тәсәррүфат ишләри илә мәшғул олурлар.

б) Мүбтәдадан әввәл кәмијјәт билдирән тәјин кәләрсә, хәбәр һөкмән тәк олмалыдыр. Лакин кәмијјәтә көрә узлашмадакы бу гајданы шакирдләр чох вахт дүзкүн јеринә јетирмир, хәбәрләри чәм шәклиндә ишләдирләр:

Онларла шакирд спартакиадада биринчилик газанмышдылар.

Сәһәр тездән хејли адам сәһәләрә чыхмышдылар.

в) һамы, чохлары, һәр кәс, һеч бир кәс, бә'зиләри, бир нәчәси, һәр икиси вә с. гејри-мүәјјәнлик билдирән әвәзликләр

мүбтәдә јериндә ишләндиңдә хәбәр кәмијјәтчә һәмишә тәк ол-малыдыр. Лакин бу чүр әвәзликләрин топлулуғ мә'насы ифа-дә етмәси тә'сирин алтында шакирдләр үслуб сәһви бурахыр, бә'зән хәбәри тәк дејил, чәм шәклиндә ишләдирләр:

Бир нечәси тәпәчији ашыб горуға јахынлашдылар.

Һәр икиси сакитчә дајаныб дурмушдулар.

Бүтүн јол узуну һеч бириси бир кәлмә дә данышмадылар.

Бә'зиләри тәнгиддән нәтичә чыхармамышдылар.

Һамысы дајаныб көзләјирдиләр.

г) Хәбәрин кәмијјәтә көрә мүбтәдә илә узлашмасында үслуби сәһвә јол верилмәси бә'зән илә сөзүнүн гошма вәзифә-си илә бағлајычы вәзифәсинин гарышдырылмасындан ирәли кәлир. Илә чүмләдә гошма кими башга сөзлә бирликдә та-мамлығ әмәлә кәтирдикдә шакирдләр кәмијјәтә көрә узлаш-маны позур, хәбәри тәк дејил, јанлыш оларағ чәм шәклиндә ишләдирләр. Шакирдләр белә күман едирләр ки, хәбәрлә ифа-дә олуна һәрәкәт, иш һәмчинс мүбтәдалара аиддир; мәсәлән:

Күн доғмамыш Әһмәд балача гардашы Шөһрәт илә ме-шәјә тәрәф Јола дүшдүләр.

Бир аздан сонра Пири баба Гарача гызла баға кетдиләр.

Мән бөјүк гардашымла шәһәрә кәзмәјә кетдик.

Илә бағлајычы вәзифәсиндә ишләнмиш олсајды, шүбһә-сиз, о, һәмчинс мүбтәдалары бир-бирилә бағлајачағ вә чүмлә-нин хәбәри кәмијјәтә көрә чәм шәклиндә ишләнәчәкди. Аша-ғыдакы нүмунәләрлә бундан әввәл вердијимиз нүмунәләрини мүгајисәси кифәјәтдир:

Бир аздан сонра Пири баба илә Гарача гыз баға кетди-ләр.

Күн доғмамыш Әһмәд илә балача гардашы Шөһрәт ме-шәјә тәрәф Јола дүшдүләр.

Илә гошмасы илә ишләнән тамамлығларын чүмләдәки сырасында да үслуби чәһәтдән бә'зи диггәти чәлб едән вә итгдә нәзәрә алынмасы зәрури вә вачиб олан ашағыдакы хү-сусијјәтләр вардыр:

а) Илә гошмасы илә ишләнән тамамлығ бә'зән үчүнчү нөв тә'јини сөз бирләшмәсинин тәрәфләри арасына дахил олур; мәсәлән:

Пионерләрин әмәк гәһрәманлары илә көрүшү ахшам саат 6-да олачағдыр.

Бу чүмләдә әмәк гәһрәманлары илә тамамлығ үчүнчү нөв тә'јини сөз бирләшмәси илә ифадә олуна пионерләрини

көрүшү мүбтәдәсинин тәрәфләри арасында ишләнмишдир. Әкәр әмәк гәһрәманлары илә тамамлығны бирләшмәнин тә-рәфләри арасындан чыхарсағ, онда һәмин чүмләдән мәзмунча фәргли, үслуби чәһәтдән нөгсанлы чүмләләр әмәлә кәлә-чәкдир:

Әмәк гәһрәманлары илә пионерләрин көрүшү ахшам саат 6-да олачағдыр.

Пионерләрин көрүшү әмәк гәһрәманлары илә ахшам саат 6-да олачағдыр.

Биринчи чүмләдә сөһбәт пионерләрин әмәк гәһрәманлары илә көрүшүндән дејил, мәһз әмәк гәһрәманларынын пионер-ләрлә көрүшүндән кедир. Икинчи чүмләдә исә әмәк гәһрәман-лары илә тамамлығнын мүбтәдадан сонра ишләнмәси чүм-ләдә фикрин сөнүк вә гејри-тәбии ифадәсинә сәбәб олмуш-дур.

б) Илә гошмасы вә илә бағлајычысынын формача бир олмасы чох заман итгдә икимә'налылығ доғурур. Бу исә, шүбһәсиз, дүзкүн вә ајдын итг үчүн нөгсан һесаб едилмәли-дир; мәсәлән: «Рүстәм киши гызы илә оғлуна бајрам һәдиј-јәси көндәрди»—чүмләсинин мә'насыны ики чүр баша дүшмәк олар: Рүстәм киши бајрам һәдијјәсини ја гызынын васитәсилә оғлуна көндәриб, ја да оғлуна вә гызына көндәриб.

5. Шакирдләрин һәм јазылы вә һәм дә шифаһи итгләринә солғунлуғ, јекнәсәглик кәтирән чәһәтләрдән бири дә ејни бир һөкмү мүхтәлиф ифадә едә билмәмәк, рабитәли итгдә син-тактик синонимләрдән истифадәни бачармамағдыр. Бунун нә-тичәсиндә онларын итгиндә ејни сөз, ифадә, ејни чүр тәртиб едилмиш чүмләләр дөнә-дөнә тәкрат едилир, итгин ајдынлы-ғы позулур, дилләјән вә охујан јорулуғ. Һалбуки синтактик синонимләр итгин мәзмунлу, ајдын вә парлаг ифадәси үчүн чох кениш үслуби имканлара маликдир. Конкрет итг шәраи-тиндән, фикрин ифадәсиндәки мәгсәддән асылы оларағ һәр һансы бир ифадәни, чүмләни, рабитәли мәтнин мүвафиг сино-нимләрлә әвәз етмәк мүмкүндүр.

Шакирдләрин ифадә јазыларындан кәтирдијимиз ашағы-дакы нүмунәләр бу чәһәтдән онларын итгиндә олан гүсүрла-ры ајдын көстәрир.

а) «Чәмилә ев гушларыны чох севирди. Чәмилә бир јердә тојуг-чүчә көрәндә севинирди. Чәмилә һәмишә анасына дејәр-ди:

— Ана, нә олар, мәңә дә чүчә ал, мән дә оилара бахым.

Анасы гуш магазасындан бир нечә чүчә алыб кәтирдн. Чәмиләнин севинчи јерә-көјә сыгмырды. Чәмилә анасынын вердији бәјүк бир гутуда чүчәләр үчүн јер дүзәлтди...».

б) «Гарача гыз агачдан дүшдү. Гарача гыз алма сәбәтин итин бәјнундан асды. Гара көпәк сәбәти јерә атды. Алмалар төкүлдү. Гарача гыз төкүлмүш алмалары јығаркән көрдү ки, бир балача пишик гачыр. Гарача гыз чәлд галхыб Гара көпәји керн чағырды».

Көрүндүјү кими, шакирд һәр чүмләсиндә ејни форманы (Чәмилә вә Гарача гыз мүбтәдаларыны) тәкрар едир. Һалбуки о, шәхс әвәзлијиндән истифадә едәрәк бу тәкрардан јаха гуртара биләрди.

Бунларла јанашы, шакирдләр бу вә ја дикәр бир әһвалатын, һадисәнин мәзмунуну данышаркән ону мүхтәлиф заманлар үзрә дәјишдирәрәк (индики вә ја кечмиш заманда) нагыл сөјләмәји, јахуд биринчи шәхсин дилиндән дејиләни үчүнчү шәхсин дилинә чевирмәји, васитәли нитги васитәсиз нитгә вә әксинә чевирмәји пис бачарырлар. Бүтүн бунлар исә нитгин үслуби чәһәтдән дүзкүн гурулмасы үчүн олдугча вачибдир.

Әлбәттә, шакирдләрин нитгиндә олан үслуб гүсурлары тәкчә бу көстәрдикләримиз дејилдир.

Бунларын сајыны артырмаг да олар. Лакин мәсәлә тәкчә бунила битмир. Әсас мәсәлә үслуб сәһвләри үзәриндә апарылаи иш, бу нөгсанлары арадан галдырмаг үчүн тәтбиг олунаи үсул вә васитәләрдир.

Үслуб сәһвләрини арадан галдырмаг үчүн башлыча васитәләрдән бири, мәгсәдәүјгүн сечилмиш чалышмалар үзәриндә шакирдләри мүнтәзәм ишләтмәкдир. Бир нечә нүмунәни нәзәрдән кечирәк:

Синтактик синонимләр үзрә:

1. Верилмиш садә чүмләләрдән һәр бирини һәм заман вә һәм дә шәрт будаг чүмләли табели мүрәккәб чүмләләрә чевирин, сонра бу чүмләләр арасындакы мә'на фәргини ајдынлашдырын.

1. Күләк сакитләшәндә далгалар да сакитләшир. 2. Күндәлик тапшырыглары вахтында јеринә јетирәндә план да доллар. 3. Јашылыг бол оlanda һава да тәмиз олур. 4. Јем еһтијаты вахтында јыгыланда гишын горхусу олмур.

Нүмунә. Дәрсә диггәтлә гулаг асанда јахшы баша дүшәрсән.

— Әкәр дәрсә диггәтлә гулаг ассан, јахшы баша дүшәрсән (шәрт будаг чүмләси).

— О вахт јахшы баша дүшәрсән ки, дәрсә диггәтлә гулаг асасан (заман будаг чүмләси).

Бу нөв чалышмалардан һәм садә, һәм дә мүрәккәб чүмләләрин тәдриси заманы кениш истифадә етмәк имканы вардыр. Хүсусилә, фе'ли бағлама, фе'ли сифәт, мәсдәр вә гошма тәркибләри иштирак едән садә чүмләләри мүвафиг мүрәккәб чүмләләрә чевирмәк үчүн белә чалышмалардан ашағыдакы мәгсәдләрлә кениш мигјасда истифадә етмәк олар:

а) Фе'ли бағлама тәркибләри олан садә чүмләләри табесиз мүрәккәб чүмләләрә чевирин.

Нүмунә. Мәммәд гапы ағзында гојулмуш үстү нахышлы гырмызы чамаданы көрчәк, анасы өзүнү сахлаја билмәјиб сәһбәти ачды (садә чүмлә).

Мәммәд гапы ағзында гојулмуш үстү нахышлы гырмызы чамаданы көрдү вә анасы өзүнү сахлаја билмәјиб сәһбәти ачды (табесиз мүрәккәб чүмлә).

б) Гошма тәркибләри олан садә чүмләләри табесиз мүрәккәб чүмләләрә чевирин вә дүзәлтдијиниз чүмләләрин тәркиб һиссәләри арасындакы мә'на әләгәсини ајдынлашдырын.

Нүмунә. Бир нечә күн јағыш жағдыгы үчүн торпаг тамам палчыг олду (садә чүмлә).

Бир нечә күн јағыш жағды, торпаг тамам палчыг олду (табесиз мүрәккәб чүмлә).

в) Верилмиш мүбтәда будаг чүмләли табели мүрәккәб чүмләләри садә чүмләләрә чевирин.

Нүмунә. Гырх илдән артыгдыр ки, мән Бақыда ишләјирәм (мүбтәда будаг чүмләси).

Мәним Бақыда ишләдијим гырх илдән артыгдыр (садә чүмлә).

г) Верилмиш садә чүмләләрин тәркибләрлә ифадә олунаи мүбтәдасыны будаг чүмләјә чевирәрәк мүбтәда будаг чүмләли табели мүрәккәб чүмләләр дүзәлдин.

Нүмунә. Онун исте'дадлы бир алим олдугу инди һамыја мә'лум иди (садә чүмлә).

Инди һамыја мә'лум иди ки, о исте'дадлы бир алимдир (мүрәккәб чүмлә).

ғ) Фе'ли сифәт вә мәсдәр тәркибләри иштирак едән садә чүмләләри тамамлыг будаг чүмләли табели мүрәккәб чүмләләрә чевирин.

Нүмунэ. Мэн Вэлинин инди нарада ишлэдијини бил-
мирдим (садэ чүмлэ).

Мэн билмирдим ки, инди Вэли нарада ишлэјир (тамамлы
будаг чүмлэси).

д) Верилмиш тэјин будаг чүмлэли табели мүрэккэб чүм-
лэлэри садэ чүмлэлэрэ чевирин.

Нүмунэ. О адамлар галиб кэлэ билэр ки, онлар һәм
ирадэли, һәм дә тэмиз вичданлы олсунлар (тэјин будаг чүм-
лэси).

Һәм ирадэли, һәм дә тэмиз вичданлы олан адамлар га-
либ кэлэ билэрлэр (садэ чүмлэ).

е) Верилмиш табели мүрэккэб чүмлэлэрин заман будаг
чүмлэлэрини фе'ли баглама тэркиблэринэ чевирмэклэ онла-
ры садэ чүмлэ шэклинэ салын.

Нүмунэ. Елэ ки гардашынын сэсини ешитди, Тэрла-
нын севинчдэн көзлэри јашарды (мүрэккэб чүмлэ).

Гардашынын сэсини ешитчэк Тэрланын севинчдэн көзлэ-
ри јашарды (садэ чүмлэ).

2. Верилмиш мәтнн редактэ еднн, мәтндэ тез-тез тэкрар
едилэн вэ фикрин ајдын ифадэ олунмасына хэлэл кэтирэн үзв-
лэри онларын синтактик синонимлэри илэ эвэз еднн.

Бу нөв чалышмалар үчүн ашағыдакы кими мәтнлэр сеч-
мэк олар:

Чичэклэр

Ларисанын күлшэни бүтүн маһалда мәшһур иди. Лариса
чох сэхавэтли бир гадын иди. Бүтүн кэнд чаванлары һэр ах-
шам Ларисанын бағындан күл дэрэрдилэр. Лариса исэ һэр
күн бу күллэри гајғылы эллэри илэ бечэрэрдн. Ларисанын бир
оглу вэ бир гызы вар иди. Ларисаја эбэди сээдэт гисмэт ол-
мады. Дүшмэн онун һэјатыны зәһэрлэди. Ларисанын оғлу
чэбһэјэ кетди. Бир аз сонра дүшмэнлэр кэнди тутдулар. Ар-
тыг Лариса күлшэни бечэрмирди. Она көрэ дә күлшэн ја-
ваш-јаваш саралмаға башлајырды. Анчаг Лариса сонра ба-
хыб көрдү ки, бу чичэклэр она лазымдыр. Лариса бу чичэк-
лэрэ гуллуг етмэјэ башлады. Лариса һэр күн оғлу вэ кэлини
кедэн јоллара бахар вэ дејәрди:

— Кэлэчэклэр!

Бу нөв чалышмаларын ичрасы имкан верир ки, шакирдлэр
өзлэри фикирләшсин, мүстәгил олараг синтактик синонимлэр-

дэн даһа элверишли вэ јеринэ көрэ фикрин даһа дәгиг вэ ај-
дын ифадэсинэ көмэк едэ билэнлэрини сечсинлэр.

3. Верилмиш чүмлэлэрдэ нөгтэлэрин јеринэ елэ тэјин
вэ зэрфликлэр сечиб артырын ки, онлар чүмлэдэки фикри да-
һа чанлы, даһа ајдын ифадэ етсин.

а) Бу заман ај буруғу ишыгландырды.

. дүзлэр дағлар отлаглар бизим
одлар јурду олан Азэрбајчанда чохдур.

. чајлар дэнизлэр онун гэлбини фэрәһ-
лэ долдурурду.

Һумај сазы дөшүнэ басыб охујурду.

Балача Рамиз јухуда нэ исэ көрүб күлүмсэјирди.

Мэн өз вэтәннми севирәм.

Синтактик синонимлэр үзрә белэ тапшырыглар бөјүк
практик әһәмнјјэт кэсб едир. Шакирдлэр тапшырығы јеринэ
јетирәркән епитет мәгамында олан тэјин вэ зэрфликлэрин
ашағыдакы кими мүхтәлиф нөвлэриндэн истифадэ етмэклэ
бир-бириндэн мә'на чаларлыглары илэ фэргләнән чүмлэлэр
дүзәлдэ билэрлэр; мәсәлән:

1-чи чүмлэдэ: бәдирләнмиш, парлаг, ондөрдкечәлик
(ај).

2-чи чүмлэдэ: јашыл, көз ишлэдикчә, узанан, учу-бу-
чағы олмајан, лалэли, чејранлы-чүјүрлү (дүзлэр); уча, һүн-
дүр, гарлы, башы гарлы, көјлэрэ учалан, сәфалы, сылдырым-
лы (дағлар); көј, гојунлу-гузулу, сулу (отлаглар).

3-чү чүмлэдэ: кур, бол сулу, дупдуру, дағлардан шы-
ғыјыб кэлән (чајлар); көј, мави, чошғун далғалы (дэнизлэр)

4-чү чүмлэдэ: үрәклэ, үрәкдән, учадан, севинчлэ,
фэрәһлэ, авазла, севә-севә, зил сәслэ (охујурду).

5-чи чүмлэдэ: хәфифчә, хәфиф-хәфиф, шадлығындан
(күлүмсэјирди)

6-чы чүмлэдэ: доғма, эзиз, бөјүк, мүгәддәс, көзәл,
күнәшли (вэтәннми); үрәкдән, галбән, бөјүк мәһәббәтлэ, саф
гәлблэ, һэр шејдән артыг (севирәм) вэ с. кими ишләтмэклэ.

Синтактик синонимлэр үзрә иши тәкчә бу типли тапшы-
рыгларла дејил, грамматик тәһлил просесиндэ дә кениш миг-
јасда тәтбиг етмэк олар. Тәһлил үчүн сечилмиш вэ ја мүс-
тәгил олараг шакирдин өзү тәрәфиндән гурулмуш чүмлэлэр-
дэ бу вэ ја дикәр үзвүн синтактик синонимлэрлэ эвэз олунма-
сыны шакирдлэрдән тәләб етмэк. һәмишә мүмкүндүр. Мәсә-

лэн: Мави Хэзэрин ағ көпүклү далгалары боз гажалыглара чырпылырды—чүмлэси үзрә синтактик тәһлили мүәллим ашагыдакы истигамәтдә давам етдирә биләр:

Суал — Мави Хэзэрин ағ көпүклү далгалары — бирләшмәсиндә мави вә ағ көпүклү тәҗинләрини башгалары илә нечә әвәз етмәк олар?

Чаваб— Көҗ Хэзэрин кур далгалары,

Күмүш рәнкли Хэзэрин чошан далгалары.

Суал — Боз гажалыглар—бирләшмәсиндә боз сөзүнү, нечә әвәз едәрсиниз?

Чаваб—Сылдырымлы гажалыгларла, һүндүр гажалыгларла вә с.

Чүмләдә сөzlәрини сырасы үзрә

1) Чүмлә үзвләри сырасынын позулмасына јол верилмиш мәтнләри редактә един.

Белә мәтнләр әввәлчәдән мүәллимни өзү тәрәфиндән тәртиб едилир, ја да IV—VIII синифләрин әдәбијјат китабларына дахил едилмиш нәср әсәрләриндән сечилир.

Мәсәлән, мүәллим тәрәфиндән тәртиб едилмиш ашагыдакы мәтнләри редактә етмәк шакирдләрә тапшырыла биләр:

Мәтн

Јајын сон күнләри иди. Ов үчүн чох мешәни кәзиб јорулмушдум. Бир тәрәфдән дә ахшам јаваш-јаваш дүшүрдү. Буна көрә дә бир армуд ағачына чыхдым. Өзүмү ағача белимдәки кәмәрлә бағладым. Јуху тутду мәни. Бир вахты кечәнин бир сәс ешитдим. Көзләримни ачдым.

Мәтн

Камил евләринә кәлирди. О, бир аз араланмышды ки, мәктәбдән Бәбир кишинин евиндә јанғын баш вердијини көрдү. Алов бүрүмүшдү еви. Алов даһа да шиддәтләнирди, күләк әсдикчә. Евдән балача бир гызын чығыртысы ешидиллирди. Камил итирмәди өзүнү. О, күчәјә бахан пәнчәрәдән атды өзүнү ичәри вә чәлд гызы чөлә чыхарды.

Бу мәтнләрдәки сырасы позулмуш үзвләри шакирдләр мүәјјәнләшдирир вә дүзәлдирләр. Әлбәттә, белә мәтнләр редактә едиләркән гаршыја чыхан илк чәттиликләр заманы мүәллим мүәјјән изаһат вә истигамәт вермәли вә тәдричән бу

иши шакирдләрин мүстәгил олагаг өзләринин јеринә јетирмәләринә наил олмалыдыр.

2. Бүтөв мүхтәсәр чүмләләри икинчи дәрәчәли үзвләр һесабына кенишләндирир.

Белә тапшырыглар васитәсилә шакирдләрә чүмлә үзвләринин үслуби вә грамматик чәһәтдән дүзкүн сыраланмасына, һәр бир үзвүн чүмләдәки јерини мүәјјәнләшдирмәјә вә беләликлә, дүзкүн чүмләләр гура билмәјә даир вәрдишләр вермәк нәзәрдә тутулур. Гејд едилмәлидир ки, бу нөв тапшырыглар үзәриндә апарылан иш нитг инкишафы нөгтеји-нәзәриндән олдугча фајдалы вә зәруридир. Һәм дә шакирдләр белә тапшырыглары һәвәслә јеринә јетирирләр.

Хүсусилә, бу тапшырыглар о заман даһа чох фајдалы олур ки, шакирдләр верилмиш бүтөв садә чүмләләри икинчи дәрәчәли үзвләр һесабына кенишләндирмәклә рабитәли мәтнләр дүзәлдирләр. Мәсәлән, бүтөв садә чүмләләрдән ибарәт ашагыдакы кими мәтнләри икинчи дәрәчәли үзвләр һесабына кенишләндирмәк олар, мәсәлән:

Синфимизин пионерләри гәрара алдылар. Биз кетдик. Гала тикилмишди. Мүәллимимиз сөһбәт етди. Рамана галасы тикилмишдир. Синфимизин пионерләри имәчилијә чыхдылар. Ушаглар ишләјирдиләр. Биз тәмизләдик. Даш дөшәдик.

Һәмин мәтн икинчи дәрәчәли үзвләр һесабына тәхминән белә кенишләндирилләр:

Дәстә топланышында синфимизин пионерләри Рамана галасыны абадлашдырмағы гәрара алдылар. Истираһәт күнү биз галаја бахмаға кетдик. Бу гала бир гажалығын үстүндә тикилмишди. Мүәллимимиз галанын тарихиндән марағлы сөһбәт етди. О, деди ки, Рамана галасы XIII—XIV әсрләрдә тикилмишдир. Бир нечә күндән сонра синфимизин бүтүн пионерләри имәчилијә чыхдылар. Дәстәмизин пионерләри һәвәслә ишләјирдиләр. Биз галанын әтрафыны тәмизләдик, бөјүк бир саһәјә даш дөшәдик.

3. Анчаг үзвләринин сыраланмасы илә фәргләнән ашагыдакы ејни чүмләләрин мәна фәргини изаһ един.

1. Ваһаб јајда пионер дүшәркәсиндә дост олдуғу Сирануша мәктуб көндәрди.

2. Ваһаб пионер дүшәркәсиндә дост олдуғу Сирануша јајда мәктуб көндәрди.

Сыраланманы нэзэрдэн кечирмәклә шакирдләр мүәҗҗән-ләшдирирләр ки, јајда заман зәрфлијини јерини дәјишдирилмәси чүмләнни мә'насына бөјүк тә'сир кәстәрмишдир.

Әкәр јајда заман зәрфлији. (фе'ли сифәт тәркиби илә ифадә олуан тәјини тәркибиндә олмагла) Ваһабын Сиранушла олдуғу вахты билдирисә, икинчи чүмләдәки јајда мәктубун көндәрилдији вахты билдирир. Бу нөв тапшырыглар ашағыдакы кими дә гојула биләр:

Әли мәктәбдә дүнән мәнән китаб алды—чүмләсиндә сөзләри елә дәјишдирмәли ки, һәмни чүмлә ашағыдакы мә'на чаларлыгларыны ифадә етсин.

а) Ишин анчаг дүнән көрүлдүјү билдирилсин;
б) Ишин мәктәбдә көрүлдүјү билдирилсин;
в) Башгасынын дејил, анчаг Әлини китаб алдығы билдирилсин;

г) Әлини башгасындан дејил, анчаг мәнән китаб алдығы билдирилсин.

Бу тапшырығы ичра етмәклә шакирдләр бир-бириндән мә'на чаларлыглары илә фәргләнән белә чүмләләр алырлар:

а) Әли мәктәбдә дүнән мәнән китаб алды.
б) Әли дүнән мәнән мәктәбдә китаб алды.
в) Мәктәбдә дүнән мәнән Әли китаб алды.
г) Әли дүнән мәктәбдә мәнән китаб алды.

Узлашма әлагәси үзрә:

1. Елә чүмләләр гурун ки, орада мүбтәдалар топлулуг, чохлулуг билдирән ч а м а а т, э һ а л и, х а л г, к ү т л э, а л ә м, н а х ы р исимләри илә ифадә едилсин.

2. Ашағыдакы чүмләләрдә хәбәрләрин нә үчүн үчүнчү шәхсин чәминдә дејил, мәһз тәкиндә ишләндијини изаһ един:

1. Бақыда ијirmi ики мин фәһлә чалышыр (Мәммәд Сәнд Ордубади).

2. Күн батмаға аз галмышды ки, тәпәдән от тајасына тәрәф үч өкүз енди (Ә. Вәлијев).

3. Арпа тәпәсини алтындан бу кәндә тәрәф хејли атлы кәлирди (Ә. Вәлијев).

3. Хәбәрләри көзләмәк, динләмәк, билмәк, көрмәк фе'лләри илә ифадә олуан елә чүмләләр гурун ки, һәмни чүмләләрдә мүбтәдә вәзифәсиндә һ а м ы сөзү ишләдилсин.

4. Һәр кәс, һәр бир кәс, кимсә, һеч ким, һеч кәс кими гејри-мүәҗҗән әвәзликләр чүмләдә мүбтәдә ролунда чыхыш едәрәк, бир шәхси билдирдији кими, бир нечә шәхси дә билдирир. Лакин һәр ики һалда һәмни сөзләрлә ифадә олунамыш мүбтәдаларын хәбәри тәк олур. Буну нә илә изаһ едә биләрсиниз?

Ашағыдакы чүмләләри тәһлил етмәклә һәмни суалын чавабыны тапын.

1. Биз елә бир чәмијјәт јаратмышыг ки, орада һәр кәс өз бачарыг вә габилитәтинә көрә ишләмәлидир (М. Ибраһимов).

2. Кимсә онун адыны, јашыны, һарада доғулдуғуну вә кимин гызы олдуғуну билмирди (А. Сејфәддин).

3. Һеч ким чаваб вермәди (Н. Мәһди).

4. Һеч кәс дөнүб бахмады (М. Чәләл).

АЗƏРБАЈЧАН ДИЛИ ДƏРСЛƏРИНИН ЭФФЕКТИВЛИЈИНИ АРТЫРМАГ ЈОЛЛАРЫ НАГГЫНДА

Кəн'ан МИКАЈЫЛОВ
АДУ-иун досенти

Дəрс—тəлим вə тəрбијə ишинин əсас тəшкилат формасыдыр. Мүəллим дəрсдə əсас симадыр. Дəрсин мүвəффəгпјјətли кечмəsi биринчи нөвбэдə мүəллимдэн асылыдыр.

Тəлим үсуллары биринчи нөвбэдə тəлимин мэгсəдилə əлагəдар олур. Мөвзу, мэгсəd, синиф вə шəраит мүəллимдэн мүхтəлиф методик јоллар тэтбиг етмəји тэлəб едир. Дəрси сəмэрəли тəшкил етмэк үчүн истифадə олунан тəлим үсулларындан биринчиси мүəллимин шəрһидир. Сон вахтлара гəдэр методик əдəбијјатда мүəллимин шəрһинə, изаһына, нитгинə аз јер верилјрди. Тəбиидир ки, мүəллимин билији, мəлуматы кениш олмалы, јалныз дəрсликдəки материалла кифəјəтлэнмəмəлидир. Оун изаһаты ајдын, ардычыл вə мəнтиги, нитгинə кəзəл, рəван, ахычы вə чазибəдар олмалыдыр.

Дəрсин эффективлијини артырмаг үчүн дəрслəрин тəшкилинə фикир вермэк лəзымдыр. Дəрсин тəшкилиндə исə оун мəрһəлэлəринə диггəт едилмəлидир.

Сон заманлара гəдэр мəктəблəримиздə кениш јəјылмыш олан комбинə едилмиш (гарышыг) дəрс типинə өзүнə мөһкəм көк салмышды. Белə дəрсдə тəхминən ашағыдакы схем үзрə мəшғəлə апарылырды:

- 1) Ев тапшырыларынын јохланмасы.
- 2) Кечмиш дəрсин сорғусу.
- 3) Јени дəрсин изаһы.
- 4) Јени дəрсин мөһкəмлəндирилмəsi.
- 5) Евə тапшырыг.

Бу мəрһəлэлəрини өзүнəмəхсус мүсбət чəһəтлəри олмагла бəрəбэр, нөгсан чəһəтлəри дə вардыр:

1) Узун иллэр педагогика елминдə вə мəктəб практикасында һөкм сүрэн стандарт схем, мүəллимин јарадычылыг тəшəббүсүнү боғурду. Дəрс өз мəзмунуна вə гурулушуна көрə мүхтəлиф олдуғундан бүтүн мəшғəлэлəрдə ејни стандарт схемдэн истифадə етмэк јарамаз.

2) Шакирдлəрин фəаллыгы вə мүстəгиллији аз элурду.

3) Тапшырыгларын јохланмасына вə кечмиш дəрсин сорғусуна бə'зэн дəрс саатынын 50 фанзи сəрф олунурду.

Һəмин нөгсанлара бахмајараг, биз бу мəрһəлэлəрини дəјил, ејни заманда бу мəрһəлэлəрə дə алудə олараг онун əсирин олмаг истəмирик. Биз бу мəрһəлэлəри бир-бириндэн ајырмамалы, она ваһид бир просес кими бахмалы, шаблона чевирмəмəли, јарадычы сурəтдə јанашмалы, мүəллимин изаһына кениш јер вермəклə бəрəбэр, шакирдлəрини дə фəаллыгыны тəмин етмəлијик. Шүбһəсиз ки, мүəллим јарадычы сурəтдə мөвзунун характери вə синфин сəвијјəсинə ујғун олараг, бə'зэн јени дəрсин изаһына чох, мөһкəмлəндирилмəsiнə аз вахт, бə'зэн дə əксинə һəрəкəт етмəлидир. Даһа доғрусу, јени дəрсин изаһы илə мөһкəмлəндирилмəsi мүəллим үчүн ваһид бир просес олмалыдыр. Мүəллимин бу вə ја дикэр дəрсдə əсас вəзифəsi гаршысына гојдуғу мэгсədə наил олмасыдыр. О, гаршысына гојдуғу мэгсədə наил олмаг үчүн һэр чүр имкандан истифадə етмəли, мүхтəлиф методик пријомлары тэтбиг етмəлидир.

Мүəллим Азəрбајчан дили дəрслəриндə шакирдлəри дүшүндүрмəли, оилары јазы тахтасында ишлəтмəлидир. Бə'зи мүəллимлэр грамматика илə əдəбијјат дəрси арасында фəрг гојмур, ејни үсулда һэр ики фəнни тəдрис едир. Һисс олунур ки, шакирдлəрини дə, мүəллимлəрини дə əдəбијјат дəрсинə марағы даһа чохдур. Доғрудур, грамматиканын тəдриси əдəбијјатын тəдрисинə нисбətэн чəтиндир. Бу чəтинлији арадан галдырмаг, грамматиканын хүсусијјəтинə вə тəдриси јолларына фикир вермэк лəзымдыр. Бу бəрədə академик А. В. Текучјев јазыр:

«Эн мүчəррəd елмлəрдэн бири олан вə мəлумат əламəтлəринə көрə ријазијјата јахынлашан грамматиканын тəдриси асан иш дəјилдир. Грамматиканын тəдрисиндə эн бөјүк чəтинлик онун елмин-нəзəрин əсасларынын мүəллим тəрəфиндэн мəктəбјашлы шакирдлəрини инкишəф сəвијјəсинə ујғун шəкилдə ишлəнмəsiндэн ибарəтдир».

Азәрбајчан дили дәрсләрини сәмәрәли тәшкил етмәк үчүн һәр шејдән әввәл сорғунун дүзкүн тәшкилинә фикир вермәлијик. Чүнки сорғу јохламанын бир формасы олараг, һәм дә өјрәдичи характер дашыјыр, шакирдләрин тәфәккүрүнү инкишаф етдирмәјә хидмәт едир. Инди габагчыл мұәллимләримиз биринчи вә икинчи мәрһәләни бирләшдирәрәк 10—15 дәгигә мүддәтинә сорғунун тәшкилини һәлл едирләр. Тапшырығлары кәмијјәт вә кејфијјәтчә јохлајан мұәллим ејни тапшырығы бир нечә шакирдә охутдуруп. Ејни вахта үч шакирддән сорушур. Вахта гәнаәт етмәк вә шакирдләрни фәаллашдырмаг үчүн карточка үсулундан истифада едир.

Сорғу илә әлагәдар олараг бир габагчыл тәчрүбәни дә охучуларын нәзәринә чатдырмаг истәрдим. Сорғу заманы шакирдләрин диггәтли вә фәал олмаларыны, грамматик материалын мәнтиги вә шүүрлу мәнимсәнилмәсини тәмин етмәкдә, Бақыдакы 176 нөмрәли мәктәб коллективини тәчрүбәси диггәтәләјингдир. Бурада бир шакирд данышанда о бириләр диггәтлә гулаг асыр. Сонра мұәллимни рәһбәрлији илә һәмин шакирдә јолдашлары суаллар вермәјә башлајырлар. Суаллар һәминки һәмин параграфа, һәтта һәмин бәһсә дә анд олур. Мәсәлән, VI синифдә фе'лин кәләчәк заманыны данышан шакирдә ашағыдакы суаллар да верилир:

1) Фе'лин әсәс хүсусијјәтләри һансылардыр вә о башгә нитг һиссәләриндән нә илә фәргләнир?

2) Фе'лин нечә заманы вар вә һансылардыр?

3) Ејни бир фе'ли мұхтәлиф чүмләләрдә һәр үч заманда ишләт.

4) Фе'лин әмр формасы илә хәбәр формасынын фәрги нәдән ибарәтдир?

Әкәр верилән бу суаллардан биринә шакирд чаваб верә билмәзсә, суал верән шакирд өзү һәмин суалын чавабыны изаһ едир. Верилән чавабларын дүзлүјүнә вә тамлығына мұәллим нәзарәт едир. Бу заман шакирдләр фәал олараг материалы шүүрлу мәнимсәмәклә бәрабәр, дүзкүн чүмлә гурмаг вәрдиши дә әлдә едирләр. Бу да өз нөвбәсиндә онларын нитг инкишафы үчүн зәмин јарадыр.

Јени материалын мәнимсәдилмәси вә мөһкәмләндирилмәси дәрсин тәшкилиндә әсәс вә һәлләдичи мәрһәләдир. Чүнки шакирдләрә мөһкәм билик вә бачарыг верилмәсиндә башлыча ағырлыг мәнз бу мәрһәләнин үзәринә дүшүр. Мұәллим јени мөвзунун мәнимсәдилмәсиндә һансы јоллардан истифада

едәчәјини, һәр шејдән әввәл мөвзунун характеринә вә синфин сәвијјәсинә көрә мұәјјәнләшдирмәјә чалышмалыдыр. Тәчрүбә вә мұшаһидәләримизә әсәсән дејә биләрик ки, мұәллим, ејни бир мөвзуну паралел синифләрдә тәдрис едәркән, мұхтәлиф үсуллардан истифада едир. Набат Ибраһимова (190 нөмрәли мәктәб) V синифләрдә сифәт бәһсини илк параграфы олап «Сифәт һаггында үмуми мә'лумат» мөвзусуну кечәркән V «а» синфиндә дедуктив, V «б» синфиндә исә индуктив јолдан истифада етмишдир. Чүнки V «а» гүввәли, V «б» исә нисбәтән зәиф синиф иди. О, һәр ики синифдә гаршысына гојдуғу мәгсәдә чатмышдыр.

Јени материалын изаһында V—VIII синиф мұәллимләри ики чәһәтә фикир вермәлидирләр:

1) Әкәр шакирдләрә әввәлки синифләрдә (ибтидан синифләр дә бура дахилдир) мә'лумат верилмишсә, мұәјјән тәсәввүр алмышларса, онда бу мөвзу јени мөвзу кими кечилмәмәлидир. Шакирдләрин көһнә биликләри нәзәрә алынараг мұсаһибә үсулундан истифада етмәк лазымдыр. Бу заман мұәллим јени дәрси изаһ едәркән шакирдләри баша салмалыдыр ки, онларын мөвчуд билији там дејилдир.

2) Әкәр мөвзу шакирдләр үчүн тамамилә јенидирсә, онда мұәллимни шәрһинә кениш јер вермәк лазымдыр. Шакирдләри дәрслик үзәриндә мүстәгил сурәтдә ишләтмәк лазымдыр. Бу заман дәрсин еффеktivлијини артырмаг үчүн мұәллим шакирдләрин гаршысында мұхтәлиф суаллар гојуб, онларын диггәтини буна чәлб етмәлидир.

Тә'лим просесиндә шакирдләр билији үч јолла ала биләрләр:

1) Јени мөвзуну мұәллим, там шәкилдә изаһ едир вә шакирдләрә билик верир.

2) Мұәллим билијин алынма просесинә шакирдләри дә чәлб едир.

3) Јени материалын өјрәдилмәси шакирдләрин мүстәгиллик вә фәаллығынын нәтичәсиндә олур.

Көрүндүјү кими, мұәллимләрин мәгсәди јалныз билик вермәк, өјрәтмәк дејил. һәм дә шакирдләрә өјрәнмәји өјрәтмәкдир. Онларын тәфәккүрүнү инкишаф етдирмәкдир. Онлары мүстәгил ишә алышдырмаг, идрак фәалијјәтини гүввәтләндирмәк, онларын фәаллығыны артырмагдыр.

Гејд етмәлијик ки, һәлә дә мәктәбләримизин бир чохунда Азәрбајчан дилини тәдрис күнүгәләбләри сәвијјәсиндә де-

жилдир. Орта мектебдә әсас фәнн олан Азербайжан дили кимн мараглы вә мәзмунлу бир фәнн грамматиканы грамматика хатиринә өјрәтмәк кимн баша дүшүлүр. Шакирдләр чох вахт тәриф вә гајдалары билдикләри һалда, ону тәтбиг етмәкдә чәтнлик чәкирләр. Мектебдә һазыр форманы әзбәр билән шакирд јахшы гүјмәт алдыгы һалда, һәјатда ону доғрултмур. Өз фикрини јазылы вә шифаһи шәкилдә мүстәгил сурәтдә изаһ етмәкдә чәтнлик чәкир. Хүсусән, орта мектеб мәзуналары али мектебләрә дахил оларкән онларын мәнтиги тәфәккүрүнүн зәиф олдуғу ашкар көрүнүр. Тәфәккүр дә нитглә бағлы олдуғундан, нитгләринин дә зәифлији өзүнү бүрузә верир. Мүәллимләримизин вәзифәләриндән бири дә доғма дилимизи шакирдләрә бөјүк руһ жүксәклији илә өјрәтмәкдә вә севдирмәкдә мәс'улијјәт һиссләрини итирмәмәкдир. Бәс ана дилини орта мектебдә тәдрис етмәкдән мәгсәд нәдир? Бу суала профессор А. Абдуллајев белә чаваб верир:

«Орта мектебдә Азербайжан дили тәдрисинин башлыча вәзифәси шакирдләрә ана дилинин әсасыны мәнимсәтмәк, онлар дил һадисәләриндән баш чыхара билмәји өјрәтмәк вә онларын әдәби дилә, нитг мәдәнијјәтинә мүкәммәл јијәләнмәләрини тәмин етмәкдән ибарәтдир»*.

Доғрудан да, шакирдләримизә жүксәк савад вә зәнкин нитг мәдәнијјәти вермәк вәзифәси һазырда габагчыл мүәллимләримизин шүары олмушдур. V синифдә «Апострофлу сөzlәр» мөвзусуну өјрәдән мүәллим, шакирдләрин диггәтини һәмни сөzlәрин тәләффүзүнә, јазылышына вә нитгиндәки ролуна чәлб етмәлидир. Һәмни сөzlәр нитгдә ишләдилмәсә, даһа апострофу өјрәтмәк нәјә лазым кәлир? Мәһз буна көрә дә мүәллим апострофлу сөzlәрин һеч олмаса мүәјјән групуну шакирдләрин лүғәт еһтијатына дахил етмәли вә шакирдләр онлары нитгдә ишләтмәлидирләр. Мәсәлән:

1) Һәр бир шакирд грамматик тәрифши шүүрлу сурәтдә баша дүшмәлидир.

2) Һәр кәс она етибар олунан вәзифәдә мәс'ул олмалыдыр.

3) Колхоз сәдри мәс'улијјәт һиссини итирдијиндән, мәһсул планы да долмады.

4) Етираф етмәк лазымдыр ки, Азербайжан халгы чүрәтли вә истәдадлы халгдыр.

* А. Абдуллајев, Орта мектебдә Азербайжан дили тәдрисинин методикасы, 1968, «Маариф», сәһ. 3.

5) Бақыда чохлу нефт мәдәни вардыр.

6) Сәнә һәр кимсә елм едә тәлим
Она вачибдир, ејләмәк тәзим.

(С. Ә. Ширвани)

Бу алты чүмләдә 10 апострофлу сөз вардыр. Апострофлу сөzlәр һаггында шакирдләрә мүәјјән нәзәри билик верән мүәллим, бу билији вәрдишә вә бачарыға чевирмәк үчүн һәмни чүмләләр әсасында чалышма апармалыдыр. Тәбнидир ки, һәр шејдән әввәл шакирдләр һәмни чүмләләрдәки апострофлу сөzlәри дүзкүн тәләффүз етмәли вә дәфтәрләринә јазмалыдырлар. Һәмни сөzlәрин мәнасыны, јазылышыны вә нитгдәки ролуну баша салмаг үчүн мүгајисә үсулундан истифадә етмәлидир. Хүсусән, шакирдләрин диггәтини мәс'ул—мәһсул, мәдәни—мәдәни сөzlәринә чәлб етмәлидир. Чүнки бу сөzlәр нитгдә чох заман дүзкүн тәләффүз едилмәдијиндән мәна долашыгына да кәтириб чыхарыр. Шакирдин лүғәтинә дахил олан тәлим вә тәзим сөzlәринин дә мәнасы изаһ едилир. Бу изаһатдан сонра мүәллим шакирдләрә тапшыра биләр ки, һәрәниз мүхтәлиф сайт вә самитләрдән сонра кәлән беш апострофлу сөз «Мектеблинин орфографија лүғәтиндән тапыб, чүмлә дахилиндә ишләдин. Беләликлә, шакирдләр фәал сурәтдә апострофлу сөzlәри тапыб, мүстәгил сурәтдә чүмлә дахилиндә ишләдилрләр. Бу заман апострофлу сөzlәр бәзән ејни олса да (бу тәбнидир), чүмләләр мүхтәлиф олачагдыр.

Дәрсин еффеktivлијинин артырылмасында шакирдләри фәаллашдырмағын ролу бөјүкдүр. Буну нәзәрә алан Сәлтәнәт Кәримова (199 нөмрәли мектеб) өз иш тәчрүбәсиндә бу мәсәләјә һамишә фикир верир вә јени дәрсин мүсаһибә үсулу илә тәшкил едир. О, ардычыл олараг шакирдләрин гаршысында мүәјјән суаллар гојур вә һәмни суаллара чаваблар алмагла, тәдричән јени мәлуматы, нәтичәни ашкара чыхарыр. Мәсәлән, о, «Дүзәлтмә сифәтләр» мөвзусуну өјрәдәркән белә едир.

Дәрсин еффеktivлијини артырмаг үчүн бәзән јени материалы өјрәдиркән, дәрслик үзәриндә шакирдләрин мүстәгил ишләринин тәшкилинин дә бөјүк әһәмијјәти вардыр. Мүәллим дүшүнүр ки, көрәсән онун шакирди дәрсликдән сәмәрәли сурәтдә истифадә едә биләрми? Бунун үчүн мүәллим шакирдләрин диггәтини параграфлара, һәр параграфдакы абзаслара, абзаслар арасындакы ардычыллыға, гәра, јағлы шрифтлә верилмиш тәрифләрә, онларын суаллары-

на вә кәтирилән мисаллара чәлб едир. Јени материалын өј-рәдилмәси просесиндә дәрслик үзәриндә шакирдләрини мүс-тәгил ишләринини дүшүнүлмүш шәкилдә тәшкили јахшы нә-тичә верир. Бурада суалларын гојулушунун бөјүк әһәмијјәти пардыр. Мүәллим параграфа анд суаллар верир, шакирдләр һәмини суалларын чавабыны дәрсликдән тапыб охујурлар. Бу заман шакирдләрини диггәти параграфдакы бүтүн матери-алы дејил, материалын әсасыны тәшкил едән суалларын ча-вабыны тапмаға чәлб едилмәлидир. Мәсәлән, VI синифдә «Фе'-ли сифәт» мөвзусуну кечән мүәллим бунлара анд ашағыда-кы суаллары тахтаја јазыр, шакирдләр дә дәрсликдән һәмини суалларын чавабларыны тапыб охујурлар.

1) Фе'ли сифәтләр нәјә дејилр?

2) Фе'ли сифәтләрини фе'лә охшар чәһәтләри һансылар-дыр?

3) Фе'ли сифәтләрини сифәтә охшар чәһәтләри һансылар-дыр? Соңра дәрсликләр өртүлүр. Шакирдләрдән бири вә ја икиси ардычыл вә мәнтиги сурәтдә һәмини мөвзуну синифдә данышыр.

Һәр мөвзунун өзүнәмәхсус хүсусијјәтләри олдуғундан ај-ры-ајры дәрсдә дә мүхтәлиф үсуллардан истифада олунмалы-дыр. Бә'зән дәрсдә еффеktivлији артырмағ үчүн бу вә ја ди-кәр методдан ајрылығда дејил, бунларын һамысындан исти-фада етмәк дә олар. Мәсәлән, VII синифдә тамамлығ будағ чүмләсини өјрәдәркән мүәллимин изаһындан, мүсаһибәдән, мүгајисәдән вә әјани вәсантдән истифада етмәк мүмкүн-дүр. Мүәллим јени дәрс һағгында изаһат вермәмиш-дән әввәл шакирдләрини тамамлығ һағгындакы мә'луматла-рыны јада салыр, кечмиш биликләрини бәрпа едир. Ајдын-дыр ки, садә чүмләдәки тамамлығын маһијјәтини билмәјән шакирд, табели мүрәккәб чүмләдәки тамамлығ будағ чүмлә-сини дәрк едә билмәз. Мәһз буна көрә дә мүәллим шакирд-ләрини тамамлығ һағгындакы кечмиш биликләрини истинад едәрәк, јени дәрси марағлы изаһ едир. Мүәллим изаһында мү-гајисә методундан истифада едәрәк тамамлығ будағ чүмләси илә мүбтәда будағ чүмләсинини фәргини баша салыр. Әјани вәсантдә исә тамамлығ будағ чүмләсинини јерини вә баш чүм-ләјә нә илә бағландығыны вә дурғу ишарәләрини изаһ едир.

Мүәллим һәмини пријомларын вә мүасир дәрс үсуллары-нын тәтбиғи нәтичәсиндә шакирдләри дүшүндүрмәли, фәал-лашдырмаға чалышмалыдыр.

Азәрбајчан ССР маариф назирини академик М. Мейдиза-дә бу хүсусда белә јазыр: «Мүасир дәрс дедикдә биз она на-ил олмалыјығ ки, һәр дәрс идеја-сијаси чәһәтдән мөзmunлу вә дүзкүн олсун, методик чәһәтдән шакирдләрини идрак фәа-лијјәтини күчләндирмәјә хидмәт етсин, шакирдләрә мүс-тәгил дүшүнмәји өјрәтсин, дәрс интенсивләшдирилсин вә фәрдиләш-дирилсин, орада техники тә'лим васитәләрини кениш мејдан верилсин вә с.»

Бүтүн бу мәсәләләр мүәллим јарадычылығынын әсасыны тәшкил етдијиндән, мәктәбдә дәрс дејән һәр бир мүәллим дәрси сәмәрәли тәшкил етмәк, ону мүасир тәләбләр сәвијјә-синә галдырмағ үчүн академикин көстәришинә тә'лим просе-синдә һәмишә әмәл етмәлидир.

ШАКИРДЛӘРИН ЈҮКСӘК НИТГ МӘДӘНИЈЈӘТИНӘ ЈИЈӘЛӘНМӘСИ МҮНҮМ МӘСӘЛӘДИР

Х. ЧАББАРОВ

В. И. Ленин адына АПИ-нин баш мұәллими

Һазыркы дөврдә Азәрбајчан халгынын мәдәни сәвијјәси сүр'әтлә јүксәлир. Өлкәмиздә јени инсан јетишир, коммунист биркәјашајыш гајдалары бәргәрар олур, зәһмәткешләр арасында ичтимаи әлагәләр кенишләнир, јазылы вә шифаһи үнсijјәтин формалары илдән-илә артыр. Бу объектив инкишаф адамларын јүксәк нитг мәдәнијјәтинә јијәләнмәләринә, чәмијјәтдә гаршылыгы һөрмәт һиссинин артмасыны, меһрибанлыг мејлләринин күчләнмәсини, нәзакәтли данышығын һамы үчүн вәрдишә вә адәтә чеврилмәсини тәләб едир. Нитг мәдәнијјәтинин әмәли мәсәләләри инди зәһмәткеш күтләләри һәмишәкиндән даһ чох марагландырыр. Проф. А. Абдуллајевин «Нитг мәдәнијјәти вә натиглик мәһарәти» китабы (Бақы, 1968) бу һагда јазылмыш илк дәјәрли әсәрдир.

Орта мәктәбин јени програмында да (1970) нитг мәдәнијјәтинин нәзәри вә әмәли мәсәләләринә, услубијјат ишләринин апарылмасына хејли јер верилмишдир. Һәмин програмда кәстәрилир ки, орта мәктәбдә Азәрбајчан дили тәдрисинин башлыча мәгсәдләриндән бири дә шакирдләрә јүксәк нитг мәдәнијјәти вәрдиши ашыламагдан ибарәтдир. Бу чох мүнүм мәсәләдир. Индијә гәдәр Азәрбајчан дилинин лексиколокијасы, услубијјаты, семасиолокијасы вә нитг мәдәнијјәти илә бағлы олан ән мүнүм мәсәләләр орта мәктәб програмында өз әксини тапмамышдыр. Јени програмда исә шакирдләрин зәнкин сөз еһтијатына јијәләнмәси, чүмлә тәртиби гајдалары, дилин лүгәт тәркибиндәки сөз групплары, семантик чәһәтдән сөз вә ифадәләрин әсас нөвләри, дил һаггында анлајыш мәсәләләринин өјрәдилмәсинә IV—VIII синифләрдә 50 саат, X синифдә исә 23

саат вахт ајрылмышдыр. Азәрбајчан дилиндән шакирдләрә өјрәдилмәси вачиб олан бу 73 саатлыг материал јени програмда верилиб, амма көһнә дәрсликләрдә јохдур. Она көрә дә орта мәктәб үчүн Азәрбајчан дили дәрсликләрини јенидән ишләјиб чап етдирмәк лазым кәлир.

Јени програмын мүнүм тәләбләриндән бири дә будур ки, биринчи синифдән башлајараг Азәрбајчан дили дәрсләриндә шакирдләрин «Нитг мәдәнијјәти вә услубијјат»ла әлагәдар алдылары биликләр VIII вә X синифләрдә системә салынсын, үмумиләшдирилсин вә дәринләшдирилсин, јүксәк нитг мәдәнијјәтинә јијәләнмәкдә кәнч нәслә дүзкүн вә ајдын јол кәстәрилсин.

Шүбһәсиз, бу јолда шакирдләрин ән етибарлы бәләдчиси мұәллим олмалыдыр. Мұәллим исә өзүндә олмајаны шакирдләрдән тәләб етмәјә һағлы дејил. Она көрә дә јени програма ујғун орта мәктәб дәрслији һазырланана гәдәр «Нитг мәдәнијјәти вә услубијјатла, лексиколокија вә үмуми дилчиликлә бағлы олан мөвзулары шакирдләрә мәнимсәтмәк үчүн, јахшы олар ки, дил әдәбијјат мұәллимләри А. Абдуллајевин «Нитг мәдәнијјәти вә натиглик мәһарәти» (Бақы, 1968), А. Гурбановун «Мүасир Азәрбајчан әдәби дили» (Бақы, 1967), С. Чәфәрорун «Мүасир Азәрбајчан дили» (Лексика, Бақы, 1970) дәрсликләриндән истифадә етсинләр. Ону да јадда сахламаг лазымдыр ки, VIII—X синифләрдә бу мәсәләләрин кечилмәси бир нөв али мәктәбләрин филоложи факултәләринә һазырлыгдыр.

Ш. Сәдијевин «Дил һаггында һекајәләр» (Бақы, 1959) китабыны охумағы шакирдләрә төвсијјә етмәк олар.

Доғрудур, лүгәт үзәриндә апарылан ардычыл иш нәтичәсиндә шакирдләрин сөз еһтијатынын артмасы, садә вә ајдын чүмләләр тәртиб етмәк, дүзкүн тәләффүз вә ифадәли оху вәрдиши газанмаг да јүксәк нитг мәдәнијјәтинә јијәләнмәк үчүн әһәмијјәтли ишләрдир. Амма Азәрбајчан дилинин лүгәт тәркиби вә әсас лүгәт фонду, сөзүн мәна групплары инсана бағышладығы тәсир, архаизм, неолокизм, илкин вә төрәмә сөzlәр, диалектизм вә лору сөzlәр, тарихән сөзүн мәнасынын даралмасы вә кенишләнмәси, омоним, синоним вә антонимләр, услубијјат вә услуб саһәләри һаггында дүзкүн төсәвүрә малик олмадан һеч кәс өз нитгини зәнкинләшдирә билмәз.

Бу мүнүм мәсәләләр шакирдләрә тәлимин ардычыллыг вә системлилик, әјанилик, јаша вә билик сәвијјәсинә ујғунлуг принципләри әсасында тәдричән өјрәдилмәлидир. Ушағлары

нитгини инкишаф етдирмәк иши дә биринчи синифдән башлан- малыдыр. Ајдын һәгигәтдир ки, мәктәбә јеничә гәдәм гојмуш ушаглар ким илә, нә вахт, һарада вә нечә данышмағы бачар- мырлар. Онлар сөз, ифадә вә чүмләләрин инсана бағышлады- ғы һисси, тә'сирин характерини јахшы анламырлар. Нәтичәдә үнсијјәтин ән ади тәләбләринә белә бирдән-бирә әмәл едә бил- мирләр, «атачан, аначан, бачы, гардаш» әвәзинә «әши, аз, ә» сөзләрини, «бәли, хејр» әвәзинә «һә, һы, јох» кәлмәләрини даһа чох ишләдирләр.

Ушаглар көрдүјүнү көтүрүр, ешитдијини јадда сахлајыр. Онлар әдәби вә нәзакәтли данышмағы валидејнләрдән, өз- ләриндән бөјүк бачы вә гардашларындан, мүәллимләрдән өјрәнирләр. Буна көрә дә Ј. Әзимзадәнин «һә, јохса бәли» һе- кајәсиндә олдуғу кими, валидејнләр дә, мүәллимләр дә кәңч- ләрин нәзакәтли данышыг вәрдиш газанмасы ишинә чидди, тәләбкарлыг вә гајғы илә јанашмалыдыр. һекајә тәбии шә- килдә, сәмими вә садә ушаг дили илә белә нәгл олунар:

«Мән балача идим. Билмирдим ки, башгалары чағыранда кәрәк «бәли» дејәсэн. Ким мәни чағырса «һә» дејирдим. Анам бир нечә дәфә мәнә ачыгланыб демишди:

—«һә» јох, «бәли»...

Бир дәфә дә узаг гоһумларымыздан гоча бир киши бизә гонаг кәлмишди... Сөһбәт вахты мәнән сорушду:

—Адын нәдир, бала?

—Мурад...

Арадан бир аз кечди. Гоча бир дә мәни чағырды:

—Оғлум, Мурад!

Мән һәмишә олдуғу кими дедим:

—һә.

Гоча елә бил чавабымы ешитмәди, бир дә чағырды.

Мән јенә «һә» сөзүнү учадан тәкрат етдим...

Гоча чох ачыглы һалда үчүнчү дәфә адымы чағырды. Мән јенә дә «һә» демәјә һазырлашырдым ки, бирдән «бәли» сөзү јадыма дүшдү. Билдим ки, гоча мәнән буну тәләб едир. Ута- на-утана јавашчадан дедим:

— Бәли.

Бах белә!—дејә гоча күлүмсүндү.—Инди сәнән хошум кәлди» (Јусиф Әзимзадә. Мурад дајынын хатирәләри, Баки, 1961, сәһ. 4—5).

VII синифдә «Бәли, һә, хејр, јох» сөзләрини кечәркән бу һекајәнин охунмасыны шакирдләрә тапшырмаг олар. һәмиш

дәрсдә шакирдләрә өјрәтмәк лазымдыр ки, «һә, бәли, јох, хе- јр» сөзләрини бирләшдирән үмуми чәһәт будур ки, һамысы фикрә мүнасибәт билдирир. Фәргләндиричи чәһәт будур ки, «һә, бәли» сөзләри фикрә тәсдиг, «јох, хејр» сөзләри инкар мү- насибәт билдирир. Грамматик чәһәтдән бу сөзләр бәрабәр һү- гуглудур. Услуби чәһәтдән исә ејни мә'наны даһа инчә вә нәза- кәтли шәкилдә ифадә етдији үчүн «бәли, хејр» сөзләрини нитг- дә ишләтмәк мәгбул сајылыр.

Һансы мәктәбдә—шакирдләрин нитгинә диггәтлә, тәләб- карлыгла јанашылыр, орада адичә дәрсә давамијјәт јохланар- кән белә һамы «бәли» дејә чаваб верир. Тәләбкарлыг олмајан јердә исә ушағын бири «һә», о бири «мән», дикәри исә «бур- да», јахуд «бәли» дејир.

Дил-әдәбијјат фәнләринин тәдрисиндән мәгсәд јалныз ша- кирдләрә грамматик ганунлары, дүзкүн јазы вә ифадәли гира- әт гајдаларыны өјрәтмәк дејил, һәм дә нәзакәтли данышыг вәрдиши ашыламагдан ибарәтдир. Јүксәк нитг мәдәнијјәти вә натиглик мәһарәти дә мәһз нәзакәтли данышыг үзәриндә гуру- лур. Индики шәраитдә шакирдләрә нәзакәтли данышыг вәр- диши һәм орта мәктәбин јени програмында «Нитг мәдәнијјәти вә услубијјат» мәсәләләринин өјрәдилмәсинә ајрылмыш саат- лар һесабына, һәм дә ваһид орфоэпија режиминә чидди әмәл етмәк јолу илә формалаша биләр.

Кимлә, нә заман, һарада вә нечә данышмағы, үнсијјәтин конкрет мәгамында һансы сөзләри ишләтмәк бачарығына ша- кирдләр тәдричән јијәләнирләр.

Үнсијјәтин конкрет мәгамында шакирдләр тәрәфиндән ишләдилмәси зәрури сајылан инчә сөзләри, бәдни әдәбијјат- дан көтүрүлмүш мүнасиб дил фактларыны ашағыдакы кими групплашдыра биләрик:

1. Илк танышылыг вә вахташыры көрүш мәгамында ишлә- дилән сөз, ифадә вә чүмләләр: Бағышлајын, сизин адыныз нә- дир? Истәсәниз таныш оларыг. Кәлин таныш олаг, мәним адым Илһамдыр... Салам, хош көрдүк, сабаһыныз хејир, ахша- мыныз хејир, һәр вахтыныз хејир, агибәтиниз хејир, хош кәл- мисиниз, сәфәрдән саламат вә с. Мәс.: Салам, әниз ана! Хош көрдүк, хош көрдүк, Әминә бачы! (С. Вурғун). Ахшамыныз хејир, Рүстәм дајы (М. Ибраһимов). Сән еј сәһәр досту, еј са- баһ гызы, сабаһын хејир! (Н. Хәзри).

2. Нәвазишкарлыг вә әзизләмә мәгамында хүсуси вә үму- ми исимләрин сонунда титул кими ишләнән «Әми, дајы, хала, биби, гардаш, бачы» сөзләрини, ејни заманда «ата, ана, әми,

биби, бачы, баба» кэлмэлэринэ «чан» морфемини артырыб ишлэтмэк гаршыдакы шәхсә хош тә'сир багышлајыр.

Јох, јох... Видадичан, багышла мәни. Үрәкдән севирәм һәр бир кэлмәни! Еләдир, апачан, дедин үрәкдән... Сағ ол. Фитнә бачы. Азәр баба, билин ки, һәр дәм, мән сизин баланыз, кичи-јинизәм (С. Вурғун).

Әбдүл әми, гојма мәним күлләрим солсун (Ү. Чаббарлы). Чан нәна, бир нағыл де... (Ә. Чәмил) вә с.

3. Үзрхәһлыг мәгамында ишләдилмәси зәрури сөз вә ифа-дәләр: багышлајын, зәһмәт олмаса, бујруг олмасын, хәһиш едирәм, үзр истәјирәм, әкәр мүмкүнсә, вахтыныз варса, имка-ныныз олса, инчимәсәниз, әфв едирәм» вә с. Мәс.:

Бәлкә дә јаздығым бу имәктубла мән.

Хәбәр вермәјирәм үрәјиниздән.

Одур ки, әввәлчә үзр истәјирәм.

Күнаһ мәнимкидир, әфв едир устәд (С. Вурғун).

Бу һичран чағында көзүнүн јашы.

Гәлбинә ахса да, багышла мәни!

Күнаһым чохса да, багышла мәни! (М. Мүшфиг)

4. Дә'вәт вә тә'кид мәгамында «бујурун ичәри кәлин, гона-ғымыз олун, гапымыз үзүнүзә һәмишә ачыгдыр, сизи сәбир-сизликлә көзләјирик» кими хош тә'сирли сөз вә чүмләләр даһа чох ишләдилер.

5. Видалашмаг мәгамында шакирдләр «саламат галын, сағ олун, кечәниз хејрә галсын, јухунуз ширин олсун, евиниз абад олсун, һәмишә шадлыға кәләк, әлвида» кими инчә ифаде-ләри ишләтмәји бачармалыдырлар. Мәс.:

Сағ ол, әскик олма, сән јаша бары...

Ана, кетдим, саламат гал! — дејиб, өпдү гарыны.

Әлвида, еј Вәтән, еј Әзиз Бакы! (С. Вурғун)

6. Хош арзулары билдирмәк мәгамында ишләнен сөз вә чүмләләр: јахшы јол, уғур олсун, сәфәриниз уғурлу олсун, кү-нүнүз хош кечсин, ишиниз ирәли, мүбарәкдир, сағлыгла кејин, тојунуз мүбарәк, хошбәхт олсунлар, сизә дә гисмәт олсун, мин јашајын, минбудаг олун, ағ күнлү ол вә с.

Мәсәлән:

Ушаг бизимкидир, мүбарәк олсун!

Кәлинин јоллары күл-чичәк олсун...

Биз сәнсиз дә доланырыг, уғур олсун јолуна,

Гылынчыны чалан заман гүввәт кәлсин голуна!

Ана бахды өз оғлуна, су да сәпди далынча,

Шаир гәлби бу сәһнәдән илһамыны алынча,
Јаша деди, еј гәһрәман! Јаша деди еј Вәтән!
Гој вар олсун о мәрәд әлин, о сағ ешгин, әмәлин...

Јох, јох, әзиз балаларым, һеч гысмајын сәсинизи!

Күләр көрүм, ојнар көрүм, хошбәхт көрүм һәр вахт сизи
(С. Вурғун).

7. Разылыг вә әзизләмә мүнәсибәтләрини билдирмәк мә-гамында ишләдилән сөз, ифаде вә чүмләләри дә шакирдләрә мәнимсәтмәк лазымдыр: «чох разыјам, чох шадам, миннәт-дарам, мәмнунијјәтлә, хошдур, ејби јохдур, көз үстә, хәтир-чәм олун, сизи унутмарам, әзизим, чаным-көзүм, көзүмүн ишығы, фәхрим, шөһрәтим, шаным, гадан алым, гурбан олум, чан бала» вә с. Мәс.:

Әзиз ана, чан ана! Көзәл, меһрибан ана!...

Чаным ана, көзүм ана! (И. Сәфәрли).

Фәхрим, ешгим, һәјатым,

Шөһрәтим шаным мәним!

Сәнсиз анылмаз адым, Азәрбајчаным мәним! (Ә. Зијатај).

Јох, јох... гадан алым, мин әјри көз вар (С. Вурғун).

Кәл бизә, гурбанын олум (М. Мүшфиг) вә с.

8. Шакирдләр тәбрик вә тәшәккүр билдирмәк мәгамында «бајрамыныз мүбарәк, јени илиниз мүбарәк, көзүнүз ајдын, сизи тәбрик едирәм» кими ифаде вә чүмләләри ишләтмәјә вәр-диш етмәлидирләр.

Мәс.:

Ај елләр-обалар, көзүнүз ајдын!

Дүшмәнин сәфләри позулур бу күн!...

Видади! Видади! Көзләрин ајдын!

Вагиф гонаг кәлир.

Оғлум, хејир ишин олсун мүбарәк!

Дүнјанын кефини, ләззәтини чәк! (С. Вурғун)

9. Бу күнки ушаг бир нечә илдән сонра аилә саһибни, чә-мијјәтин фәал бир үзвү олачаг. О, јас мәрасимләриндә адам-лара дил-ағыз еләмәји вә тәсәлли вермәји дә (сиз сағ олун, ахырынчы гәминиз олсун, торпағы саны јашајын, руһу шад олсун вә с.) бачармалыдыр.

10. Ушагларә ән чидди әсәбиллик мүнәтиндә белә нәзакәт-ли данышмағы, нитг мәдәнијјәти тәләбләрини көзләмәји адәт етдирмәк лазымдыр. Гој онлар һәдә-горху, өјүд-нәсинәт, гәзәб

вә наразылыг мүнәсибәтләрини дә «ағ еләмә, һаггында фикир чәкәрик, абырыны этәјинә бүкәрәм, отуну-сујуну верәрәм, абырлы ол, әдәбли даныш, ағзыны тәмиз сахла, бөјүјүн үзүнә ағ олма, әсәбиләшмә» кимнә инчә сөзләрлә ифадә еләсинләр. Әбәс јерә демирләр ки, һәр бир инсан өз дилинин архасында кизләнир. Мис габын мөһкәмлији сәсиндән, инсанын мә'нәви сафлығы, мәдәнијјәти нитгиндән вә сөзүндән билинир.

Шакирдләрдә јүксәк нитг мәдәнијјәти вәрдиши газанмага күчлү һәвәс ојатмаг үчүн ән тә'сирли васитәләрдән бири дә мүхтәлиф заманларда сөзүн гүдрәти барәдә сөјләнмиш даһи-јанә фикирләрлә онлары дәриндән таныш етмәкдир. Дил-әдәбијјат дәрнәкләриндә апарылан сөһбәт вә мә'рузәләр бу мәг-сәдә чатмаг јолунда мүнүм рол ојнајыр.

Тәчрүбәли дил-әдәбијјат мүәллимләри дәрсдә дә, дәрнәк мәшгәләләриндә дә шакирдләри сөзүн гүдрәти барәдә дејил-миш һикмәтли халг ифадәләри илә (Учуз сөз ган гаралдар, хош сөз көнүл ачар. Сөзүн јахшысы балдан шириндир. Баша дил кәтирәни ел кәтирә билмәз. Гылынч јарасы сағалар, сөз јарасы сағалмаз), Ш. И. Хәтанин «Сөз вар ки, кәсдирәр башы, сөз дә вар кәсәр савашы...», М. Фүзулинин «Артыран сөз гәдрини, сидглә гәдри артырар, Ким нә мигдар олса, әһли ејләр ол мигдар сөз. Хазини-кәнчинеји-әсрардыр һәр дәм чәкәр, Риштеји-изһарә мин-мин көһәри-әсрар сөз...», Н. Кәнчәвинин «Һеч кәслә әдәбсиз данышма ки, сән, Ахырда утаныб үзр истәјәрсән. Пис сөзү ағзына алынча инсан, Гәлбиндә өлдүрсә јахшыдыр, инан! Чалыш әдәбли ол һәр сөзүндә сән, Әдәблә данышсын сәни динләјән. Бу дүнија доланыб дөндүкчә рүзкар, Гој сәндән јахшы сөз галсын јадикар», С. Вурғунун «Сөзүн гәлбиндә кизләнмиш бүтүн даһиләрин ешги, Сөзүн гәлбиндә һакимдир көјүн ешги, јерин ешги...» вә Н. Хәзринин «Чалыш, Нәби, кечә-күндүз јарат сән, Пис сөзләри үрәјиндән јар, ат сән. Инчи сечиб, дүр топлајыб јаратсан, Сәндән елдә бир иш-шана галар сөз» ше'рләри илә әтрафлы таныш едирләр. бу да көзәл нәтичә верир.

Шакирдләрин јүксәк нитг мәдәнијјәтинә јијәләнмәси чох мүнүм әһәмијјәтә малик бир ишдир. Мәктәбдә јалныз дил-әдәбијјат мүәллимләри дејил, бүтүн мүәллимләр бу ишин дүзкүн гурулмасына гајғы көстәрмәлидир. Чүнки халгымызын үмуми дил мәдәнијјәтинин тәрәггиси һәр бир шәхәнн фәрди нитг мәдәнијјәтинин јүксәлтмәкдән чох асылыдыр.

АЗӘРБАЈЧАН ДИЛИ ВӘ ӘДӘБИЈЈАТ ФӘНЛӘРИНИН ӘЛАГӘЛИ ТӘДРИСИНӘ ДАИР

Тәјјар ЧӘФӘРОВ

В. И. Ленин адына АПИ-нин мүәллими.

Ибтидан вә орта мәктәбләрдә тә'лим-тәрбијә ишләринин јени програм әсасында гурулмасы мәктәб вә мүәллимләр гаршысында бир сыра мүнүм вәзифәләр гојур. Бу вәзифәләрдән ән башлычасы шакирдләрә јени билликләр верән дәрс методларындан истифадә етмәкдән ибарәтдир. Јени методлар әсасында өјрәдилән билликләр шакирдләрин дүнјакөрүшүнүн ке-нишләнмәси, формалашмасы вә нитгинин инкишаф етмәсинә көмәк едир. Мәктәбләрдә тәдрис едилән фәнләрин әлагәли өј-рәдилмәси шакирдләрә јени билликләр верилмәси иөгтеји-нәзә-риндән даһа әһәмијјәтлидир.

Мә'лумдур ки, јени программа әлагәдар олараг мөвзу ичә-рисиндә мөвзу, фәнн ичәрисиндә фәнн, дәрс ичәрисиндә дәрс өјрәтмәк вахты кәлиб чатмышдыр. Шакирдләрин зейнинин ин-кишаф етдирмәк вә нитгләринин тәкмилләшдирмәкдә фәнн мү-әллимләринин бу саһәдә апардыглары ишин ролу бөјүкдүр. Дил-әдәбијјат фәннләринин әлагәли өјрәдилмәси шакирдләрә һәмнн фәнләри шуурлу мәнимсәмәк вә өз фикирләринин ифа-дәли, јығчам вә емоционал шәкилдә башгасына чатдырмаға имкан верир.

Фәнләрарасы әлагә нәдир?

Фәнләрлә бағлы олан әлагә өзүнү ики формада көстәрир:

I. Фәндахили әлагә,

II. Фәнләрарасы әлагә.

Фәндахили әлагә өзү ики формада олур:

а) мөвзуларарасы әлагә; б) бәһсләрарасы әлагә.

Мөвзуларарасы әлагә заманы шакирдләрә грамматика-дан өјрәдилән ајры-ајры мөвзулар пәјатла, истәһсалатла вә бир-бири илә әлагәли шәкилдә мәнимсәдилир.

Мәсәлән: IV синифдә «Исим» илә «Сифәт» арасында әләгә жаратмаг үчүн габагчыл дил-әдәбијјат мұәллимләри һәмнин әсас нитг һиссәләринин тәрифләриндә олан јахын вә фәргли чәһәтләри белә ајдынлашдырылар:

Исим—әшјанын адыны билдирир вә ким? нә? һара? суалларындан биринә чаваб олур. Сифәт исә әшјанын әләмәтинни, кејфијјәтинни вә нечәлијинни билдирәрәк нечә? нә чүрәһансы? суалларындан биринә чаваб олур. Мәсәлән: алма (нә?) — исим, гырмызы (нечә?) — сифәтдир.

Бә'зи дил-әдәбијјат мұәллимләри бу мұгајисәни шакирдләрин өз дилиндән алмаға даһа чох мејл көстәрирләр. Бу дә мұсбәт чәһәтдир.

Мөвзуларарасы әләгә, бәһсләрарасы әләгә илә даһа јахындыр. Лакин бунлардан бири дикәринин ејни дејилдир. Бәһсләрарасы әләгә мөвзуларарасы әләгәјә нисбәтән бир гәдәр мұчәррәд характер дашыыр. Белә әләгәјә фонетиканы, орфоэпија, орфоэпијанын орфографија, орфографијанын лексика, лексиканын морфолокија вә морфолокијанын синтаксислә әләгәси мисал ола биләр. Бу бәһсләрин әләгәли өјрәдилмәси шакирдләрин дил дәрсләриндә газандыглары биләри системләшдирир вә мөһкәмләндирир.

Бу мәгаләдә биз, фәнләрарасы әләгәдән бәһс едәчәјин.

Фәнләрарасы әләгә

Мә'лумдур ки, мәктәбләримиздә тәдрис едилән бүтүн фәнләр бир-бири илә әләгәдардыр. Белә ки, дил дәрсләри әдәбијјатла, тарих исә чографија илә әләгәдардыр. Һазырда автоматика үзрә олан мұтәхәссисләр дидактика илә мәшғул олурлар. Бу, бөјүк рус педагогу Н. К. Крупскајанын ифадәсинә көрелмләрин әләгәли өјрәдилмәсинин нәтичәсидир. Н. К. Крупскаја јазмышдыр: «Елм кәрәк әләгәли шәкилдә өјрәдилсин». Фәнләрарасы әләгә елә әләгәдир ки, бурада даһили ганунау гунлуг һөкмән олмалыдыр.

«Фәнләрарасы әләгәләрин јарадылмасы нәинки тә'лим шакирдләрин тәрбијә едилмәсиндә дә бөјүк әһәмијјәтә маликдир. Мұхтәлиф шәкилдә бир-бири илә әләгәләндирилән биләләр, һәмнин фәннин үмдә идејаларына табе едилән биләкләр мәктәблиләрдә бачарыг вә вәрдишләр системинин—бунлар

мұхтәлиф ситуасијаларда дүзкүн тәтбиг олунмасына имкан верән бу системин әсасыдыр».*

Орта мәктәбдә тәдрис едилән фәнләр ичәрисиндә ана дили башга фәнләрә нисбәтән әдәбијјатла даһа јахындан бағлыдыр.

Көркәмли пролетар јазычы А. М. Горки дили әдәбијјатын илк үнсүрү, фикрин палтары кими гијмәтләндирәрәк јазыр:

«Әдәби ишин техникасы һәр шејдән әввәл һәр бир китабын, хүсусән белетристик (бәдии-әдәби) китабын әсас материалыны тәшкил едән дили өјрәнмәкдән ибарәтдир»**.

Бу бир һәгигәтдир ки, һәр һансы шаир вә јазычы олурса олсун әдәби дилин гајда-гануналарына дүзкүн ријәт етмәсә, фикрини өз охучуларына чатдыра билмәз. Мәһз бу бахымдан Азәрбајчан дили илә әдәбијјат фәнләринин шакирдләрә әләгәли өјрәдилмәси ганунаујғундур.

Н. Кәнчәви, М. Фүзули, М. П. Вагиф, М. Ф. Ахундов, Г. Б. Закир, С. Ә. Ширвани, Ч. Мәммәдгулузадә, А. Сәһһәт, Ч. Чаббарлы, М. Мүшфиг, Т. Шаһбази, А. Шаиг, С. Вурғун, С. Рәһимов, С. Рүстәм, М. Раһим, М. С. Ордубади, Ә. Чәмил, М. Чәләл, Б. Ваһабзадә, З. Хәлил, М. Дилбази, И. Әфәндијев вә с. Азәрбајчан шаир вә јазычыларынын әсәрләриндән тәдрис едилән парчалар үзәриндә шакирдләри ишләтмәк лазымдыр. Бу, шакирдләрин китаб үзәриндә ишләмәк габилијјәтинин инкишаф етдирир. Шакирдләри Азәрбајчан дили дәрсләриндә һәмнин мұәллифләрин әдәби парчалары үзәриндә ишләтмәк вә ја әдәбијјат дәрсләриндә дил үзәриндә тәмринләр апармаға алышдырмаг дил-әдәбијјат мұәллимләриндән бөјүк педагожи усталыг тәләб едир.

Азәрбајчан дили илә әдәбијјат фәнләринин әләгәли өјрәтмәк үчүн мұәллимин шәхси тәшәббүсү вә јарадычы иши, һәмчинин чанлы тәчрүбә мұбадилмәси хүсусилә бөјүк рол ојнаыр.

Профессор А. С. Абдуллајев дил дәрсләри илә әдәбијјат дәрсләри арасындакы әләгәнин әһәмијјәтинин ашағыдакы кими мұәјјәнләшдирир: «а) өјрәниләчәк нитгин форма вә ифадә тәрзләри вә онун вәзифәләринин нұмајиш етдирмәк; б)

* Бах: Тә'лим просесинин елми әсаслары. «Азәрбајчан мәктәби» журналы, 1968, № 3, сәһ. 45.

** М. Горки. «Әдәбијјат һаггында». Ушаг вә Кәнчләр Әдәбијјаты Нәшријјаты, Бақы, 1950, сәһ. 137.

онларын үслуби мэгамларыны ајдынлашдырмаг; в) конкрет сурәтдә онларын ишләймә јерләрини көстәрмәк; г) шакирдләри дилин инкишафы вә дилдә әмәлә кәлмиш дәјишикләрлә таныш етмәк».*

Әдәбијјат Азәрбајчан дили үчүн зәнкин материал верир. Белә ки, IV сииифдән башлајараг бәдин мәтикләрдә олан сииоимик зәнкинлији вә онларын фајдалы мөгсәдләрини, сөзләрин мәнасыны, үслуби хүсусијјәтләрини шакирдләрә мәнимсәтмәк лазымдыр.

Азәрбајчан дили өјрәдиләркән јалныз әдәбијјатдан көтүрүлән бәдин мәтикләрлә кифајәтләймәмәли, јери кәлдикчә, мөвзуларла әлагәдар, дәрсликләрә вә имла мәчмуәләринә дә мүрачнәт етмәк лазымдыр.

Јени програмла ишләмәјә башлајан габагчыл ибтидан сиииф мүүәллимләринин иш тәчрүбәси көстәрир ки, ана дилин әдәби гираәтлә әлагәли өјрәдилмәси зәруридир вә бу иши јухары сииифләрдә дә давам етдирмәк күнүн ән вачиб мәсәләләриндәндир. Шакирдләрин тәфәккүрүнү инкишаф етдирмәк дә фәнләрарасы әлагәләрдән истифадә етмәк фәнн мүүәллимләринин ишини асанлашдырыр.

Бу сәһәдә ачыг дәрсләрин тәшкили, фәнн мүүәллимләрини бир-биринин дәрсләриндә иштирак етмәси вә һәмин дәрсләрин чанлы мүзакирәсини кечирмәси көзәл нәтичәләр верә биләр.

Азәрбајчан дили илә әдәбијјат дәрсләринин әлагәләндирилмәси анчаг сииифдә дејил, фәнн дәрнәкләриндә, сииифдәнкәнар башга ишләрдә, бәдин кечәләрдә, грамматик ојунларда да өз әксини тапмалыдыр. Азәрбајчан дили илә әдәбијјат фәнләринин әлагәли өјрәдилмәси мәсәләси хүсусән, сон програмда өз әксини тапмышдыр.

Азәрбајчан дили илә әдәбијјат фәнләринин әлагәли өјрәдилмәси үмумпедагожи проблем олан нитг инкишафынын ашагыдакы мәсәләләриндә бирләширләр:

1. Дүзкүн тәләффүз вә ифадәли оху вәрдишләринин инкишафы.
2. Лүгәт еһтијатынын зәнкинләшдирилмәси.
3. Чүмлә гурмаг вәрдишләринин инкишафы.
4. Рабитәли нитгин инкишафы.

*А. С. Абдуллајев. «Орта мәктәбдә Азәрбајчан дили тәдрисинин методикасы», Баки, «Маариф», 1968, сәһ. 28—29.

Нитг инкишафынын бу һиссәләри бир-бири илә чоһ әлагәдардыр. һәмин мәсәләләр Азәрбајчан дили илә әдәбијјат фәнләринин рабитәли шәкилдә өјрәтмәјә имкан верир.

Јени мөвзунун мәнимсәдилмәси мәрһәләсиндә фәнләрарасы әлагәдән истифадә етмәк үчүн фәнн мүүәллими дәрс илинин әввәлләриндә програма әсасән иллик вә рүблүк планлар тәртиб етмәли вә һәмин планларда Азәрбајчан дилиндән һансы мөвзуну әдәбијјатла әлагәләндирмәји мүүәјјәнләшдирмәлидир. Мәсәлән, V сииифдә «Дүзәлтмә сөзләр» мөвзусуну әдәбијјатдан М. С. Ордубадинин «Сержант Иванов адына көрпәләр еви» әсәри илә әлагәләндирмәк олар. Бу әсәрдә сөздүзәлдичи шәкилчиләр васитәси илә танкчы, тәјјарәчи, дөјүшчү, телефончу, ганлы, дәһшәтли, аловлу, күчлү, гырмызы, јухусуз вә саир сөзләр верилмишдир.

Белә планлашдырма, мүүәллимләрин ишини гисмән јүнкүлләшдирәр, шакирдләри кәләчәк мөвзулары шуурлу мәнимсәмәјә һазырлајар.

ЭДЭБИЈАТ ДЭРСЛЭРИНДЭ ТЕХНИКИ ВАСИТЭЛЭРДЭН ИСТИФАДЭНИН БЭ'ЗИ ПРОБЛЕМ МЭСЭЛЭЛЭРИ

А. ИБРАҺИМОВ

Бакыдакы 44 нөмрәли орта мектебин эдэбијат мұаллими

Мүасир шәрантдә тә'лимин сәвијјәсини жүксәлтмәк, дәр-син эффективлијнә наил олмаг үчүн техники васитәләрдән истифадәнин бөјүк ролу вардыр. Сон илләрдә тә'лим просесинә сүр'әтлә дахил олмуш техники васитәләр ајры-ајры фәнләрнин тәдриси просесиндә мұаллимин әмәјини јүнкүлләшдирир, ону даһа јарадычы, даһа ефективли бир фәалијјәт нөвүнә чевирир. Ејни заманда һәмин техники васитәләрдән истифада методу, ондан истифада едән мұаллимин гаршысында бә'зи тәләб-ләр гојмушдур.

Һәр шејдән габаг, техники васитәләрдән истифадәни, хүсусән кинофрагментләрин нүмајиши илә кечилән дәрсләри ушагларын дили илә демиш олсаг, «кино дәрси»нә чевиран мұаллимләр нәинки эффективли дәрс кечмәјә мүвәффәг олмур. Ејни заманда бу нөв дәрс типини көздән салырлар. Мәсәлән, мұаллим эдэбијат дәрсиндә бүтөв 45 дәгигәни кино көстә-рirsә, бу өз эффективли итирир, шакирдләрдә јорғунлуға сә-бәб олур. Она көрә дә шакирдләрдән «бу дәрс нә дәрси иди?» —дејә сорушдугда, онлар «кино дәрси иди» дејә чаваб верир-ләр.

Москва, Ленинград вә Кијев шәһәрләринин эдэбијат мұаллимләринин тәчрүбәси көстәрир ки, бу фәннин тәдрисиндә техники васитәләрдән истифада едән мұаллим әсасән аша-гыдакы тәләбләри көзләмәлидир:

а) дәрс јоручу олмамалы, јери кәлдикчә чәтин бәһс-ләр ајдынлашдырылмалы, нүмајиш етдириләчәк эпизодун ха-рактеринә ујғун тапшырыглар верилмәлидир;

б) техники васитәләрин бүтүн нөвләриндән мұаллимин өзү истифада етмәји бачармалыдыр;

в) дәрс башдан-баша техники васитәләрдән истифадајә чевирилмәмәлидир;

г) белә мәшғәләләр шакирдләрдә мараг ојатмагла, он-ларын јаддашынын мөһкәмләндирилмәсинә, нитг мәдәниј-јәтинин жүксәлдилмәсинә, јазы савадынын артмасына хил-мәт етмәлидир.

Инди артыг техники васитәләрдән Үмумиттифаг мигја-сында истифада олунур. Бу саһәдә Ленинградын 1, 32, 117 нөмрәли, Москванын бир чох мектеби, Кијевин 27, 44 вә 152 нөмрәли мектебләринин габагчыл иш тәчрүбәләри вардыр. Ленинградын бир чох мектебиндә мүдиријјәт өз отағында отуруб дәрсин бүтүн кедишини телевизия илә мүшаһидә едир вә динләјир. Бу заман һәр бир мұаллим мәс'улијјәт һисс едир вә дәрсин һәр дәгигәсиндән эффективли истифада етмәјә чалышыр. Мүшаһидә просеси заманы лентә чәкилмиш һәмин дәрс сонра тәһлил олунур. Мұаллимин һәм мүсбәт, һәм дә нөг-санлы иши көз габағында олур. Кәләчәкдә нәјә даһа чох диггәт јетирилмәси мәсәләси мұәјјәнләшдирилир.

Телевизијанын мәишәтимизә мөһкәм дахил олмасы, дәрс просесиндә дә ондан сәмәрәли истифада етмәк тәләбини гар-шыја гојдугда, Кијев телевизия студијасы бу мәсәләнин һәл-линә даһа бачарыгла јанашмышдыр. Бурада «телевизија мек-теби» јарадылмыш, бүтүн синифләрин фәнләр үзрә дәрслә-ри нәзәрдә тутулмагла програм материалы әсасында ардычыл олараг телевизия дәрсләри тәшкил олунур. Бу мектебләрдә ваһид дәрс чәдвәлине риәјәт едилир. Фәнләр үзрә дәрсләр һәр бир мектебдә ејни саатда кечилир. Мәсәлән, I саат эдэ-бијат, II саат физика, III саат ријазияјат, IV саат кимја вә с. Бүтүн мектебләрдә ваһид дәрс чәдвәлини әлдә әсас көтүрән «телевизија мектеби»нин дәрс һиссә мүдири програм үзрә ајры-ајры фәнн мұаллимләринә мөвзу верир.

Кијевин бүтүн мектебләринин фәнн кабинетләриндә I вә ја 2 телевизия гәбуледичиси гојулмушдур. Хүсуси канал ва-ситәсилә «телевизија мектеби» тәрәфиндән һазырланмыш дәрс мектебләрә трансласия едилир. Мәсәлән, әкәр бу күн бү-түн мектебләрдә IX синифдә физика дәрсидирсә вә мөвзу «Газларда електрик чәрәјаны»дырса мұәјјән дәрс сааты вах-тында (Кијевдә 8.50 дәгигәдә) V каналла һәмин дәрс теле-визија мәркәзиндән бу идарәнин тәчрүбәли вә штатлы мұәл-

лими тәрәфиндән кечириллр, бүтүн мәктәпләр телевизија илә һәмнин дәрси динләјир.

Азәрбајчан телевизијасы да бу барәдә кениш имканлара маликдир. Лакин о, һәмнин јенилији һеч вәһлә гәбул етмәк фикриндә дејилдир.

Биздә бу дедикләримизин бәзи нүмунәләринә раст кәлмәк мүмкүндүр. Мәсәлән, телевизија илә Киров рајону 182 нөм. рәли мәктәбин әдәбијат мүәллими Рәфигә Мустафајева бу ил Ч. Чаббарлынын «Алмаз», С. Вурғунун «Муған» поема-сы вә с. мөвзуларда дәрс апармышдыр. Бу, илк аддым олмаг бахымындан јахшыдыр. Лакин нөгсанлы чәһәт ондан ибарәтдир ки, һәмнин мәшғәләләр дәрс вахтында дејил, ахшамлар транслјасија едилр, синиф шакирдләринин јалныз мүәјјән бир гисми бурада иштирак едир, дәрс сүн'иләшир. шакирдләрин тутугушу кими әввәлчәдән мөвзуну, һәтта суалларын чавабларыны әзбәрләмәси хош тә'сир бурахмыр.

Бу көстәрдикләримиз техниканын дәрсдә олса-олса ил-кин тәзаһүрләридир. Кәләчәкдә бүтүн республикаларда бу чүр дәрс типн һәјата кечириләчәкдир. Һәләлик исә әлимиздә олан техникн васитәләрдән сәмәрәли истифадә етмәјин бәзи проблем мәсәләләрини ајдынлашдыраг.

Шәхси тәчрүбәмиз көстәрир ки, әдәбијат дәрсләриндә һәм сәсли, һәм дә сәссиз техникн васитәләрин бүтүн нөвләриндән истифадә етмәк мүмкүндүр. Тәкчә бир шәртлә ки, мүәллим сабаһкы дәрсә һазырлашаркән јарадычы сурәтдә дәриндән дүшүнмәлидир. Әдәбијат мүәллимләримизин әлин-дә «Азәрбајчан әдәбијаты фонохрестоматијасы» материалларын-дан башга ајры бир вәсаит јохдур. Сон илләрдә азәрбајчанча истехсал олуномуш «Халг шаири С. Вурғун», «Доктор Нәриманов», «Гарача гыз» филмләрини нәзәрә алмасаг, рус әдәбијаты нүмунәләри әсасында чәкилмиш бүтүн кинолар рус дилиндәдир.

Бүтүн бу мәһдудлуғу нәзәрә алараг, ишләдијим мәктәбдә техникн васитәләрдән истифадә үчүн базаны өзүм јарадырам.

Әдәбијат кабинетиндә һәфтәлик радио програмыны асыб һансы верилиши лентә көчүрәчәјими әввәлчәдән мүәјјәнләшдирирәм. Радиогәбуледичи илә магнитофону гоша бирләшдириб һазыр вәзијәтдә гојурам. Мараглы верилишләр чох вахт дәрс заманы олдуғу үчүн һәр ики чиназын учаданданышаныны ачырам. Верилиш башланан кими дүјмәни басараг дәр-

симә давам едирәм. Шакирдләр мәним нә едијими һисс етмир. Верилиш ахыра чатанда һәр ики чиназы дајандырырам. Дәрсдән сонра јаздығым әдәби нүмунәнин сәс јазысыны динләјирәм. Лентин сонунда верилишин адыны, јазылма тарихини, иштирак едән артистләрин ад вә фамилијасыны, һәм дә һансы синфин әдәбијат дәрсиндә истифадә олуномасы мәсләһәт көрүлдүјүнү өз сәсимлә јазырам. Сонра лент јазысынын гутусу үзәриндә һәмнин сөzlәри јазыб фонотеканы зәнкинләшдирирәм. Фонетиканы бу гајда илә јарадыб синифләр үзрә рәфләр дүзәлдирәм. Бу јолла индијәдәк VI синиф үчүн Ч. Чаббарлынын «Фирузә», С. Вурғунун «Партијамыздыр», «Зијафәт», Гылман Илкинин «Шимал күләји», Һ. Һүсејизадәнин «Чејранчөл», VII синиф үчүн Ч. Мәммәдгулузадәнин «Гурбанәли бәј», М. Чәләлын «Бир кәнчин манифести», Н. Хәзринин «Күнәшин бачысы», VIII синиф үчүн «Гурбани», «Корсғлу» дастаны, М. П. Вагифин «Пәри» гошмасы, «Көрмәдим» мүхәммәси, IX синиф үчүн «Нәбати», «Ашыг Пәри», «Ашыг Әләскәр», М. Ф. Ахундовун «Шәрг поемасы», Н. В. Гоголун «Мүфәттиш» комедијасыны вә с. әсәрләри лентә көчүрүб фонотека јаратмышам. Фонотекамызын «сәсләр музеји» дә вардыр. Бурада С. Вурғунун, Бүлбүлүн, Абдулла Шаигин, Мирзаға Әлијевин, Һүсејнгулу Сарабскинин сәсләри топланмышдыр. Ајры-ајры сәнәткарларын јубилејләри илә әлагәдар олараг һазырланмыш верилишләри дә лентә көчүрүб бу јолла музејимизи зәнкинләшдиририк. Елми-тәдгигат характерли верилишләри лентә көчүрмәјә хүсуси сәј көстәририк. Чүнки әдәби әсәрин тәһлили заманы бу лент јазылары проблем ситуасија јаратмаға сәбәб олур, мүгајисәли фикирләр һаглы олараг мүбаһисә доғурур.

Әлбәттә, фонотека јаратмаг мәсәләси мүәллимин фәрди габилијәти илә даһа чох әлагәдардыр. Бу, чәтин иш дејилдир. Лакин әдәбијат мүәллими һәм радиогәбуледичидән истифадәни, һәм дә магнитофонла давраһмағы көзәл билмәлидир. Мән бурада радиодалғалардакы кәнар сәсләрин ләғвини, јүксәк вә алчаг сәс тезликләринин низамланмасыны, сәсин тембринин јазы заманы дүзкүн сечилмәсини нәзәрдә тутурам. Бунлара риәјәт едилмәдикдә шакирд динләнилән әдәби материалдакы инчә мәтләбләри дәрк едә билмир. Белә ки, шакирд «Һачы Гара» әсәрини динләјүрсә, о гәһрәманын тәкчә сөzlәрини, монологуну ешитмәк дејил, онун кечирдији һиссләри дә дүјмәли, һәрәкәтләрини дә көзү өнүнә кәтирмәлидир.

Буна исә анчаг эффектли лент жазысыны ешитдирмәклә нандалмаг мүмкүндүр.

Мәктәбләрдә әдәбијјат тәдрисини күнүн тәләбләри сәвијјәсинә галдырмаг үчүн Азәрбајчан ССР Маариф Назирлији «Азәрбајчан әдәбијјаты фонохрестоматијасы» адлы јени типли дидактик вәсаит һазырлајараг мүәллимләрин истифадәсинә вермишдир. Бу Азәрбајчан дилиндә илк сәсләндирилмиш дәрсликдир. Јени програмлар әсасында тәртиб олунамүш бу фономүнтәхабат IV—X синифләрин әдәбијјат програмларына дахил олан тәдрис материалларынын 30 фаизини әһәтә едир. Инди демәк олар ки, бүтүн мәктәбләримиздә бу мараглы материалдан ја бир, ја да ики комплект вардыр. Бу фономүнтәхабат материалларындан һәр јердә истифадә олунамүш? Јахуд мүәллимләр бу материаллардан нечә истифадә едирләр?

Тәәсүфлә гејд етмәк лазымдыр ки, мүәллим јолдашларымызла апардығымыз мүсаһибә нәтичәсиндә ајдын олмушдур ки, Бақы мәктәбләринин бә'зисиндә, һәмин валлара алындығы күндән индијәдәк әл дәјилмәмишдир. Чох заман исә ондан эффектли истифадә олунамүш.

Шаһиди олдуғум бир әһвалаты гејд етмәк истәјирәм. Мәктәбимизин әдәбијјат мүәллимләриндән биринин V синифдә дәрсини динләмәјә кетмишдим. Мүәллим бүтүн дәрси фонохрестоматијанын көмәји илә «кечди». О, бир дәрсдә Симурғун «Гәјчы», С. С. Ахундовун «Гарача гыз», С. Вурғунун «Дағлар» вә Ч. Мәммәдгулузадәнин «Почт гутусу» әсәрләрини сәсләндирди. Бүтөв дәрс белә кечилди. Дүздүр, мүәллим һәр әдәби нүмунәдән әввәл мүсаһибә апарырды. Лакин белә дәрсләр тәкрар үчүн даһа характерик олдуғундан өз эффектини итирди.

Бәс, фонохрестоматија материалы илә әдәбијјат дәрсини нечә тәшкил етмәли?

Нүмунә үчүн V синифдә А. Шагин «Мәктүб јетишмәди» һекајәсинин сәс жазысы олан валдан истифадә етмәклә кечилән әдәбијјат дәрсинә диггәт јетирәк.

Мә'лумдур ки, програм үзрә бу дәрсдән әввәл А. Шагин һәјәти һаггында мә'лумат верилир. Кечмиш дәрсин сорғусундан сонра һекајәнин мөвзусу вә идејасыны баша салырам. Сонра шакирдләрә гәләм, кағыз чыхарыб инди көрәчәкләр вә ешидәчәкләри һадисәләрин планыны гејд етмәји тапшы-

рырам. Әввәлчәдән шакирдләрдән бир нечәсинә евдә һазырлатдығым һекајә үзрә иллүстрасијалары епидоскопун јанында сыра илә дүзүрәм:

1. Гышыи дондуручу бир күнү иди.
2. Гурбан Молла Фәрзәлијә мәктүб јаздырыр.
3. Молла Фәрзәлинин сәнәтиндән шикајәти.
4. Гурбан мәктүбу синәсиндә мөһкәм сыхараг јеријирди.
5. Шахтанын тә'сириндән үзүгојлу јерә јыхылды.
6. һачы Гулу гәзәбләнмишдир.
7. Сәфәр вә Танрывердинин чавабы.
8. Гујуда газ партлајышы.
9. Сәфәр вә Танрыверди Гурбанын мазута батмыш мејни чыхарырлар. Мәктүб јетишмәди.
10. һачы Гулунун севинчи: «Чешмәнин башы ачылмышдыр».

Көрүндүјү кими, бу шәкилләр һекајәни там әһәтә едир. Она көрә дә бу шәкилләрсиз һекајәни ешитдирмәк фәјдәсыз оларды.

Һәр шеј һазыр олдуғдан сонра I-чи иллүстрасијаны епидоскопун чәрчивәсинә салыб әксини экрана верирәм. Ејни заманда валда «Мәктүб јетишмәди» һекајәсини сәсләндирирәм. Тез-тез шәкилләри дәјишдирмәклә һекајәни рәсмләрлә мүшајиәт едирәм. Беләликлә, шакирдләр һекајәни һәм көрүр, һәм дә ешидирләр. Ев тапшырығы олараг китаб чүмләриндән истифадә етмәдән бу мөвзу үзрә инша жазмағы тапшырырам. Нөвбәти дәрсдә һекајәни ешитдикләри кими охумағы тәләб едирәм.

Бу метод бүтүн фономүнтәхабат материалларындан истифадә үчүн ме'јар сајыла билмәз. Тәчрүбәли мүәллим өз гәшәббүскарлығы илә јени-јени васитә вә методлар арајыб тапа биләр. Хүсусилә, шакирдләрин јаш вә билик сәвијјәсини дәјишдикчә мүәллимин фонохрестоматијадан истифадә методу да дәјишмәлидир.

Бә'зиләри елә күман едирләр ки, фонохрестоматија материалларындан анчаг әдәбијјат дәрсләриндә истифадә етмәк лазымдыр. Белә тәсәввүр едәнләр шүбһәсиз ки, јанылырлар. Бу гијмәтли дидактик вәсаит V—VIII синифләрдә Азәрбајчан дили дәрсләрини мараглы гурмаг үчүн дә ән јахшы материал ола биләр. Мәсәлән, V синифдә «Дүзәлтмә сифәтләр» бәһсини кечән мүәллим јухарыда гејд етдијимиз «Мәктүб јетишмәди» һекајәсини сәсләндириб, орадан дүзәлтмә сив-

фэтлэри сечдирэ билэр: донтуручу, јаслы, јандырычы, гүв-
вэтли, күчлү, сүрүшкән вә с.

Шакирд ешитдији мәтндән дүзәлтмә сифэтлэри сечә би-
лирсә, демәли о, мөвзуну јахшы мәнимсәмишдир. Демәк олар
ки, бүтүн дил дәрсләриндә бу методдан истифадә өз бәһрәси-
ни верир.

Әдәбијјат дәрсләринин характери илә әлагәдар олараг
мүхтәлиф мөвзулары кечәндә ајры-ајры техники васитәләр-
дән истифадә етмәк лазым кәлир. Тәрчүмеји-һал дәрсләри
кечәркән ән мүнәсиб техники васитә эпидоскоп сајыла биләр.
Бу нә үчүн белә олмалыдыр? һәр шејдән габаг она көрә ки,
јазычынын тәрчүмеји-һалыны мүтләг мүәллим данышмалы-
дыр. Онү бәдин нүмунә кими һәр һансы бир актјорун ифасын-
да ешитмәк дүзкүн дејилдир. Буну нәзәрә алараг, фонохрес-
томатијада јазычыларын тәрчүмеји-һаллары јазылмамыш-
дыр. Даһа сонра, һәр бир мүәсир шаир вә јазычынын һәјатына
даһр хроноложии фотолар мөвчуддур. Хүсусилә Х синифдә
С. Вурғун, Ч. Чаббарлы, IX синифдә М. Ф. Ахундовун, Ч.
Мәммәдгулузадәнин вә башгаларынын һәјатына аид чохла шә-
килләр вардыр. Буна көрә дә мүәллим тәрчүмеји-һал дәрсин-
дән әввәл јазычынын һәјат вә фәалијјәтинә аид шәкил, ре-
продуксија вә фотолары хроноложии ардычыллыгла эпидоско-
пун јанында һазыр вәзијјәтдә гојур. Јени дәрсә башладыгда
микрофонла јазычынын тәрчүмеји-һалыны даныша-даныша
шәкилләп көстәрир. Нүмунә үчүн Х синифләрдә совет әдәбиј-
јатындан Ч. Чаббарлынын тәрчүмеји-һалына һәср олунмуш
бир дәрсин эпидоскопун мүшәјиәтилә кедишинә нәзәр јети-
рәк. Дәрсә башламаздан әввәл Ч. Чаббарлынын һәјат вә
фәалијјәтинә һәср олунмуш ашағыдакы шәкилләри топлајы-
рам.

1. Ч. Чаббарлынын анадан олдуғу Хызы кәндинин үмү-
ми көрүнүшү.

2. Ч. Чаббарлы Бакы Сәнаје Мәктәби тәләбәси (1915-чи
ил).

3. Ч. Чаббарлы «Коммунист» гәзети редаксијасында иш-
ләјәркән Ә. Әзимзадәнин чәкдији јолдашлыг шаржы.

4. Ч. Чаббарлы өз аиләси илә бирликдә (1928-чи ил).

5. А. Туганов, Р. Тәһмасиб, Ә. Рзајев, Ч. Чаббарлы вә И.
Һидајәтзадә.

6. Ч. Чаббарлы Азәрбајчан Дөвләт Драм Театры актјор-
лары арасында (1930-чу ил).

7. Ч. Чаббарлы «Севил» кино-филминин мәшһи заманы
(1929-чу ил).

8. Ч. Чаббарлы Үмумиттифаг јазычылар гурултајынын
нүмајәндәләри арасында (1934-чу ил).

9. Н. Һикмәт Ч. Чаббарлынын мәгбәрәси өнүндә (1959-
чу ил).

10. Ч. Чаббарлынын Бакыда Низами музејинин ејваны-
да гојулмуш һејкәли.

Һәмши шәкилләр һазыр олдуғдан сонра дәрсә беш дәгигә
галмыш онлары эпидоскопун јанында дүзүрәм. Микрофону
иш үчүн һазырлајырам. Кечмиш дәрси сорудуғдан сонра је-
ни дәрслә әлагә јарадырам. Јени дәрси изаһ етмәјә башла-
маздан габаг дүјмәни басыр, пәнчәрәләрин өртүкләрини са-
дырам. I-чи шәкли көстәриб, јазычынын тәрчүмеји-һалына
башлајырам. Епизодлары дәјишдикчә ардычыл олараг шәкил-
ләри дә дәјиширәм. Беләликлә, бүтүн јени дәрси эпидоскопун
көмәји илә кечирәм. Лакин, әдәбијјат дәрсләриндә диафилм-
ләрдән даһа еффектли истифадә етмәк олар. Лакин, индијә-
дәк бу саһәдә нә диафилм һазырланмыш, нә дә бу барәдә тә-
шәббүс едилмишдир. Ајры-ајры јазычыларын һәјатына даһр
диафилмләр чәкилишинә башланылса иди, даһа фајдалы
оларды. О заман «ЛЕТИ-60» автомат филмоскопунун көмәји
илә бүтүн тәрчүмеји-һал дәрсләрини кечирмәк үчүн еффектли
көмәк оларды.

Биз јухарыда фонохрестоматија материалларын-
дан вә эпидоскопдан истифадә етмәјин бәзи мәсәләләрини, һабелә
телевизија дәрсләринин хүсусијјәтләрини ајдынлашдырмаға
чалышдыг. Бурада фонохрестоматија материалларын-
дан исти-
фадә заманы бир мәсәләјә дә диггәти јөнәлтмәји лазым би-
лирик. Һәмши мәсәлә дә динләниләчәк әдәби материалы
дәрсдән габаг валдан лентә көчүрмәкдир. Бу һәр шејдән габаг,
она көрә лазымдыр ки, валлардан узун мүддәт истифадә ет-
дикдә валларын кејфијјәти ашағы дүшүр, ејни заманда вал-
лар корланыб сырадан чыхыр. Бу чәтинлији арадан галдырмаг
үчүн әввәлчә материалы магнитофон лентинә јазмаг, сон-
ра исә динләмәк лазымдыр. Мәсәлән, IX синифдә «XX әср
Азәрбајчан әдәбијјаты» үзрә хүләсәнин икинчи саатын-
да «Молла Нәсрәддин» журналы мөвзусуну кечәркән «Сизи
дејиб кәлмишәм», «Гогол» вә «Бизим образованнылар»
фелјетонларыны лентә көчүрүб, журналдан көтүрүлмүш
карикатураларын эпидоскоп васитәсилә ејни ваһг-

да һәмни лент жазысыны сәсләндирирәм. Бу юлла вахта га-
наэт едир, шакирдләри мөвзуну дәриндән дүшүнмәјә алыш-
дырырам.

Әдәбијјат дәрсләриндә магнитофондан истифадә етмәнин
дә мүнүм әһәмијјәти вардыр. һәр шејдән габаг, дөвр дәјиш-
дикчә магнитофондан истифадәнин дә метод вә үсуллары дә-
јишир. Мәсәлән, IX синифләрдә јени програмлара кечидлә
әлагәдар олараг, биринчи ил «Әдәбијјат мүнтәхабаты» јох
иди. Мүәллим исә мүәјјән бир әсәрин мәзмуну үзәриндә иш
апармалы вә охусуну кечирмәли иди. Бу заман чыхыш јолу ан-
чаг магнитофон ола биләрди. Чүнки мәктәб китабханасында
синфин шакирдләри гәдәр бәдни әсәр нүмунәси тапмаг чәтин
олур. Буна көрә дә мүнтәхабат чап олунана кими Азәрбајчан
Телевизија вә Радио Верилишләри Комитәси идарәсинә
рәсми мәктүб жазыб мүнтәхабат чап олунмадыгына кө-
рә, IX синифдә тәдрис олунан әдәби нүмунәләрин лент жазы-
сыны өз лентимизә көчүрмәјә ичазә истәдик, онлар бизә көмәк
етдиләр. Бу јолла М. Ф. Ахундовун комедијаларынын, Н.
Вәзировун «Мүсибәти-Фәхрәддин», Н. В. Гоголун «Мүфәт-
тиш», С. Ә. Ширванинин «Куши гыл» мүхәммәси, Ч. Мәммәд-
гулузадәнин «Данабаш кәндинин әһвалаты» романы, «Өлү-
ләр» комедијасы, «Гогол», «Сизи дејиб кәлмишәм», «Нијә мә-
ни дөјүрсүнүз?» фелјетонларынын лент жазысыны әлдә едиб
о заман шакирдләрә чатдырмышдым. Бу ил исә онунчу
синифдә совет әдәбијјатында верилмиш әдәби нүмунәләрү
бу үсулла шакирдләрә чатдырырам.

Орта мәктәбдә әдәбијјат тәдриси заманы истифадә ет-
дијим техники вәсант нүмунәләриндән бири дә «Украјна»
типли енсиз кино лентләрини нүмајиш етдирән сәсли кино
апаратыдыр. Дүздүр, бу сәһәдә башга фәни мүәллимләринин
бәхти даһа јахшы кәтирмишдир. Демәк олар ки, әдәбијјат
фәниндән башга, бүтүн фәиләр үзрә тәдрис филмләри истә-
нилән мигдарда вардыр. Рус дилиндә ријазијјата, физикаја,
кимјаја, чоғрафијаја, тарихә даир бир сыра тәдрис филмлә-
ри Азәрбајчан ССР Маариф Назирлијинин республика фил-
мотекасында дублјаж олунмаға башланмышдыр. Демәли,
кеч-тез мәктәбләримиз Азәрбајчан дилиндә зәнкин тәдрис
филмләри әлдә едәчәкләр.

Лакин, азәрбајчанча әдәбијјат дәрсләриндә истифадә
етмәк үчүн тәдрис филмләринин истәһсалы һәләлик һеч
бир тәшкилаты дүшүндүрмүр. Ч. Чаббарлы адына «Азәрбај-
чанфилм» киностудијасынын истәһсал етдији нисбәтән мәг-

сәләүјгүн филмләр олан «Доктор Нәриманов», «Халг шаири
С. Вургун», «Једди оғул истәрәм», «Бөјүк дајаг», «Гарача
гыз» филмләри исә БХМШ-ин филмотекасында тапмаг ол-
мур. Кинопрокатдан чәтинликлә әлдә етдијимиз һәмни филм-
ләрин бә'зи нүмунәләри ја 32 мм.-лик лентләрдә, јахуд
да рус дилиндә истәһсал олунмуш олур. Биринчи һалда «Ук-
рајна» киноапаратынын техники имканларындан харичдә ол-
дуғу үчүн 32 мм.-лик лентләри көстәрә билмирик. Лакин, әл-
дә етдијимиз рус дилиндә олан 16 мм.-лик енсиз филмләри
ашагыдакы шәкилдә нүмајиш етдирирәм.

Филми әлдә етдикдән сонра ајрыча вахта нүмајиш ет-
дириб сәсини магнитофона жазырам. Сонра һәмни сәс жазы-
сыны дилимизә тәрчүмә едәрәк, өз сәсимлә дикәр магнитофон-
да жазырам. Дәрс заманы кинону экрана вериб, өзүм јазмыш
олдуғум лент жазысы илә филми нүмајиш етдирирәм.

Көрүндүјү кими, һагында данышдығымыз мәсәләләрин
әксәријјәти күнүн актуал, һәллә еһтијачы олан проблем
мәсәләләридир. Бу проблем мәсәләләрини һәлли шүбһәсиз,
әдәбијјат дәрсләриндә техники васитәләрдән истифадәјә чоғ
көмәк етмиш олар.

ЭДӘБИЈАТДАН ДИСПУТ—ДӘРСИН ТӘШКИЛИ ВӘ АПАРЫЛМАСЫ ҲАГГЫНДА

М. Ә. ӘСКӘРОВ

педагожи етмләр намизәди, досент

Эдәбијат фәннинин тәдрисиндә диспут — дәрсин хүсуси мәнасы вә әһәмијјәти вардыр.

Диспут—дәрсин тәшкилиндә, һәр шејдән әввәл, шакирдләрин јаш, билик, дүнјакөрүшү, психоложи хүсусијјәтләри, һәјат тәчрүбәләри, арзу вә мараглары, ирәли сүрүлмүш мұвафиг проблемләрә мұнасибәтләри вә с. мұтләг нәзәрә алынмалыдыр. Одур ки, диспут—дәрси һеч бир вахт тәсадүфи вә дүшүнүлмәмиш, планлашдырылмамыш проблемләр әсасында гурмаг олмаз.

Мүәллим габагчадан өзүнә ајдынлашдырмалыдыр ки, мұзакирәјә гојулачаг проблемләр шакирдләр үчүн нә дәрәчәдә мараглы вә онларын тәлим-тәрбијәсиндән өтрү әһәмијјәтли олачагдыр? Һәмнин проблемләр шакирдләри һәјәчанландырачагдырмы? Ирәли сүрүлмүш һәр һансы проблем шакирдләрин тәфәккүр үмманында бир интибаһ далғасына чевриләчәкдирми? Шакирдләр ирәли сүрүлмүш һәмнин проблем әсасында јарадычы ахтарышларә вә тәдгигата мејл көстәрәчәкләрми? Бу, онларын фикир вә мұлаһизә сөјләмәләриндән өтрү зәмин ола биләчәкдирми?

Одур ки, мұвафиг дәрс—диспутларын әсасында һәр чүр заһири вә әһәмијјәтсиз мұбаһисә догурап мәсәлә вә проблемләр дејил, һәр шејдән әввәл, шакирдләрин үрәк вә зәкасыны мәшгул едән, онларын тәфәккүр фәаллығыны артырап проблемләр мәркәзи јер тутмалыдыр. Низаминин Ширини нә үчүн өзүнү өлдүрүр? Фүзулинин Мәчнуну өзүнү өлдүрмәклә дүзкүн һәрәкәт едирми? Фүзулинин Лејлиси:

— «Кимсән» — дејибән јетирди аваз...

демәклә һаглыдырмы? Лејлинин Мәчнуну бу кејфијјәтләринә көрә рәдд етмәси дүзкүндүрмү? Беләликлә, бу вә буна бәлзәр арзу олунан мұһүм проблемләрин тәһлилинә вә тәдгигинә чох аз көмәк едән суал-тапшырыгларын ирәли сүрүлмәсинә һеч бир лүзум јохдур. Јухарыдакы суалларын бә'зиси исә шакирдләрин үмуми сәвијјәси илә зиддијјәт тәшкил етдијиндән мәгсәдәмұвафиг дејилдир.

Шакирдләрин јаш вә билик сәвијјәләринә мұнасиб олмајан, јахуд да чидди мәгсәдә хидмәт етмәјән һәр кичик суалла синифдә мұбаһисә әмәлә кәтирмәјә еһтијач јохдур. «Мәчнун вә ја Лејли вәфалыдыр?», «Јусиф Сәррач вә јахуд Фәхрәддин мұбариздир?» вә с. суаллар шакирдләрә һеч бир шеј верә билмәз.

Мәһз буна көрә дә мүәллим шакирдләрин зәһни фәалијјәтинин фәаллашмасына, мараг вә һәвәсләринә сәбәб ола биләчәк әсил мұбаһисә мөвзуларыны тапмаг үчүн чох дүшүнүб дашынмалыдыр. О һәмнин мұбаһисәләрин јахындап көмәклији вә сәмәрәли нәтичәләри илә шакирдләрин мұтләг чидди бир гәнаәтә кәлә биләчәкләринә әмин олмалыдыр. Мүәллим һәм классик, һәм дә мұасир әдәбијјатымызын, һәм дә рус вә дүнја әдәбијјатынын ән јахшы нүмунәләри әсасында шакирдләрин әдәби һадисәләрә, бәдин образлар, бөјүк характерләр, әхлаги мәсәләләр һаггында дүшүнмәләринә, онларын бу күнүн ән мұһүм проблемләри илә даһа үзви бир шәкилдә бағланмаларына, бүтүн бунларын көмәклији илә характер вә дүнјакөрүшләринин формалашмасына, кәләчәклә мұасир һәјәтымызын ән фәал иштиракчыларындан вә гуручуларындан биринә чеврилмәләринә наил олмалыдыр. Шүбһәсиз, бу да анчаг мүәллимин сәмәрәли педагожи ахтарышлары нәтичәсиндә баш тутә биләр.

Һәмнин бахымдан да һәр бир мүәллим диспут—дәрси тәшкил етмәмишдән габаг чалышмалыдыр ки, шакирдләрин һәвәс вә мараг аләми илә јахындап таныш олсун, буна әсасән әсәр сечсин, шакирдләрин һәмнин әсәри охумаларына наил олсун, шакирдләр әсәрин идејасыны, мәзмунуну, орадакы һәр һансы сөзалты мәһнаны белә дәрк етсинләр, образларын мәһәвијјәтына есинләр, гәһрәманла јашамаға башласынлар, һәр һансы проблем әтрафында дүшүнмәјә, мұһакимә јүрүтмәјә һәвәс көстәрсинләр.

Бу мәгсәдлә дә мүәллим чалышмалыдыр ки, дәрс—диспутда шакирдләрин диггәтләрини ән конкрет мәсәләләрә чәлб етмәк јолу илә онлары кенш үмумиләшдирмәләрә доғру

апармагы јахшы бачарсын. Һәр һансы конкрет мөвзу онларын дэрин үмумиләшдирмәләр әсасында фикир вә мүләһизә жүрүтмәләриндән өтрү гүввәтли вә әсаслы бир зәминә чеврилсин.

Дәрс—диспутдан өтрү мүәллим тәрәфиндән, јахуд да шакирдләрин арзу вә мараг әсасында тәртиб олуан мөвзулар етик, естетик маһијјәтдә ола биләр. Мәсәлән, мүәллим шакирдләрин IX синифдә М. Ф. Ахундовун драматуркијасы, «Алданмыш кәвакиб» повести, Н. Вәзировун «Мүсибәти—Фәхрәддин» фачиәси, Н. В. Гоголун «Мүфәттиш» комедијасы, Ч. Мәммәдгулузадәнин «Өлүләр» пјеси, Н. Нәримановун «Надир шаһ» тарихи драмы, Ә. Һагвердијевин «Бәхтсиз чаван» фачиәси илә, X синифдә исә Ч. Чаббарлынын «Алмаз» вә «1905-чи илдә» әсәрләри, М. С. Ордубадинин «Думанлы Тәбриз», А. Шангин «Араз», С. Рәһимовун «Мейман», М. Раһимин «Ленинград көјләриндә», М. Һүсәјнин «Абшерон», М. Ибраһимовун «Бөјүк дајаг» әсәрләри илә таныш олдугдан сонра мұвафиг план әсасында «Инсан вә чәмијјәт» мөвзусунда етик проблемләр үзрә мүәјјән дәрс—диспутлар тәшкил едә биләр. Мүәллим һәмин әсәрләрин сијаһысыны хејли ихтисар етдији кими, синфин үмуми һазырлыг сәвијјәсиндән асылы олараг, әлавә әдәбијјат һесабына кенишләндирә дә биләр. Бурада әсас шәрт шакирдләрин зейни тәфәккүрләрини фәаллашдырмаг, мұһакимә габиліјјәтләрини ашкара чыхармаг вә буну јахшы вәрдиш кими мөһкәмләндирмәк вә с. ибарәт олдугундан, онларын диггәтини сон дәрәчә конкрет мәсәлә әтрафында чәмләшдирмәк зәруридир. Мүәллим «Инсан вә чәмијјәт» проблемини конкрет әсәрләр әсасында да дәрс—диспутда һәлл едә биләр. Мәсәлән: «Фәхрәддинин һансы арзу вә амалы мұасир зәманәмиз үчүн әһәмијјәтлидир? Сән ону һәјата нечә кечирмәк истәјәрдин?», «Мүфәттиш» әсәриндә ичтимаи вә әхлаги ејибләрин ифшасына нечә бахырсан? Бу ичтимаи вә әхлаги ејибләр инсаны нечә шикәст едир?», «Искәндәр сурәтинин ифшаедичи гүввәси вә шәхси мә'нәви бөһранлары сәндә нә кими гәнаәт әмәлә кәтирир? Сән Искәндәрин зәиф чәһәтләрини вә мә'нәви бөһраны көрә-көрә она рәғбәт бәсләјирсәнини вә бунун сәбәбләрини нечә изаһ едирсән?» вә с.

X синифдә исә «...Сәнә сон сөзүм, ишиндә мөһкәм ол!» («1905-чи илдә» әсәри, Бахшынын диалогу үзрә), «Вер әлини, Соһа, вер әлини, Бахшы, гој кечмишин ганлы тарихи бу көһнә мазарлыгдә әбәдилик көмүлсүн. Гој јени гардашлыг дүнја-

сынын гырылмаз голлары сизин әлләринизин, ики гардаш күтләнин бирләшмиши һәјаты кими, әбәдилик бирләшдирсин...». (1905-чи илдә» әсәриндәки халглар достлугу вә гардашлыгы идеясы үзрә), «Сән бир баша дүш ки, агламагла зәичир гырылмаз, кәмирмәк, чәјнәмәк, гырмаг лазымдыр» (Алмаз диалогу үзрә), «Сөз вердим, вәзифә көтүрдүм, гуртарды. Бу, бизим вәтәндашлыг борчумузду», «Мән тәкбашына мұбаризә апармышдым. Мән баша дүшмәмешдим ки, бу мұбаризәни анчаг мән апармырам, фәһлә синфи, партијанын рәһбәрлији алтында апарыр. Мән сәһвләримни бојнума алырам...», «Алмаз совет һуманизминин тәмсил едән гәһрәман кими» вә с. мөвзуларында белә дәрс—диспутлары тәшкил етмәк мүмкүндүр. Бурада һәмин диалоглар тәшкил олуначаг дәрс—диспутун анчаг мөвзу вә мәгсәд истигамәтини дејил, һәм дә онун мәзмун вә маһијјәтини чох сәрраст ифадә едән епилога чеврилир.

Беләликлә, билмәлијик ки, дәрс—диспутларын кејфијјәти, әһәмијјәти вә тә'сир гүдрәти орада гојулан мәсәләләрдән вә онларын нә дәрәчәдә ајдын, мәгсәдәүјгун бир шәкилдә һәлл олунамасындан чох асылыдыр. Бу, алынмыш билијин инам һиссинә чеврилмәсинә өз мүсбәт вә фајдалы тә'сирини көстәрир.

Мүәллим тәрәфиндән ирәли сүрүлмүш мәсәләләр, верилмиш суаллар өз сигләти илә јухары синиф шакирдләрини жүксәк сәвијјәдә фәаллашдырма амалинә чеврилмәлидир. Бу суал вә тапшырыглар гәһрәманларын үрәк вә зәкасына доғру ән јахын јол олмалы, онларын әхлаг вә һәрәкәтләрини тәһлил етмәкдән өтрү гүввәтли бир тәкана чеврилмәлидир. Алынмыш чаваблар вә вурулмуш јекун исә шакирдләр үчүн ашағыдакы мәсәләләрин һәллинә хидмәт етмәлидир: а) бу гәһрәманлар мәнә нә үчүн әзиз вә доғмадыр? Онлар мәнни һансы жүксәк амала доғру сәсләјирләр? Мәним һәрәкәт, фикир вә арзуларымла бу гәһрәманлар нә гәдәр јахын вә үзәгдырлар?

«Бунлар нә гәдәр чәтин вә мүрәккәб ишләрдир» дејә вә дүшүнән мұәллимләр унутмамалыдырлар ки, јухарыдакы проблемләрин һәлли, һәр шејдән әввәл, кәркин јарадычы педагожи иш тәләб едир.

Орчоникидзе рајонундакы 89 нөмрәли мәктәбдә кечирилән дәрс—диспутун мәгсәдәмүвафиг мараглы вә сәмәрәли нәтичәләри бир даһа сүбут едир. Мә'лумдур ки, «Мейман» романыны орта мәктәб шакирдләри чох һәвәслә охујурлар. Он-

лар һәтта мәктәбдән чох-чоһ кәнарда--клубларда, мәдәнијјәт сарајларында, мејданчаларда вә с. јерләрдә онун әтрафында мұәјјән мұбаһисәләр дә апарырлар. Одур ки, белә бир әсәр әтрафында сннифдә дәрә—диспут тәшкил етмәк, һеч шүбһәсиз, чоһ јахшы нәтичәләр верир.

Бакынын 89 нөмрәли мәктәбинин әдәбијјәт мұәллими Султан һәмидов ики ај габагча һәмни әсәр үзрә дәрә—диспут тәшкил етмәји гәрәра алмышды. Шакирдләрә һәмни повести охумагы, орадан мұвафиг гејдләр алмагы, онун һаггындакы әдәбијјәтшүнаслыг вә әдәби тәһһиди материалларла таныш олмагы тапшырмышды.

Дәрә—диспут заманы шакирдләрлә мұсаһибә тәшкил едән мұәллим әсәр үзрә бир сыра мұбаһисәли суаллар ортаја атды вә шакирдләрин диггәтләрини һәмни мәсәләләрә чәлб етмәјә башлады (чалышды).

Дәрә—диспутун мөвзусу белә иди: «...һансы ишдә олурсан ол, даһилән, вичданән пак вә тәмиз ол!..».

Дәрә—диспут үчүн ашагыдакы суаллар мұәјјәнләшдирилди:

1. Шәхси мәнәфеи ичтимаи мәнәфедән јүксәк тутмаг олармы? (Мейман рајона кетмәјә биләрдимиз?).

2. Гаршыдакы маниәләрдән горхмаг лазым иди ми? («Рајонамы? Јох, оғлум! Мән разы ола билмәјәчәјәм. Сәбәби? Ләкә! Күл кими ушаглар гуртарыр нә олур?»).

3. «Һәјәт чәсурларындыр!..» афоризминә нечә бахырсаң? («Елми дә, һәјәти дә сынамаг лазымдыр. Адам өзү адам оlandан сонра ону бу дүнјада нечә ләкәләјә биләрләр!.. Мән һәјәти дә, өзүмү дә сынамаг истәјирәм»).

4. Мә'налы инад вә мөһкәм ирадә һәр бир кәпчин ән көзәл кејфијјәтләриндән бири дејилми? («...республика прокурорундан ичазә алыб, сизни мұшавирәјә кәлмәк, 'бу чәһәдән тәчрүби ишләрә бахмаг, ганун мүгәддәслијинин нечә мұһафизә олундугуну мұшаһидә етмәк истәјирәм!»)

5. Мә'нәви изтираб инсан үчүн бөјүк дәрә ола биләрми? («...Парылысы ајаја дүшән гызыл саат онун көзләрини јумду, саат үрәјиндә чыггылдајырды. Елә бил ки, дүнја Мейманын бшына учду... Хал дүшмүш үрәклән бир чыггылты она чаваб верди: чыг-чыг...»).

6. Мейман сурәтинин тәглидәләјиг хусусијјәт вә кејфијјәтләри вармы? Сиз бу кејфијјәтләри нәдә көрүрсүнүз? һәјәтдә Мейман кими олмаг истәјәрдинизми? вә с.

Дәрә—диспут әрафәсиндә мәктәб әдәбијјәт дәрнәјинин бүллетенләринин нөвбәти нөмрәләриндән икиси мәһз һәмни мөвзуја һәср едилмишди.

Дәрәдә апарылан мұшаһидәләр чоһ мараглы олду. Шакирдләр ирәли сүрүлмүш проблемли суал вә тапшырыгларә чоһ мә'налы вә тутарлы чаваблар верирдиләр. Дәрәдә мә'налы мұбаһисә вә она мұвафиг чыхарылан тәрбијәви әһәмијјәти олан нәтичәләр шакирдләрин диггәтини хусусилә чәлб етди...

Јери кәлмишкән гејд етмәлијик ки, мұәллим дәрә—диспутларда бу зә буна бәһзәр суалларын көмәклији илә шакирдләрин һиссләрини вә фикирләрини, мұлаһизә вә мұһакимәләрини сәфәрбәрлијә алмагы, онларын зейни тәфәккүрүнү даһа да фәаллашдырмагы өз гаршысына мәгсәд гејмәлидыр. О бу кичи суалларла дәрә—диспутун кәләчәк иштиракчыларыны психоложи әһвали-руһијјә е'тибры илә һазырлама-лыдыр.

Бундан әлава, мұәллим шакирдләрин һәмни мөвзу әтрафында мұвафиг әдәбијјәт охумаларына, һазырлашмаларына, дүшүнмәләринә дә хусуси диггәт јетирмәлидир.

Мұәллим дәрә—диспутлары бир гәдәр даһа мұбаһисәли проблемләрә вә јахуд да бәдин сәнәткарлыгга әлагәдар мөвзуларә һәср едә биләр. Мәсәлән, X сннифдә халг шаири Р. Рзанын һәјәт вә јарадычылығынын тәдрисинә 8 саат вахт верилмишдир. Онун новатор шаир олмасы һамыја мә'лумдур. Шаирин јарадычылығында, үслубунда вә јазы манерасында охучуларын мұбаһисәсинә сәбәб олан бәзи һалларда рәј мұхтәлифлији төрәдән мараглы чәһәтләр дә аз дејилдир. Мұәллим онун јарадычылығынын тәдриси просесиндә шаириндил, үслуб вә ифада хусусијјәтләри, сөз сечмәк вә јени сөзләр јаратмаг бачарыгы, үмумијјәтлә, онун новаторлуғу илә әлагәдар мәсәләләр әтрафында «Р. Рза поезијасынын новаторлуғуну нәдә көрүрәм?» мөвзусунда дәрә—диспут тәшкил едә биләр. Белә дәрәләр әсил полемика руһунда кечмәклә, ејни заманда шакирдләри чоһ марагландырыр, онларын мәнтиги тәфәккүрүнү кәскинләшмәсинә, зейни фәаллығынын јүксәлмәсинә, мұбаһисәли мәсәләләри һәлл етмә игтидарларынын артмасына вә јүксәлмәсинә мүсбәт тә'сир көстәрә биләр. Өзләринин фикир вә мүддәаларынын әсәсләндирә билмәклән өтрү мұвафиг мә'лумат вә билијә јијәләймәјә сөйгәндирир.

Мүасир дәрсин имканлары чох кениш, формасы рәнка-рәнк, мәзуну исә чох зәнкиндир. Мүасир дәрсин јахшы тәшкили нәтичәсиндә шакирдләрдә тәдгигат мәдәнијјәтинин мүвафиг үнсүрләрини (мә'рузәнин дилинә вә нитг мәдәнијјәти тәләбләринә мүнасибәт, ситат сечмәк, гејдләр алмаг, тезис һазырламаг, мә'хәзләри арашдырыб тапмаг, әдәбијјатшүнаслыг мәнбәләри илә таныш олмаг, картотекләр һазырламаг вә системләшдирмәк, библиографијадан истифадә етмәк, мәнбәләрә истинад етмәк, библиографиг сипаһы тәртиб етмәк вә с.), ибтидан шәкилдә олса да, әмәлә кәтирир, бунларын камилләшмәси вә тәкмилләшмәси, әсил инкишафындан өтрү зәмин һазырлајыр.

Одур ки, мүәллим шакирдләрә мүнтәзәм сурәтдә мүвафиг мөвзулар үзрә әдәбијјат сипаһысыны әкс етдирән карто-текләр һазырламағы мәсләһәт көрмәлидир. Бундан әлава, мүәллим шакирдләрини фәрди бачарыгларыны да нәзәрә алмалы, онлара јери кәлдикчә, мәсләһәтләр вермәли, көмәклик көстәрмәлидир. О, чалышмалыдыр ки, шакирдләри карточка-лара һәр һансы китаб вә мәгалә һаггында библиографик мә-лумат вә рәгәмләри дүзкүн әкс етдирсинләр. Бурада мүәл-лифин фамилијасы, ады, атасынын ады, әсәрин дүзкүн вә там ады, нәшр јери, нәшријјаты, чап тарихи вә с. көстәрилмәли-дир. Мәгаләдирсә, гәзет вә журналын ады, јахуд да мәчмуә-нин ады вә нәшри барәсиндә һәммин мә'лумат јухарыдакы принципләр әсасында верилмәлидир. Мәсәлән:

Мәммәд Ариф. Максим Горки вә социалист реализми. Бах Сечилмиш әсәрләри, I чилд. Б., Азәрб. ССР ЕАН, 1967, сәһ. 550

Бу вә бу кими тәдбирләр шакирдләрә бир нөв әдәбијјат-шүнаслыг техники васитәләрини вә пријомларыны ибтидан (элементар) шәкилдә өјрәтмәк демәкдир.

Мүасир дәрс просесиндә әдәбијјат фәннини тәдрисинә даир һеч бир ресепт вермәк олмаз. Лакин мүәллим мүасир дәрсин кениш имканларындан истифадә етмәкдән өтрү һәми-шә ахтарышларла мәшгул олмаға, күндәлик педагожи ишин-дә тәшәббүскар вә јениликчи кими өзүнү көстәрмәјә сәј көс-тәрмәлидир.

ШАКИРДЛӘРИН МҮСТӘГИЛ МҮТАЛИӘСИНИ НЕЧӘ ТӘШКИЛ ЕДИРӘМ

Јадикар РӘҺИМОВА,

Кировабад шәһәриндәки М. Ә. Сабир адына 5 нөмрәли орта мәктәбин мүәллими.

Јүксәк кејфијјәтли әсәрләр вәтәнпәрвәрлик, гәһрәмәнлык, бејнәлмиләлчилик кими һиссләр, јени идеаллар уғрунда мү-баризәдә охучуја көмәк едир. Она көрә дә шакирдләрдә мү-талиәјә мараг ојатмаг мүһүм тәрбијәви ишдир. Шакирдләри мүстәгил вә ардычыл мүталиәјә алышдырмаг мәктәбин вә әдәбијјат мүәллимләринин гаршысында дуран мүһүм вәзи-фәдир.

Бәдин әдәбијјат васитәсилә верилән тәрбијәдән мәг-сәд шакирдләри коммунизм чәмијјәтинин фәал гуручусу, әсил совет вәтәндашы кими јетишдирмәк, онларда чанлы тә-биәтдәки, инсан чәмијјәтиндәки көзәлликләри дујмаг зөвгү тәрбијә етмәкдир.

Мүстәгил мүталиәннин хејирли чәһәтләриндән бири ша-кирдләрин дилинин зәнкинләшмәсинә, сөз еһтијатынын арт-масына, дүзкүн данышыб-јазмаг бачарығы газанмасына кө-мәк етмәсидир.

Мән илк нөвбәдә мүталиәннин әһәмијјәтини шакирдләри-мә баша салырам, чүнки шакирд буну дәрк етмәсә, ишә кө-нүллү мараг көстәрмәз. Неч бир мүәллим шакирди мүталиә етмәјә мәчбур едә билмәз, етсә дә бу «мүталиәннин» сәмәрәси олмаз. Одур ки, мән јери кәлдикчә бөјүк шәксијјәтләрин мү-талиәјә олан марағыны, мүталиәннин инсанын һәјатында вә инкишафында мүсбәт ролуну шакирдләрә чатдырырам.

Мән Ахундовун, Сабирин, Горкинин вә башгаларынын һәјатларындан мараглы эпизодлары шакирдләрә бир даһа хатырладырам вә ја оңлара Марксын, Ленинин китаблара мүнәсибәти һаггында мә'лумат верирәм. К. Маркс 17 јашында оларкән атасына мәктуб јазыр. Бу мәктубда бөјүк фәлсәфи нәзәријјәләрдән бәһс едир ки, бу да онун һәлә кәнчликдән чидди мütалиә нәтичәсиндә бөјүк зәкаја малик олдуғуну сүбут едир; јахуд гызлары Марксдан һансы мәшғәләни чох лошладығыны сорушдугда, о, чаваб вермишдир ки, «Китаблар арасында олмағы».

Бундан башга В. И. Ленинин «Русијада капитализмин ишкишафы» адлы әсәриндә 400-ә гәдәр китабдан бәһс едилди-ји онун бир чох елми, фәлсәфи әсәрләри мütалиә етдијини көстәрир.

М. Горки дә китаблары чох севмиш вә демишдир ки, мән дәки јахшы чәһәтләр үчүн китаблара миннәтдарам, мән китаблары севирәм, китаблар һаггында һәјәчансыз даныша билмирәм... Бу кими дәјәрли фикирләр шакирдләрә тә'сир етмәјә билмәз. Бундан башга шакирдләрдә мütалиәјә мараг ојатмаг мәгсәдилә дәрнәк мәшғәләсиндә вә ја дәрседә бәдни парчалары нүмунәви охујурам.

Мән өз тәчрүбәмдән көрүрәм ки, мүәллимин тә'лимдә белә үсуллардан истифадә етмәси сәмәрәсиз галмыр. Мәнни дәрс дедијим синифләрин шакирдләри мütалиә илә мүнәзәм сурәтдә мәшғул олдуғундан, мәктәбдә кечирдијимиз диспутларда, конфрансларда, әдәбијат дәрнәкләриндә оңлар фәал иштирак едирләр. Бә'зән шакирдләримлә дәрседән сонра охушмуш әсәрләр һаггында мубәһисәләрә, тәһлилләрә дә кениш јер верирәм. һәмишә әввәлчәдән кимин һансы әсәри охумасы, мәнә мә'лум олур. Бу онун үчүн лазымдыр ки, бә'зән шакирдләр јанлыш истигамәтә дүшүр, әлләринә дүшән һәр китабы охујурлар. Бу да мәгсәдәујғун олмур. Мүәллимин шакирдләрә дүзкүн истигамәт вермәси вә она гајғыкешликлә јанашмасы мütалиә ишиндә әсас шәртдир.

Һәр шакирдин мütалиә габилитәтин вә марағыны өјрәнмәк үчүн оңлара сорғу вәрәгәси пәјлајыр вә ашағыдакы суаллара чаваб јазмаларыны тәләб едирәм.

1. Сиз бәдни әдәбијатдан һансы мөвзуда (тарихи, Бөјүк Вәтән мубарибәси, тарихи шәхсијәтләрин һәјаты, сәјаһәтләр, әнлә-мәишәт мәчәралары вә с.) даһа чох әсәр охујурсунуз?

2. Сон бир ил әрзиндә һансы китаблары охумушсунуз?

3. Сизни ән чох севдијиниз шаир, әдиб кимдир вә онун јарадычылығында һансы хүсусијјәтини севирсиниз?

4. Гәрби Авропа вә Шәрг әдәбијјатындан нә охумушсунуз?

5. һансы әсәр сизә хош кәлир вә нә үчүн?

6. Ән чох севдијиниз әдәби гәһрәманлар кимләрдир?

7. Сиз бәдни әдәбијјаты мүнәзәм сурәтдә, јохса тәсадүфи һалларда охујурсунуз, мütалиә дәфтәриниз вармы?

8. һансы китаблары охумаг истәрдиниз?

Тәбиндир ки, алынан чаваблар мүхтәлифдир. Биринчи суала Х синиф шакирди белә чаваб верир: «Мәни Бөјүк Вәтән мубарибәсиндән, совет адамларынын гәһрәманлығында: бәһс едән әсәрләр даһа чох марагландырыр. Одур ки, Мир Чәлалын «Јоллар», «Вәтән гәһрәманы»; Мейди һүсәјнин «Ганлы сулар»; С. Рәһимовун «Торпағын сәси»; Ә. Мәммәдхәйлынын «Оғулар кедәркән»; И. Бабајевин «Лејтенантын севкиси»; Ә. Вәлијевин «Чәбһә һекајәләри», «Ирадә» вә бу мөвзуда јазылмыш ше'рләр, драмлар ән чох севдијим әсәрләрдир».

Икинчи суала, башга бир шакирд чавабында јазыр: «Сон бир ил әрзиндә мән С. Рәһимовун «Мәһтабан»; И. Исмајылзадәнин «Улдузларын ад күнү»; З. Чаббарзадәнин «Достуң, кәл сөзә бах»; Н. Зијанын «Хатирә»; Б. Ваһабзадәнин «Ана», «Баһар», «Ағлар күләјән»; Н. һүсәјнзадәнин «Рус дили мүәллими», «Достлуг телләри»; Ә. Вәлијевин «Чичәкли» романыны охумушам. Бундан әләвә дәрсинизлә әлағәдар башга әсәрләри дә охумушам».

Үчүнчү суала чаваб олараг шакирд јазыр: «Мәнни ән чох севдијим шаир С. Вурғундур. Онун ше'рләринин ән көзәл хүсусијјәтләрини партијалылыг, хәлгилик, идејалылыг вә јүксәк бәднилик тәшкил едир. Онун әсәрләри халгла, һәјатла бағлыдыр. Совет адамларынын ишинә, мубаризәсинә көмәк едир. Оңлары коммунизм гуручулуғу ишиндә даһа чәсарәтли, күмраһ вә дөјүшкән олмаға чағырыр. Шаирин кичик лирик ше'рләриндән тутмуш, поэма вә мәнзум драмларына гәдәр һәр бир әсәрдә охучу мә'на долғунлуғу вә јүксәк ше'ријјәт һисс едир».

Дөрдүнчү суала чаваб олараг шакирд јазыр: «Гәрб әдәбијјатында ән чох Шекспири мütалиә едирәм, мән онун әсәрләрини һәјәчансыз охуја билмирәм».

Бешинчи суала шакирд белә чаваб верир: «Мән ән чох С. Рәһимовун «Мейман» повестини севирәм».

Она көрә ки, әсәрдә совет адамларының жүксәк инсан кеј-
фијјәти олан намус, мә'нәви тәмизлик өн плана чәкилмишдир.
Бу әсәр биз кәңчләрә өјрәдир ки, инсан ичтинман ишдә, әнлә-
дә вә мәшәтдә ејни дәрәчәдә мә'нәви тәмизлијә малик олма-
лыдыр. Бу, инсаны һәмишә алиһачыг вә үзүағ едир».

Алтынчы суалың чивабында шакирд јазыр ки, «мәним ән
чох севдијим әдәби гәһрәманлар «Кәләчәк күн» романында:
Фиридун, Кәримхан; «Мейман» повестиңдә Мейман; «Абше-
рон» романында Таһир, Чәмил, Уста Рамазан; «Ана» рома-
нында Павел вә Ниловна сурәтләридир».

Једдинчи суала шакирд белә чаваб верир: Мән бәдини
әдәбијјаты мүнтязәм муталиә едирәм. Јени әсәрләри изләји-
рәм».

Нәһәјәт, шакирдләрдән бири јазыр: «Мән мүасир һәја-
тымыздан, совет адамларының јени кејфијјәтләриндән, кәңч-
ләримзин коммунизм идејалары уғрундакы мүбаризәсин-
дән, тәмиз вә саф мәһәббәтләриндән бәһс едән әсәрләри оху-
магы арзу едәрдим».

Шакирдләрдән соргу вәрәгләрини топлајыб чаваблары
охујурам, онлара лазыми истигамәт, көстәришләр верирәм. Бе-
ләликлә, шакирдләримдән кими һансы истигамәтдә мутали-
әчи олдуғуну дәгиг билирәм. Мән өзүм дә мүнтязәм сурәтдә
муталиә едирәм.

Бундан башга мән әдәбијјат кабинетиндән јени китабла-
рын сијаһысыны асырам, һәм мәктәб, һәм дә шәһәр китабха-
насы илә әлагә сахлајараг, әдәбијјат кабинетиндә јени ки-
табларын сәркисини тәшкил едирәм. Әдәбијјат кабинетиндә
«Јени китаблар» адлы бәдини плакатлар тәртиб едиб, китаб-
лар һаггында гыса, мараглы мә'луматлар верирәм. Бүтүн
буилар шакирдләрин мүстәгил муталиәсини системә салмаға
көмәк едир.

Мүстәгил муталиә һәм синифдә кечилән програм мате-
риалларының, әдәби мөвзуларын даһа дәриндән мәнимсәшил-
мәсинә көмәк едир, һәм дә програмда әһәтә едилмәјән әдәбиј-
јатла јахындан таныш едир.

Мән, ејни заманда шакирдләри диспутларда, конфранс-
ларда, әдәбијјат дәрнәкләриндә дә фәал иштирак етдирмәјә
чалышырам ки, онлар әсәр, мөәллиф вә ја сурәтләр һаггында
өз фикирләрини сәрбәст ифадә едә билсинләр.

ФИРИДУНБӘЈ КӨЧӘРЛИ РУС КЛАССИКЛӘРИНИ ӨЈРӘНМӘК ҺАГГЫНДА

Досент А. АЛМӘММӘДОВ

Орта мәктәбин IX синифләриндә XX әср Азәрбајчан әдә-
бијјаты тәдрис едиләркән, Ф. Көчәрлинин башлыча әсәрлә-
ри олан «Азәрбајчан әдәбијјаты», «Азәрбајчан комедијала-
ры», «М. Ф. Ахундов» вә башгалары барәдә үмуми тәсәввүр
ојатмаг, көркәмли тәнгидчинин һәјәт вә јарадычылығы һаг-
гында шакирдләрә гыса мә'лумат вермәк нәзәрдә тутулур.
Програмын тәләбинә көрә Ф. Көчәрлинин әдәби-тәнгиди мәга-
ләләри, әдәби тәнгид вә әдәбијјатшүнаслығыи инкишафында
онун ролу һаггында јери кәлдикчә шакирдләрә мә'лумат ве-
рилмәлидир.

Ф. Көчәрлинин әдәби-тәнгиди јарадычылығының мүәјјән
һиссәси рус классикләринин јарадычылығына һәср едилмиш-
дир. Ф. Көчәрли өз көркәмли мүасирләри Н. Нәриманов, С. М.
Гәнизадә, Н. Маһмудбәјов вә б. кими һәмишә Азәрбајчан вә
рус халгларының јахынлашмасына чалышмышдыр.

Ф. Көчәрлинин көзәл мәзијјәтләриндән бири дә онун тәк-
чә Азәрбајчан әдәбијјаты илә дејил, дүнја әдәбијјатының
һијмәтли инчиләри илә, рус әдәбијјаты классикләринин әсәр-
ләри илә јахындан танышылығы иди. Ф. Көчәрли Азәрбајчан
әдәбијјатының нүмунәләрини топладығы, арашдырдығы кими,
рус әдәбијјатыны да дәриндән өјрәнмиш, онун мараглы нүму-
нәләрини Азәрбајчан дилинә тәрчүмә етмиш, тәртиб етдији
дәрсликләрә рус әдибләринин әсәрләриндән парчалар салмыш,
башгаларыны да бу ишә тәһрик етмишдир.

Габагчыл рус әдибләрини шакирдләринә танытмаг үчүн
бүтүн чәтиликләри өз үзәринә көтүрәрәк А. С. Пушкинин
«Балыгчы вә балыг һағылы»ны рус дәфә Азәрбајчан дилинә
тәрчүмә едиб, 1892-чи илдә Јереванда «Торчу вә балыг» ады
илә чап етдирмишдир. Сонралар М. Ј. Лермонтовун «Үч хур-

ма» вә М. В. Колтсовун «А киши, нијә јатыбсан?» ше'рләрини тәрчүмә едиб, 1895-чи илдә Шушада китабча шәклиндә пәшр етдирмишдир.

Рус әдәбијјатынын әп јахшы биличиләриндән олан Ф. Көчәрли М. П. Вагифә, М. Ф. Ахундова, С. Ә. Ширвани вә башгаларына олан дәрин һөрмәтилә јанашы, истәр бөјүк һәчмли әсәрләриндә, истәрсә башга тәнгиди мәгаләләриндә, бу вә ја дикәр јазычы вә шаир һаггында мүбәһисә ачаркән Пушкин, Лермонтов, Гогол, Л. Толстој вә башга рус јазычыларынын адыны һөрмәтлә чәкир. Көчәрли рус әдәбијјатыны, онун классикләрини гијмәтләндирәркән чох заман ингилабчы-демократларын мөвгејиндән чыхыш едир вә әсасән дүзкүн нәтичәјә кәлиб чыхырды.

Илк бөјүк һәчмли әсәрләриндән олан «Литература азербейджанских татар» (Тифлис, 1903) китабында Закирин тәмсилләринә, мәнзүм һекајәләринә гијмәт верәркән ону И. А. Крыловла мүгајисә едиб јазырды: «Закирин мүхтәлиф жанрларда јазмыш олдуғу әсәрләр ичәрисиндә чанлы дилдә јаздығы тәмсилләри вә һекајәләри дә диггәти чәлб едир; онун бир сыра тәмсилләри о гәдәр јахшы јазылмыш вә бу тәмсилләрдә о гәдәр һәјәти һәгигәт ифадә олунмушдур ки, һәммин тәмсилләри Иван Андрејевич Крыловун тәмсилләри илә мүгајисә етмәк олар...» (Бах: Ф. Көчәрли, Сечилмиш әсәрләри, сәһ. 63).

Јахуд һәммин китабын М. Ф. Ахундова һәср едилмиш IV фәслиндә кәнч Фәтәлинин Пушкини, Гоголу, Грибоједову чох севдијиндән, Пушкинин өлүмүнүн Ахундова гүввәтли тә'сириндән, бу кәдәрли һадисәнин хәбәрини алаң кими чох тә'сирли бир ше'р јаздыгындан, бу ше'рин Марлински тәрәфиндән рус дилинә тәрчүмә олунмасындан бәһс едилир. «Әкинчи» гәзетинин васитәсилә рус әдәбијјатынын истигамәти вә рус шаирләри илә таныш олан һачы Сејид Әзим ән чох Пушкин истәдадыны јүксәк тутур, онун бөјүк јарадычылығынын вә һәртәрәфли дүһасынын өнүндә еһтирамла баш әјир. Бә'зи әсәрләрини Пушкинин әсәрләринә охшадараг о, өзүнү һәјәчанландыран дәрүни фикирләри бәдин шәкилдә тәсвир етмәкдә бөјүк үсталыг көстәрир» (Бах: Ф. Көчәрли, Сечилмиш әсәрләри, сәһ. 69).

Һәммин китабын ахырында Ф. Көчәрли рус вә дүнија әдәбијјатындан Азәрбајҗан дилинә едилән тәрчүмәләрә дә өз мүнасибәтини билдирир.

Рус әдәбијјатындан вә харичи әдәбијјатдан тәрчүмә едилмиш әсәрләр һаггында данышаркән, Ф. Көчәрли рус классикләриндән Пушкин, Лермонтов, Гогол, Л. Толстој, Жуковски, Крылов вә башгаларындан едилән онларла тәрчүмә илә кифәјәтләнмир, һәлә тәрчүмә саһәсиндә аз иш көрүлдүјүнү гејд едирди.

Ф. Көчәрли 1904-чү ил ијул ајында вәфат едән Чеховун мәшһур «Ат фамилијасы» һекајәсини Азәрбајҗан дилинә тәрчүмә етмиш, мүәллифин һаггында кичик, лакин сәминми, үрәкдән кәлән бир мәгалә илә бирликдә «Шәрги-Рус» гәзетиндә чап етдирмишдир.

Көзәл кичик һекајәләр устасы, рус әдәбијјатында өзүнә хүсуси мөвге газанан, орижинал јарадычылыға малик А. П. Чеховун әсәрләри вә инчә күлүш јарадан јумористик һекајәләри илә таныш олан Ф. Көчәрли, тәрчүмә үчүн «Ат фамилијасы» һекајәсини сечмәси тәсадүфи дејилди. Көчәрли ону «Русиянын ән мәшһур әдиби вә севкили мүншиси» һесаб едирди.

Ф. Көчәрли Чехов гәләминин гүдрәтинә вә өзүндән сонра гојуб кетдији ирсинә даир јазырды: «Мәммәдгулузадәнин истәдадлы рус јазычысы Чеховун әсәрләрини хатырладан һекајәләри бизим мәдәни зијалыларымызын нәзәрини чәлб етмәјә там лајигдир». (Бах: Ф. Көчәрли, Сечилмиш әсәрләри, сәһ. 135—138).

Н. В. Гогол Ф. Көчәрлинин хүсуси мәгалә һәср етдији, адыны тез-тез вә еһтирамла чәкдији рус јазычыларындан бири олмушдур.

1909-чу ил мартын 18 вә 19-да «Тәрәгги» гәзетиндә (№ 56, 58) Н. В. Гоголун анадан олмасынын јүзиллик јубилеји мүнасибәтилә Ф. Көчәрли өзүнүн «Николај Василјевич Гогол» адлы мәгаләсини чап етдирмишдир. Бурада Гоголун рус әдәбијјатындакы мөвгејиндән, Пушкин вә башга мүасирләриндән, Гоголла Пушкинин јарадычы әлағәсиндән бәһс едилир.

Ф. Көчәрли реалист рус әдәбијјатынын бөјүк бир нәслинә нәзәр салыр. Халгынын шадлығыны, кәдәрини һәгиги әкс етдирән бу сәнәткарлары рус халгынын милли јазычылары кими јүксәк гијмәтләндирир.

«Гогол вә Пушкин вә бунлардан сонра Некрасов, Туркәнев, Достојевски, Гончаров, Л. Толстој, Чехов вә һал-һазырда Максик Горки вә Л. Андрејев әлләриндә мәш'әл русларын мәишәтинә даһил олуб, онун һәр сәмтинә вә күнчүнә ишыг

салыб, милләтин жараларыны, руһани вә чисмани күдурәтләрини, гәм вә шадлыгларыны көрүб вә көрдүкләринин сурәтини вә шәклини маһир нәггаш кими ејнилә чәкиб, бүтүн аләмә көстәриб дејирләр: «Бахын, көрүн! Будур бизим милләт; бу сајагдыр онун һалы, фикирләри, һиссијјаты!..» Бу кејфијјәтләринә көрә дә Көчәрли халгынын јолуну ишыгландыран һәмни рус јазычыларынын әсәрләринин тәрчүмәсинә чалышыр, оңлары Азәрбајчан халгына јахындан танытмаг истәјирди.

Ф. Көчәрли Л. Толстојун ушаглар үчүн јаздыгы «Дүнијада бәла нәдән төрәјир?» һекајәсинин мәзмунундан кениш истифада едәрәк өзүнүн маарифчи идејасыны ирәли сүрүр. «Горхуја үмдә сәбәб билмәмәзлик, елмәсилик вә авамлыгдыр!» фикринә кәлиб чыхырды.

Көчәрлини бир тәнгидчи вә мұәллим кими марагландыран мәсәләләрдән бири дә бәдин дил, јазычынын әсәрләринин дили мәсәләси иди.

Јазычылардан А. Шагин, Ј. В. Чәмәнзәмнлинин, А. Сәһәтин, С. С. Ахундов вә башгаларынын әсәрләринә, хүсусилә А. Шагин ушаглар үчүн тәртиб етдији дәрслик вә бәдин әсәрләрин дилинә Ф. Көчәрли өз мұнасибәтини билдирмишдир. Көчәрли өз мәктүб вә мәгаләләриндә достларынын диггәтини габагчыл рус јазычыларынын әсәрләринә чәлб едирди. Оун А. Шагә 26 мај 1911-чи ил тарихдә јаздыгы бир мәктүбдә дејилир:

«Рус шаярләриндән мәшһур Пушкин белә ачыг вә хошмәзмун һекајәләр вә нағыллар јазмаг илә өзү үчүн әбәди ад вә шөһрәт газанмышдыр. Пушкин өз милләтинин дилини вә адәтини јахшы билирди, тәби дәхи хејли рәван иди.. һекајәләрдә мәһәл вә заманын өвза вә әһвалыны ејнилә јазмаг чох көзәл гајдадыр вә рус әдибләриндән бәзинин бу хүсүсдә зијадә мәһарәти вар.

Мәсалән, Туркенеv, Пушкин, Лермонтов. Бу гајданын үмдә шәрти будур ки, ачыг дилдә јазылсын вә јазылан һал вә өвза һәгигәтә мұғајир олмасын»

Азәрбајчанда рус әдәбијјатынын Пушкин, Лермонтов, Гогол, Толстој, Чехов вә башга классикләринин әсәрләринин тәрчүмә едилмәсиндә вә кениш охучу күтләси арасында јайылмасында истәдадлы әдәбијјатчы вә көркәмли педагог Ф. Көчәрлинин ролу бөјүк олмушдур.

БӘДИИ ӘДӘБИЈЈАТДА СОВЕТ АДАМЫ ОБРАЗЫНЫН ПСИХОЛОЖИ ТӘҲЛИЛИ

Тофиг АББАСОВ

Г. Б. Зәрдаби адына Кировабад Дөвләт Педагожи Институтунун мұәллими.

Педагогика, мұәллимлик сәнәти һәмншә психолокија илә сых сурәтдә әлагәдар олмушдур. Педагогиканын да, психолокијанын да предмети инсандыр. Мұәллим исә јени инсан тәрбијәләндириб јетишдирир. Өзүнүн бу тарихи вәзифәсини јеринә јетирмак үчүн мұәллим педагогиканы јахшы билмәклә јанашы, ушагларын, үмумијјәтлә совет адамларынын психолокијасыны, шәхсијјәт психолокијасыны да дәриндән билмәлидир. Бу, мұәллимә она көрә лазимдыр ки, гәһрәман совет адамларынын психоложи хүсүсијјәтләриндән, сифәтләриндән тәлим-тәрбијә просесиндә өз бөјүк мәгсәди үчүн истифада етсин, педагожи психолокијанын устады олсун.

Һәмншә јолда, ахтарышда, өјрәнмәкдә олан мұәллим педагожи-психоложи усталыгыны артырыб тәкмилләшдирмәк үчүн һәјатдан, китаблардан, дөври мәтбуатдан, радио, телевизија вә ону әһатә едән чанлы инсанлардан даим өјрәнир, ону өз һәјат вә тәчрүбә сүзкәчиндән кечириб әхз едир. Бу чох кениш мәлумат вә билик мәнбәләри сырасында бәдин әдәбијјат мұһүм јер тутур. Бәдин әдәбијјат—роман, повест, поэма вә с. әсдиндә һәјатын мұәјјән бир парчасынын ин'икасы демәкдир. Бөјүк пролетар јазычы М. Горки әдәбијјаты инсаншүнаслыг адландырмышдыр. Совет әдәбијјатынын ән мұһүм тәчәссүм объекти инсанлардыр. Инсан олан јердә исә характерләр вар, инсан психолокијасы вар. Бәдин әдәбијјат һәм дә икинчи мұәллимдир. Оун васитәсилә шакирд мұәјјән дөврдәки вә ја конкрет шәраитдәки һәјат һадисәләрини, ән мұхтәлиф инсан образларыны, оңларын мұбаризә вә мәһрумнәјјәтләрини, бир сөзлә, ән мұхтәлиф мурәккәб инсан психолокијасыны көрүр, дујур, һисс едир. Бу мәнада инсаншүнаслыг де-

Јилән бәдин әдәбијјатдакы инсан сурәтләрини, онларын характер вә психолокијасыны билмәк, өјрәнмәк вә тәһлил едиб јери кәлдикчә шакирдләрә ашыламаг, мүәллимләр, хүсусилә әдәбијјат мүәллимләри үчүн чох вачибдир.

Совет јазычысы өз әсәриндә тәсвир етдији инсаны мүхтәлиф гуручулуг вә јарадычылыг ишиндәки әмәк просесиндә кәстәрдији кими, онун һәр чүр мә'нәви тәбәддулатына — руһи-психи дәјишиклијинә дә биканә галмыр. Дөврүн өзүндән ирәли кәлән руһи чошгунлуғу, мадди-рифәһ һалы кетдикчә јашылашан кениш халг күтләләринин шадлыг, јарадычылыг әһвал-руһијјәси вә онларын бир чох дахили мә'нәви кејфијјәтләринин бәдин әдәбијјатда ин'икасы тәбии бир һалдыр. Елә совет әдәбијјатынын әсас һаплијјәтләриндән бири дә социализм шәраитинин јетишдирдији көзәл мә'нәвијјата малик јени инсан характерләри илә зәнкин олмасыдыр.

Инсанын мә'нәви кејфијјәтләрини, психоложи аламинин даһа тә'сирли, ифадәли мејдана чыхармаг үчүн әдәбијјат сәнәтин бүтүн нөвләриндән, шүбһәсиз, ән гүввәтлисидир. Сәнәткар бәдин әсәрдә тәсвир етдији һәр бир сурәт вә гәһрәманын синфи тәбиәтиндән ирәли кәлән психолокијасынын бүтүн инчәликләрини, ичтиман һәјата бахыш вә фәлсәфәсини, јашадығы чәмијјәтә мүнасибәтнин маһир психолог кими дәриндән арашдырыб тәһлил етмәли, сәнәтин јүксәк зирвәләри бахымындан үмумиләшдирмәлидир. Г. В. Плеханов М. Горкинин «Дүшмәнләр» әсәриндән данышаркән кәстәрди ки, «Сәнәткар публисист дејилдир. О, мүһакимә етмир, тәсвир едир. О сәнәткар ки, синфи мүбаризәни тәсвир едир, срада иштирак едән шәхсләрин фикир вә һиссләри кими характер руһи хүсусијјәтләрини дә бизә кәстәрмәлидир. Бир сөзлә, белә сәнәтканын психолог олмасы ләзимдыр».

Реалист сәнәтин имканлары дахилиндә әдәби характерин руһи һалларыны—гәзәб вә нифрәтини, севинч вә нәш'әсини, әзаб вә изтирабыны дүзкүн вә бәдин шәкилдә тәсвир едиб чанландыра билмәјән јазычынын әсәри дә чанлылыгдан, инандырычылыгдан, һәјатын гајнар нәфәсиндән мәһрум олур. Дүнја әдәбијјатынын корифејләриндән олан В. Көте, О. Балзак, А. Пушкин, Л. Толстој, М. Ф. Ахундов, М. Горки вә башгалары әсәрләриндәки ичтиман мәзмуна, ингилаби фикир вә идејалара чидди диггәт јетирдикләри кими сурәт вә гәһрәманлардакы хејирхәһлыға, һуманизмә вә бир сыра јүксәк бәшәри дүјгуларын тәсвиринә дә ејни бөјүк һәвәслә

јанашмышлар. Белә сурәтләрин даһа чох психоложи планда ишләnmәси онларын бәдин-естетик кејфијјәтләрини даһа да артырмышдыр.

Классик Азәрбајчан әдәбијјатынын көркәмли сөз усталары да әсәрләриндәки сурәт вә типләри јарадаркән бу кејфијјәт вә ән'әнәләрә лагејд галмамышлар. Һәтта бә'зи классик сөз усталары бәдин әсәр гәһрәманларынын психоложи аләмләринин тәсвирини даһа габарыг шәкилдә верә билмишләр. Фүзулинин «Лејли вә Мәчнун» әсәри бу фикрә парлаг сүбүтдур. Бурада шаир гәһрәманларын тәлатүм вә јашамаг еһтирасларыны, дүјгү вә дүшүнчәләрини, бир сөзлә онларын «дахили дүнјасыны» ачыб кәстәрәркән психоложи тәһлил үсулундан бачарыгла истифадә етмишдир. Әсәрин Мәчнунун Лејлијә мәктубу һиссәсиндә типин дахили нараһатлығы, руһи һәјәчанлары ашипин өз дили илә бәјән едилир. Бурада Мәчнунун бөјүк вә чарәсиз дәрди бәдин үсулла ачылыр, сәнәтин јүксәк дили илә шәрһ едилир. Мәчнунун тәәссүф вә изтирабларынын психоложи јолла тәсвирини онун бәдбинлик вә кәдәр јүкү илә долу олан шәхсијјәтини мәһарәтлә тамамлајыр.

Типи өз дилиндә, өз психолокијасына ујғун шәкилдә данышдырмаг чәһәтдән М. Ф. Ахундовун бәдин ирси олдугча характерикдир. Драматургун комедијаларындакы ајры-ајры типләрин психолокија вә әһвал-руһијјәси өз синфи тәбиәтләринин типик мәһсулу кими олдугча мараглыдыр.

М. Ф. Ахундовдан сонра кәлән Н. Вәзиров, Н. Нәриманов, Ч. Мәммәдгулузадә, Ә. Һагвердијев, Ч. Чаббарлы кими көркәмли јазычылар бәдин јарадычылыгда психоложиг тәһлилин бачарыглы усталары олмушлар. Онлар һәр бир сурәтин психолокијасыны онун өз синфи зүмрәси, еләчә дә дүнјабахышы, тәһсили бахымындан ишыгландырмаға чалышмышлар.

Азәрбајчанда Совет һакимијјәти гурулдугдан сонра әдәбијјатда јени јаранан сурәт вә типләрин психолокијасына, онларын мәнәвијјатында мејдана чыхан ингилаби дәјишикликләрин тәсвиринә мараг да күчләnmәјә башлады. Әкс тәгдирдә јазычы јени совет адамынын психолокијасында јаранан мүтәрәгги мејлләри—вәтәнпәрвәрлик, һуманизм, социалист мүлкијјәтинә сәдагәт, синфи дүшмәнә гаршы амансыз олмаг кими мә'нәви кејфијјәтләри кәшф едиб кәстәрә билмәзди. Инди јазычынын гаршысында дуран әсас вәзифә бәдин әсәрдә јени психолокија илә көһнә психолокијаны гаршылашдырыб биринчинин үстүнлүјүнү охучуја әјани шәкилдә кәстәр-

мәк иди. Чүнки психолокија педагокиканын ајрылмаз төркиб һиссәси олдуғу кими гаршыларында гојулан тәләбләр бахымындан да бир-бирини тамамлајыр. Һәр икиси тәрбијәви мәгсәд күдүр. Одур ки, јени јаранан әсәрләрдә психоложи тәһлил мејлине күчлү мараг ојанмаға башлады.

Ч. Чаббарлынын Ајдын, Октај, Севил, Алмаз, Балаш, Мирзә Сәмәндәр, Очаггулу, Имамјар кими онларча типләри мүхтәлиф пешә вә әгидә саһибләринин дахили аләмини, психолокијасыны әкс етдирмәк чәһәтдән олдуғча характерикдир. Јенилијин көһнәлик үзәриндәки гәләбәсини әсасландырмагла бәрабәр мүхтәлиф һисс вә дујғуларын тәсвирини вермәк Ч. Чаббарлы бәдин ирсинин әсас хүсусијјәтләридир.

Даһа сонралар М. С. Ордубади, Ә. Әбүлһәсән, М. Һүсејн, С. Рәһимов, М. Ибраһимов, Ә. Вәлијев, Мир Чәлал кими јазычылар өз әсәрләриндә психоложи вәзијјәтләрлә зәнкин олан марағлы инсан сурәтләри јаратмышлар.

Азәрбајчан совет әдәбијјатынын мүһарибәдән сонракы вәзијјәтини нәзәрдән кечирдикдә бу саһәдә газанылмыш наилијјәтләр хүсусилә севиндиричидир. Јени әдибләр нәслинә мәнсуб олан И. Шыхлы, Б. Бајрамов, И. Гасымов, С. Гәдирзадә, С. Әһмәдов кими јазычылар социализм реализминин тәчрүбә вә ән'әнәләри әсасында совет адамынын мә'нәви аләминә дәриндән нүфуз едир, бир сыра марағлы чәһәтләри усталыгла көстәрирләр. Бәдин әсәрләрин психоложи тәһлили вә онун әхз едилиб јери кәлдикчә әдәбијјат дәрсләриндә истифадә едилмәси һабелә дәрсиң емоционал тә'сирини артырмаға көмәк едир. Бүтүн бунлары нәзәрә алараг биз, Иса Һүсејновун бәдин јарадычылығында инсан психолокијасы мәсәләләрини шәрһ етмәјә чалышачағыг.

Иса Һүсејнов әдибләрин јени нәслинә мәнсуб олмагла јанашы, гәләмә алдығы мөвзуларда һәјатын марағлы чәһәтләрини, совет адамларынын ишини, әмәјини, мүхтәлиф дујғу вә дүшүнчәләрини тәбии, инандырычы бојаларла көстәрир. Јазычы тәсвир етдији инсан характерләрини, онларын чанлы һәјат еһтирасларыны өзүнәмәхсус орижинал бир формада көстәрмәји бачарыр. Бурада хоша кәлән чәһәтләрдән бири одур ки, Иса Һүсејнов әсәрләриндә инсан сурәтләринин дахили аләмини һәртәрәфли вә дәриндән кәшф едир. Одур ки, бу сурәтләрин мә'нәви аләмләри, психоложи һәјатлары охучунун һафизәсиндән силинмир, онларын реал портрети ајдын көрүнүр.

Тәсадүфи дејилдир ки, Иса Һүсејновун илк әсәрләриндә мүәллифин јарадычылыг наилијјәтләрини лајигинчә гијмәтләндирән академик М. Ариф јазыр: «Иса Һүсејнов үмид верән кәнч совет насирләриндәндир. Онун колхоз кәндиңә һәср едилмиш бир сыра һекајә вә повестләри, хүсусән «Бизим гызлар» вә «Дан улдузу» јазычынын мүасир кәнди өјрәнмәјә вә реалист бир гәләмлә тәсвир етмәјә чан атдығыны көстәрир. О, һәјат һадисәләрини дәриндән вә тәфәррүаты илә, инсан характерләрини исә даһа чох психоложи планда әкс етдирмәјә мејл едән јазычылардандыр. Онун јазы үсулуңда бир тәбилик, һәјатлик, сүн'иликдән узаг олан чанлы һәјат тәрәвәти дујулмағдадыр. Әсәрләринин дили садә вә ајдын, диалоглары чанлы вә тәбиидир. Бүтүн бунлар кәнч бир јазычы үчүн мүсбәт јарадычылыг аләмәтләридир» (М. Ариф. Сечилмиш Әсәрләри, 1-чилд, Бакы, Азәрбајчан ССР ЕА нәшријјаты, 1967, сәһ. 523).

Иса Һүсејновун јарадычылығынын илк дөврләринә верилән бу реал гијмәт мүәллифин бүтүн сонракы јарадычылығы үчүн дә тамамилә характерикдир. Онун бу саһәдәки јарадычылыг иши әксәр һалларда даһа уғурлу вә мүвәффәгијјәтли олмушдур. Әдиб персонажларын јашларына, сәнәт вә ишләринә ујғун олан хаотјјәтләрини, истәк вә арзуларыны мүасир бахымдан гијмәтләндирмиш, онлары бәдин сәнәтин чанлы ифадә васитәләри илә даһа долғун шәрһ етмәк үчүн гүввә вә бачарығыны әсиркәмәмишдир. Она көрә дә јазычынын сурәт вә типләринин психолокијаларынын тәсвири тәбии олдуғу гәдәр дә сәминдир.

Јазычынын мүсбәт сурәт вә гәһрәманларынын мә'нәви әхлаги кејфијјәтләри охучуда дәрин естетик тә'сир јарадыр, онлары мајасы намуслу әмәк, бу әмәјин јаратдығы сәадәт вә хошбәхтлик олан јүксәк идеаллара сәсләјир. Чәтин вә шәрәфли әмәјин инсан гәлбиндә јаратдығы реаксијаны да мүәллиф инандырычы көстәрмәјә чалышыр. Бу чәһәтдән јазычынын илк «Бизим гызлар» повести характерикдир.

Мүәллиф әсәрдәки сурәт вә гәһрәманларын ичтиман ишә, тәсәррүфат вә јенилијин инкишафына олан мүнасибәтләри фонунда онларын, психолокија вә дүшүнчәләрини, дахили аләмләрини дәриндән тәһлил едир, һәртәрәфли ачыб охучуја көстәрир. Она көрә дә повестдәки барамачы гызларын тәшәббүсүнә кимин тәрәфдар, кимин исә бу тәшәббүсүн әһәмијјәтинин дәрк етмәдији үчүн әлејһинә олдуғу мүәјјәнләшир.

Повестдәки психоложи тәһлил нәтижәсиндә ајдын көрмәк мүмкүндүр ки, колхозун сәдри Мухтар Заһидовун барамачылыға лагејд мүнәсибәти пахыллыг вә бәдхәһлыг һиссиндә дејил, онун бу иши гејри-мүмкүн һесап етмәсиндән, даһа доғрусу өз гүввәсинә инәмсызлығындан ирәли кәлир.

Иса Һүсејнов өз типләрини, психолокија вә кәләчәк һаггында дүшүнчәләрини М. Горкинин дедији кими «тәәссүраты хаммалла мүгајисә етмәк» нәтижәсиндә мејдана чыхарыр. Әдиб әсәрләриндә инсан дүғу вә дүшүнчәләрини саф-чүрүк едир, инчә бир сәнәткар зөвгү илә үмумиләшдирир.

Сурәт вә типләрин дахили аләминә нәзәр јетирмәк чәһди Иса Һүсејновун «Дан улдузу» повестиндәки образларда бир гәдәр дә дәринләшир, тәсирли бир васитәјә чеврилир. «Дан улдузу»ндакы мүсбәт сурәтләр олан Зәрәфшан, Кәрим Сәркәроғлу, Әсмәр хала, Надир вә башгаларынын гәлбиндәки хејрхәһ дүғулары һамысы бир нөгтәдә бирләшиб вәһид мәгсәдә—һејвандарлығы инкишаф етдирмәк мәгсәдинә хидмәт едир.

Мүәллиф повестдәки һәмин сурәтләрин дахили аләмләрини мәһз бу истигамәтдә ачмаға чалышмыш, онларын фәрди-психоложи мәзијјәтләрини ичтиман ишә мүнәсибәт фонунда үмумиләшдирмәјә сәј етмишдир. Одур ки, охучу мүхтәлиф хасијјәтә, мүхтәлиф јаша малик олан бу адамларын характериндәки үмуми идеја јахынлығыны, онларын әсас мәсәләјә мүнәсибәтдә бирләшдикләрини ајдын көрүр. Охучу мүхтәлиф характерли адамлар олан Зәрәфшан, Кәрим Сәркәроғлу, Әсмәр вә башгаларында халг малына, онун тохунулмазлығына, көз бәбәји кими горунуб мүһәфизә олунмасына хејрхәһ дүғуларла јанашы саф бир үрәк дә көрүр. Јазычы бу сурәтләрин идејаларыны колхоз сәдри Шәмистан, зоотехник Илјас, рајком катиби Шаһкәлдијева кими мәнфи гүввәләрә гаршы мүбаризәјә истигамәтләндириб онларын фикирләри илә тоғгушдурдуғу заман сағлам руһлу әмәк адамларынын мәһви кејфијјәтләрини даһа әјани шәкилдә көстәрмиш олур. Јери кәлмишкән ону да гејд етмәк лазымдыр ки, бу идејалар тоғгушмасы заманы јалныз мүсбәт сурәтләрин дејил, һәм дә Шәмистан, Илјас, Шаһкәлдијева кими мәнфи типләрин дә характерләри ачылыр.

Әдиб Кәрим Сәркәроғлунун идејаларынын һагсызлыг үзәриндәки мәһви гәләбәсини марағлы психоложи ситуасијада чанландырдығы кими, Шәмистанын вә Шаһкәлдијеванын

зоракылыг, мәнәм-мәнәмлик чәһдләрини, Илјасын ајры-ајры адамлара олан тәкәббүрлүлүк, мәһвәсиз инәдчыллыг мејлләрини дә реалист бир гәләмлә көстәрә билмишдир.

Иса Һүсејнов јарадычылығынын әсас инкишаф мәһәләси һесап етдијимиз партијанын XX гурултајындан сонракы дөвр инсан сурәтләринин даһа әтрафлы, дәрин вә әһәтәли ишләндији илә характеризә едилә биләр. Бу дөврдәки әсәрләриндә јазычы јени совет адамынын үмумиләшдирилмиш сурәтини јаратмаға чәһд етдији кими, онун мәһви дүнјасыны, психолокијасыны да јени бахымдан гијмәтләндиришдир.

Она көрә дә әдибин бу сурәтләри әввәлкиләрдән хејли фәрғләнмиш; даһа чанлы вә һәјати типләр кими мејдана чыхмышдыр.

Әдиб јени ичтиман дәјишиклији реалист гәләмлә тәсвир етдији кими, јаратдығы сурәт вә гәһрәманларын психолокијасында бу һадисәнин бәдин инкасыны, һәјатын јени чәһәтләринин ифадәсини вермәји дә бачармышдыр.

Иса Һүсејнов јени әсәрләриндә совет адамларынын јени кејфијјәтләринә диггәт јетирмәклә бәрабәр чәмијјәтин ирәлиләмәси јолунда әнкәл олан көһнәлик галығларыны да кәскин тәнгид едир. Одур ки, чох вахт әдибин сурәт вә гәһрәманларынын психолокијасы, хасијјәт вә һәјати вәрдишләри бири-бири илә тәзад тәшкил едир. Лакин гејд етмәк лазымдыр ки, Иса Һүсејнов мүсбәт вә мәнфи сурәтләрин психоложисини көстәрәркән һәјати әсасдан мәһрум етмир, әксинә, онлары реал зәмин вә шәраитлә әлағәләндирир.

Мүәллиф инсан психолокијасынын тәһлили заманы мүхтәлиф тәсвир вә ифадә васитәләриндән истифадә едир. Әдиб бу мәгсәд үчүн кәһ тәһкијјә, јахуд мәктуб формасына, кәһ чанлы диалоглара, кәһ да хәтирә вә ричәт формасына мүрачигәт едир. Инсанын дахили аләминдәки кизли кушәләрин мејдана чыхарылмасында јазычынын истифадә етдији үсуллардан бири дә сурәтин өз дили илә портрет јаратмағ јолудур. Мүәллифин бу үсуллары бир чохуна мүрачигәт етдијини «Јанар үрәк» романында ајдын көрмәк олар.

«Јанар үрәк»дәки Мәсимин арвады Күлбәнизә «нағыл» ады илә данышдығы тәрчүмеји-һалы бу чәһәтдән характерикдир. Бурада Мәсимин фәһиәли тәлеји өз дили илә охучунун көзләри гаршысында чанланыр. һәм дә бир инсан кими онун психолокијасы, дахили һәјәчан вә сарсынтылары бүтүн тәфсиләти илә мејдана чыхыр. Охучу Мәсимин бу сәһ-

бәтинн өз кәдәрли кечмишинә тәәссүф һисси илә бахан бир бәдбәхтиң дахили наразылығы кими гиймәтләндирир. Һәмнн эпизодда Мәсимн дахилән инчидән мәсәләләр ајдынлашыр, һадисәләр драматикләшдикчә сәбәбкәра гаршы нифрәт нотлары күчләнир. Бу психоложи вәзијјәтлә әлагәдар олараг Мәсимә, онун бәдбәхт тәлҗинә охучунун гәлбиндә рәғбәт вә мәрһәмәт һисси, инсанын һүгүг вә һејојјәтинн кобүд шәкилдә тапдајан Султан Әмирлијә гаршы исә гәзәб вә үсјан әһвал-руһијјәси јараныр.

Јазычы бәзи типин кечирдији руһи-мә'нәви һаллары габарыг шәкилдә кәстәрмәк вә гүввәтләндирмәк мәгсәди илә мүвафиг формалара да мүрачнәт едир: «Јанар үрәк»дәки Күлкәзин Сәмәд Әмирлијә мәктубу буна әјани мисал ола биләр. Романын бу һиссәсинә гәдәр биз Күлкәз сурәти һаггында олдугча аз шеј билirik. Бу кичик мәктубда исә онун хасијјәти, һәсрәт вә нијјәтләри, арзу вә идеаллары, јашадығы мүһит вә бу мүһитин мәһсулу олан инсанлара мүнасибәти мәһарәтлә ачылыр, кәстәрилir.

Мүәллиф «Јанар үрәк»дә мәнфи сурәт олан Султан Әмирлинин ичтимаи вә шәхси һәјата субъектив мүнасибәтинн, чәмијјәтин әхлаг нормалары илә ујушмајан гејри-ади сифәт вә һәрәкәтләринн, дахилиндә баш галдыран вәһши еһтирасларыны ачыб кәстәрәркән инсан психолокијасыны дәриндән билдијинн, инчәликләри илә тәсвир етмәк габилитәтинн нүмајиш етдирмишдр.

Романдакы психоложи тәһлилин күчүндәндир ки, охучу Султан Әмирлинин варлығыны бир рәһбәр, бир шәхс кими тәхәјјүлүндә һәртәрәфли чанландырыр, онун истәр вәзифә башында, истәрсә дә вәзифәдән салындыгдан сонра кечирдији дәрин руһи вәзијјәти ајдын көрүр. Султан Әмирлинин реал шәхсијјәти онун мүхтәлиф вәзијјәтләрдәки портретинн дүзкүн вә инандырычы шәкилдә әкс етдирир. Чанлы бир тип кими әтрафындакыларла олан әлагә вә үнснјјәти Султанын мәнфи характеринн даһа јахшы тамамлајыр, иш вә әмәлиндәки субъектив чәһәтләрлә вәһдәт тәшкил едән јохсул мә'нәвијјәти онун чәмијјәт һәјатына ујғунлашмадығыны мејдана чыхарыр.

«Јанар үрәк» романындакы типләрин әксәријјәтиндә әдби психоложи тәһлил бачарығы ән чох һәмнн сурәтләринн әхлаг вә тәрбијәси илә бағлы шәкилдә мејдана чыхыр.

Султан Әмирли, Ағакишијев, Рәһимли, Әлләзоғлу кими типләри хасијјәт вә әхлагн хүсусијјәтләриндә алдылары мән-

фи тәрбијәнин, дүшдүкләри шәраитин зәрәрли тә'сири олдуғу кими Сәмәд Әмирли, Гошгар Садыгзадә вә башга сурәтләрин мә'нәвијјәтиндакы мүсбәт кејфијјәтләрин јаранмасына да онларын сағлам мүһитдә бој атыб инкишаф етмәси, партија мәктәби кими мәс'ул тәрбијә очағында јетишмәси, коллективчилик, вәтәнпәрвәрлик, һуманизм принципләри илә јашамасы сәбәб олмушдур. Она көрә дә тәсадүфи дејилдир ки, Сәмәд Әмирли Күлбәнизин ичтимаи тәрбијә мүәссисәси олан ушаг бағчасындакы фәрди тәрбијә үсулуну кәскин тәнгид едир. Сәмәд коллективдәнкәнар тәрбијә үсулуну һаглы олараг гејримүмкүн һесап едир вә бу барәдә Күлбәнизә чидди тапшырыг верир.

Сәмәд инсанлара, хүсусилә әмәк адамларына мүнасибәтдә олдугча мүлајим вә диггәтли олса да, һагсызлыг вә әдаләтсизликлә гаршылашанда бу јумшаг үрәк саһиб дәрһал сәртләшир, амансыз бир интигамчыја чеврилir. О, Тапдыг Чәфәрәровун наһагдан тутулдуғуну ешидәндә әсәбиләшир вә бу иш үчүн өз нифрәтинн Султана ачыг шәкилдә билдирir. Беләликлә дә Сәмәд заманын мүсбәт идеалларыны өзүндә мүәјјән дәрәчәдә әкс етдирән бир гүввәјә чеврилir.

Сурәт вә характерләрин бөјүклүк вә кичиклијиндән асыты олмајараг дәринлијинә енмәк, онларын көнүл арзулары вә һәсрәтләринн, бир сөзлә, охучуја кизли вә гаранлыг көрүнән дахили аләмнн кәшф едиб кәстәрмәк Иса һүсәјновун психоложи тәһлил габилитәтинн характер әләмәтләридир. Психоложи тәһлил принципләриннн әһәмијјәтинн јахшы билдији, јери кәлдикчә һәмнн принципләрдән бачарыгла истифада етдији үчүн јазычынын истәр мүсбәт, истәрсә дә мәнфи типләриннн әксәријјәти јадда галыр, узун мүддәт охучуну өз тә'сири алтында сахлајыр.

Бу бахымдан «Доғма вә јад адамлар» романындакы Бәһлул мүәллим вә Гара Чанбалајев сурәтләри даһа марағлыдыр. Әсәри охујуб гуртаран һәр бир шәхсин Бәһлул Чалалов сурәтинә, онун тәмсил етдији идеаллара рәғбәти артыр. Она көрә Бәһлул Чалалов бир мүсбәт сурәт олмаг е'тибарилә көзәл, һамы тәрәфиндән тәгдир едилән мә'нәвијјәт саһибдир, кәнч нәслин ләјагәтли тәрбијәчисидир. Онун һуманист вә аличәнәб дүјғулары һәр бир охучуја јүксәк естетик һиссләр ашылајыр. Бәһлул Чалаловдакы һуманизм инсана олан бөјүк мәһәббәт һиссләри инсаф, әдаләт ејни заманда һагсызлыға гаршы

мүбаризә мотивләри илә бирләшир. Бәһлул Чалаловдакы бу гуманизмни нәтичәсидир ки, о, Рәшид, Наилә, Ваһид кими кәңчләри ахырадәк мүдафиә едир. онлара әсил аталыг гажысы көстәрир. Бу чүр гуманизмни исә совет адамы мә'нәвијјатынын көзәл кејфијјәтләриндән олдуғуну көстәрән В. Озеров јазыр ки, гуманизм әдәбијјатымызын ән'әнәләриндән олуб халгда азадлыгсевәрлијин, вәтәндаш фәаллығынын ојанмасы кими һәмешә вачиб һесаб едилән ичтиман гүввәләрдән биридир (В. Озеров. Новоје в жизни, новоје в литературе. Москва, 1964, сәһ. 238).

Гара Чанбалајев сурәти исә бундан фәргли олараг охучуда дәрин иифрәт вә икраһ һисси доғурур. Бәһлул Чалаловун әксинә олараг Гара Чанбалајев субъектив мејлләр вә хырда һиссләрин әсири, даркөз, бәдхәһ бир шәхсдир. Буну онун мәнфи характеринин мүхтәлиф истигамәтләрә шахәләнән зәрәрли тә'сирләриндә көрмәк олар. Гара Чанбалајев халг, вәтән гејрәти чәкмәдији кими партијаја да садиг дејилдир. Оун бир характер кими психолокија вә дахили аләми Бәһлул мүәллимә вә кәңч нәслә мүнасибәти фонунда даһа тутарлы шәкилдә көстәрилмишдир.

Иса һүсејнов Бәһлул мүәллимин симасында өз әгидәси, мәсләки илә халга, вәтәнә, партијаја бағлы олан бир вәтәндашын, Гара Чанбалајевин шәхсиндә исә көһнәлик дүшкүнү, ичтиман һәјатда мешшанлыг әһвал-руһијјәсиндән ирәли кәдә билмәјән, мә'нәви чәһәтдән шикәст бир адамын психолокијасыны мәһарәтлә чанландыра билмишдир. Мүәллиф естетик чәһәтдән көзәл тә'сир бағышлајан Бәһлул Чалаловун сағлам мә'нәвијјатыны Гара Чанбалајевин заһирән күләш догуран чүрүклүјүнә вә мә'нәви јохсуллуғуна гаршы гојмушдур.

Јери кәлмишкән гејд етмәк лазымдыр ки, Иса һүсејновун јарадычылығында олан бир сыра мүәллим-тәрбијәчи сурәтләри кәңч нәслин јени руһда тәрбијә олунмасында, халгымызын мә'нәви јүксәлишиндә мүһүм рол ојнајыр. Пролетариатын даһи рәһбәри К. Маркс көстәрмишдир ки, тәрбијә етмәк үчүн тәрбијә олунмаг лазымдыр. һазыркы дөврдә чәмијјәтмизин ирәлиләјишини, мә'нәви тәрәггисини тә'мин етмәк үчүн биликли вә тәдбирли мүәллим-тәрбијәчиләрә чох бөјүк еһтијач вардыр. Иса һүсејновун јарадычылығында олан Гошгар Садыгзадә, Сәмәд Әмирли («Јанар үрәк»), Бәһлул мүәллим («Доғма вә јад адамлар»), Әзиз мүәллим, Әбдүррәһман мүәл-

лим («Телеграм»), Таһир мүәллим («Түтәк сәси»), Нуру мүәллим («Гуру будаг») вә башгалары охучунун дәрин рәғбәт вә мәһәббәтини газанмыш мүәллим сурәтләридир.

Мүәллиф «Доғма вә јад адамлар», «Телеграм», һабәлә мүһарибә дөврү арха чәһәтин тәсвиријән бәһс едән «Түтәк сәси» вә «Саз» повестләриндәки мүхтәлиф хасијјәтли инсан сурәтләринин психолокијасыны, дөврүн өзүнүн психолокијасыны, нараһатлығыны, халгын, инсанларын мә'нәви аләминдә долашан әсәбилик вә һиддәт әләмәтләрини сәнәткарлыгла көстәрмишдир.

Әдиб мүһарибәдән сонракы совет кәндинин, онун фәдакар әмәк адамларынын шүүрча инкишаф етдијини, дүшүнчә вә мә'нәвијјатча дәјишиб көзәлләшдијини инандырычы фактларла көстәрмәјә чалышан насирләрдәндир. О. мүәсир кәндә кәдән мәдәни гуручулуг вә абадлыг ишләрини, бөјүк тәрәггини тәсвир етмәклә јанашы совет адамларынын психолокијасында баш верән мүһүм дәјишикликләрин јаравдығыны көстәрмәјә чалышыр. Мәһз буна көрә дә онун әсәрләриндә бу күнкү кәнд дүнәнкинә нисбәтән инкишафда көстәрилдији кими, сабаһкы кәнд дә бу күнкүнә нисбәтән тәрәггидә тәсвир едилир.

Бунун нәтичәсиндә дә јазычынын сурәт вә гәһраманлары кетдикчә идеја-бәди чәһәтдән камилләшир, әтә-һана долур, өз бәдин тутуму илә әввәлкиләрдән фәргләнир.

Иса һүсејнову бир сәнәткар кими мүәсир совет кәнди, онун һәр шејә гадир олан әмәксевәр, намуслу адамлары вә бу адамларын дахили аләми дүшүндүрүр. Одур ки, мүкәммәл вә марағлы бәдин формада јаздығы «Колду Коха» повести јазычынын үслуб вә манерасынын гәти шәкилдә формалашдығына ајдын дәлилдир. Бурада мүәллиф јени инсан сурәти олан Коханы даһа чох психоложи планда ишләјиб дәринләшдирмиш, онун үрәк дөјүнтүләрини дәриндән тәдгиг едиб мүсбәт сурәт сәвијјәсинә галдыра билмишдир.

Коханын заһирн көрүнүшү илә дахили-мә'нәви аләми арасында кәскин тәзад вардыр. Коха заһирән нә гәдәр чиркин, хошакәлмәз олса да, гәлбән тәмиз, намуслу, әмәксевәр вә гажыкеш бир инсандыр. Охучу бу чәһәтдән Коха илә «Саз» дакы һачы сурәти арасында бир јахынлыг да көрүр. Јери кәлмишкән гејд етмәк лазымдыр ки, Иса һүсејнов инсанын дахили көзәлликләрини, мә'нәвијјатынын естетик кејфијјәтләрини реал шәкилдә көстәрмәк үчүн дүнја әдәбијјатынын классик

вә мүасир ән'әнәләриндән бачарыгла фәјдаланыр. Иса заһири ејбәчәрликләр фонунда дахили-мә'нәви көзәлликләри тәсвир етмәји севир. Бөјүк франсыз әдиби Виктор Гүгонун «Пари́с Нотрдам килсәси» романындакы Гвазимода кими һачи вә Коха сурәтләри дә бу бахымдан охучунун дәрин һөрмәт вә мәһәббәтини газаныр. Халгынын, вәтәнинин тәрәггисини, жүксәк инкишафыны тәмин етмәк үчүн вар гүввәсини сәрф едән совет адамлары илә Коха арасында үзви бир јахынлыг вардыр. Қолхоз сәдри Чаванширә гәзәбләнәндә, Гурбаны вә Бақыдан кәлән журналисти мәзәммәт едәндә Коханын вәтәпәрвәрлији даһа бариз шәкилдә мејдана чыхыр. Коха јазычынын бәдији јарадычылығында јени кејфијјәтләри илә сечилән, лагејдлијә, тәсәррүфатсызлыға гаршы әсас зәрбәси күлүш вә кинајә олан биткин әдәби типдир.

Јазычы мүасир инсанын психоложи аләмини елә усталыгла ачыб көстәрмишдир ки, охучу садә, лакин мә'нәвијјәтча зәнкин бир әмәк адамынын инсанлыг ләјагәтләри илә таныш олур. Доғрудан да мүасир кәндә дәриндән бәләд олан, онун ичтимаи мәнзәрәси илә гајнајыб гарышан совет охучусу кәскин «лағлағылар» мүәллифи, һәгигәтпәрәст, һагг-әдаләт мүчәссәмәси олан Коханы јахшы тәсәввүр едир. О, садә бир сучу олмагла бәрабәр өз һазырчаваблығы вә гәтијјәти илә нәинки Гылынч Гурбан вә Чаваншири, еләчә дә бүтүн мәһкәмәдәкиләри чавабсыз вә мат гојур.

Иса һүсәјнов истәр повест вә романларында, истәрсә дә һекајәләриндә инсан характерләринин әһвал-руһијјә тәсвиринә, онларын психоложисинин ачылмасына дәриндән диггәт јетирир.

Иса һүсәјнов мүасир әдәби просесин психоложи тәһлили саһәсиндәки зәнкин тәчрүбә вә ән'әнәләриндән бир јарадычы сәнәткар кими бачарыгла фәјдаланыр, әсәрләринин естетик тәсирини даһа да артырмаг үчүн совет адамларынын гәлбинә, онларын дујғу вә дүшүнчәләринин тәфәррүатына нүфуз едир. Мүәллиф өз әсәрләриндә бир сыра чох мараглы инсан галарәјасы, о чүмләдән мүәллим сурәтләри јаратмыш, онларын психоложи вә фәрди хүсусијјәтләрини, характерләрини јадда галан тәрздә тәсвир етмишдир. Бу характерләрин психоложи хүсусијјәтләриндән јери кәлдикчә истифадә едилмәси иса мүәллимләримизә чох фәјда верә биләр.

РӘСУЛ РЗАНЫН ҺӘЈАТ ВӘ ЈАРАДЫЧЫЛЫҒЫНЫН ТӘДРИСИНӘ ДАИР

Багыр БАҒЫРОВ,
педагожи елмләр намизәди, досепт

Әдәбијјат дәрсләриндә бөјүмәкдә олан кәнч нәслин коммунист әхлагы руһунда јетишмәсинә наил олмаг јени програмда мүнүм бир вәзифә кими ирәли сүрүлүр. Бу програмын тәләбинә көрә, шакирдләрин коммунист шүүрувун формалашмасына, онларын совет вәтәнпәрвәрлији, пролетар бејнәлмиләчилији, әмәјә коммунист мүнасибәти, халглар достлуғу, вәтән вә халг гаршысындакы вәзифәси, инсанларын хасијјәтинә дүзкүн гијмәт вермәк, вәтәнин шәрәф вә намусуну гојујан гәһрәманлара сонсуз рәғбәт бәсләмәк кими чәһәгләрә хүсуси фикир верилмәлидир. Јени програмын үстүн чәһәтләриндән бири дә будур ки, бурада совет әдәбијјатынын, онун көркәмли нүмајәндәләринин һәјат вә јарадычылығынын тәдрисинә кениш јер ајрылмышдыр. О чүмләдән Азәрбајҗан совет поезијасынын јаранмасы вә инкишафында хүсуси хидмәтләри олан халг шаири Рәсул Рзанын һәјат вә јарадычылығынын тәдрисинә дә програмда ајрыча јер верилмиш вә бунун үчүн 4 саат вахт ајрылмышдыр.

Дәрликдә Рәсул Рза һаггында кифәјәт гәдәр мә'лумат олмадығыны нәзәрә алараг, мүәллимләрә көмәк мәгсәдилә шаирин һәјаты вә јарадычылығы барәдә мүхтәсәр ичмал вермәји мәгсәдәујгун һесаб едирик.

Шаирин һәјаты

Рәсул Ибраһим оғлу Рзајев 1910-чу ил мајын 19-да Кәјҗај шәһәриндә анадан олмушдур. Шаирин атасы русча тәһсил көрмүш, ачыгфикирли, дөврүнә көрә савадлы бир зијаль

и.о. Санадлы олдуғуна, узун мүддәт кәндә мирзәлик етдири
на көрә она «Мирзә Ибраһим» дејә мурачиәт едирләрчин.
Шаир јаздыгы тәрчүмеји-һалында атасының мүтәрәгги фи-
кирли адам олдуғуну хатырлајараг көстәрир: «Атам ачыг-
илк дәфә о, мәним бөјүк бачымы мәктәбә гојмуш вә һәтта
оңу тәһсилни давам етдирмәк үчүн 1913-чү илдә Тифлисә көн-
дәрмишдир. Икинчи бачымы да јени типли мәктәбә охутдур-
маға башламышдыр. Бу һәрәкәтләри Көјчајын чәһаләтпәрәст-
ләри вә руһаниләри бизим аиләмизи о заманын ән дәһшәтлә
сөзү илә—«бабы» ады илә дамғаламышлар».

Балача Рәсулуи ушаглыг илләри о гәдәр дә фәрәһли кеч-
мәмишдир. Алты јашында икән ата нәвазишиндән мәһрум
олан Рәсул, анасының, әмиссини, нәһәјәт, кәңч дајысының
һимәјәси алтында бөјүмүшдүр. Алты јашында икән мәктәбә
гојулан Рәсул ше'рә хүсуси мараг көстәрирди.

Ибтидан тәһсилни Көјчајда биринчи дәрәчәли мәктәбә
алаң Рәсул, өзүнүн јаздыгы кими, систематик тәһсил алма-
мышдыр. О, әввәлләр Кәңчәдә, 1927—1929-чү илләрдә илә
Тифлисдә Загафғазия Коммунист дарүлфунунун кооперасия
курсунда охумушдүр. 1931-чи илдә екстери јолу илә Азәрбај-
чан Дөвләт Елми-Тәдғигат Институтунун аспирантурасына
дахил олмушдүр. Сонраки илләрдә шаир Москвада Милләт-
ләр Институту, Москва Кино Академијасында тәһсил алмыш-
дыр.

О, 1924-чү илдә Ленин комсомолу сыраларына дахил ол-
муш вә бир комсомолчу кими һәјәтә кечирилән бүтүн тәдбир-
ләрдә фәал иштирак етмишдир. Бу дөврдә комсомолчу кәңч-
ләр Совет һакимијәтинин һәјәтә кечирдији тәдбирләрдә мү-
һүм рол ојнајыр, тәсәррүфат вә мәдәни гуручулуғ ишләриндә
вәр гүввә илә чалышырдылар. Рәсул Рза да бир фәал комсо-
молчу кими Совет һакимијәтинин илк илләриндә тәшкил
олуимуш бригадаларын тәркибиндә кәндләрә кедир, вериләв
театр тамашаларында чыхыш едирди. О өзү бу барәдә јазыр:
«Мәним өзүм бу труппаларда чыхыш етмишәм. Бизим тамаша-
шаја гојдугумуз «Мән өлмүшәм», «Бизим кирајәнишин өзүнү
«дүрдү», «Шамдан бәј» (Нәриман Нәриманов) тамашачы-
ларың бөјүк марагына сәбәб олмушду. Гызлар верилән тамаша-
шаларда иштирак едә билмәдикләриндән биз нөвбә илә гади
роллариңда чыхыш етмәли олурдуг».

Јени сәснализм гуручулуғу ишләриндә фәал иштирак етмиш
шаирин һәјәт тәчрүбәси артыр. Дунјакөрүшү кеңишләнирди
Артыг Рәсул Рза 1930-чү илләри дән әввәлләриндән бир
новатор шаир кими танымаға башлајыр. Оңун 1931-чи
илдә дәрч етдирдији «Большевик јазы» ше'ри әдәби ичтимәли-
јәтти диггәтини чәлб едир, кәңч шаирә бөјүк нүфуз гәзәп-
дырыр. Оңун бир-биринин ардынча чыхан «Чапеј» (1932),
«Ганадлар» (1935), «Пионерин мәктубу» (игтибас, 1938), «Чи-
нар» (1939) вә башга ше'р китаблары шаирин исте'дадлы бир
сөз сәнәткәры кими танытдырыр.

Бөјүк Вәтән мүһарибәси илләриндә Р. Рза һәрби мүхбир
кими Крым чәһәсиндә олмуш, өз публисист мәғалләри, һе-
кәјә, очерк вә ше'рләри илә дөјүшчүләримизи алман фашист-
ләри үзәриндә гәләбәјә руһландырмышдыр. Рәсул Рзаның Бө-
јүк Вәтән мүһарибәси илләриндә јаздыгы әсәрләриң бир һис-
сәси «Вәтән» (1942), «Интигам!.. Интигам!» (1943), «Теј-
тенант Бајрамың күндәлијиндән» (1943), «Гәзәб вә мәһәббәт»
(1943), «Бәхтијар» (1942), «Өлмәз гәһрәманлар» (1942) ки-
табларында топланмышдыр.

Мүһарибәдән сонра шаир «Ленин» поемасыны јазмыш вә
бу әсәрә көрә Дөвләт мұкафаты алмышдыр. Индија кими Рә-
сул Рзаның әлли бешә јакын китабы бир миллиондан артыг ти-
ражла нәшр едилмиш, шаирин әсәрләри СССРИ халғларының,
Һабелә ијирминдән артыг харичи өлкә халғларының дилләриңә
тәрчүмә олуимушдүр. Һазырда шаирин сәси планетимизин
һәр јериндә ешидилмәкдәдир. Совет әдәбијәтиның иккишафы
сәһәсиндә бөјүк хидмәтләриңә көрә вә анадан олмасының әл-
ли иллији мүнәсибәтилә 1960-чы илдә Рәсул Рзаја јүксәк фәх-
ри ад—Азәрбајчан СССР-ин халғ шаирин ады верилмишдир.

Азәрбајчан халғы өлкәмизин гардаш халғлары илә бир-
ликдә 1970-чи илдә бу көркәмли халғ шаиринин анадан олма-
сының алтмыш иллијини тәнтәни илә гејд етди. СССРИ Али Со-
вети Рәјасәт һејәтинин фәрманы илә шаир икянчи дәфә Ле-
нин ордени илә тәлғиф олуңду. Анадан олмасының 60 иллији
илә әләғәдар олараг халғ шаирин Рәсул Рза Низами јурду гә-
дим Кәңчәнин—сәсналист Кировабадының фәхри вәтәндашы
аңландырылмыш вә она шәһәрин рәмзи ачыры һәдијә верил-
мишдир.

Р. Рза исте'дадлы шаир олмала јанашы, һәм дә көркәм-
ли ичтимәли хадим вә сүлһ үғрунә јоруамал мүһарибдир. О,
Асија вә Африка өлкәләри һәмрәјәтиң Азәрбајчан комитәси
нин сәдридир.

Партија və һөкүмәтимиш бир шаир və ичтиман хадим ки-
ми Рәсул Рзанын әмәјини жүкәк гијмәтләндирмиш, мүхтәлиф
орден və медалларла тәлтиф етмишдир. Әмәкдар иччәсәнәт
хадими олан Рәсул Рза, дәфәләрлә республикамызын ала-
рганларына—Азәрбајчан ССР Али Советинә депутат сечил-
мишдир.

Јарадычылығы

Рәсул Рза јарадычылығы лап кәнч јашларындан башла-
мышдыр. Онун илк мәтбу әсәри олан «Бир күн» ше'ри 1927-
чи йлдә Тифлиседә «Гыгылчым» алманахында дәрч едилмиш-
дир. О һәлә Тифлиседә охујаркән әдәби һәјатла јахындан ма-
рагланмыш, илк әдәби-тәнгиди мәгаләләрини, «Ухажор», «Дя-
лара», «Оғул гатили» һекајәләрини, «Комсомолчу гыз», «Шу-
ралар Азәрбајчанында» (мәнсур ше'р) və башга әсәрләрини
«Дав јылдызы» журналынын 1928—1929-чу ил нөмрәләриндә
чап етдирмишдир.

Р. Рзанын 1930-чу илдә Бакыја кәлмәси, «Кәнч ишчи» гә-
зетиндә мүтәрчим ишләмәси онун идеја-фикри инкишафында
мүһүм әһәмијјәтә малик олду. Бакы әдәби мүһити, мәтбуат-
ла јахын әлағә кәнч Рәсулун бир шаир кими јетишмәси və
мәшһурлашмасында мүһүм әһәмијјәтә малик олур. Шаир
«Тәрчүмеји-һалы»нда јазыр: «Кәнч ишчи» мәним үчүн бир
әдәби университет олду. Бу комсомол гәзети бир нөв әдәби
кәнчлик клубу иди. Бурада биз көрүшәр, әсәрләримизи бир-
биримизә охујар, мүнәгишә, мүбаһисә едәрдик. Мән тез бир
заманда әдәби мүһитлә гајнајыб-гарышдым».

Өз үзәриндә инадла, тә'кидлә ишләмәк, классик Азәрбај-
чан әдәбијјатыны, онун Фүзули, Сабир кими нүмајәндәләри-
нин әсәрләрини севә-севә мүталиғә етмәк, рус дилини өјрәнмәк
нәтижәсиндә шаирин гәләми даһа да пүхтәләшир, дүнјакө-
рүшү кешишләнирди. Онун 1931-чи илдә нәшр етдирдији «Бол-
шевик јазы» ше'ри јалныз Рәсул Рзанын јарадычылығында
дејил, отузунчу илләр Азәрбајчан поезијасында мүһүм һадисә
иди. Бу ше'р јалныз өз јазылыш формасы илә дејил, мәз-
мунча да јени иди. Шаир болшевик јазыны вәсф едир, мәһсул
болдуғу јаратмағ үчүн һамыны вар гүввә илә ишләмәјә ча-
гырыр. Р. Рза өлкәнин иғтисади və һәрби гүдрәтини мәһсул
болдуғунда көрүр.

Бу күн дејир:
Памбыг вер,

Зәрбәчи дэзкаһларә
Гојма јадлар өлкәнин
Сәрвәтинч апара!
Фабрикалар бахмасын.
Өзкәләрини әлиғә.
Өзүн әк!
Өзүн бечәр!
Өдәсин еһтијачы
Өз јурдундакы әлләр.

«Болшевик јазы» шаирин јарадычылығы манифести иди. О,
бир совет шаири кими, өзүнүн чәмијјәтләки мөһгејини белә
иғадә едирди:

Мүбаризә
бу күн дә вар,
јарын да,
Мән дә онун
ән өн сыраларында.

Рәсул Рзанын гырх иллик јарадычылығы јолу олдугча зән-
кин, чохчәһәтли və мә'налыдыр. Р. Рза өзүнәмәхәсәс хүсуси јә-
радычылығы јолу олан орижинал бир сәнәткар, новатор бир
шаирдир. Академик М. Ариф Р. Рзаны фикир шаири адланды-
рыр. Фикир, мә'на халг шаиринин гәләминә мәхәсәс әсәрләрни
әтиғә, ганына, илиғинә һопмушдур. Бу о демәкдир ки, шаир
һеч бир замән ади охучунун сәвијјәсинә енир, ону жүкәлт-
мәк, өз архасынча апармағ, сәнәтин күчү илә мүасирини зә-
манәјә тајиг вәтәндаш кими тәрбијә етмәк идеалыны изләјир.

Мүасир инсан, онун истәк və арзуларынын тәрәннүмү, са-
дә әмәк адамынын тәлеји Р. Рза поезијасынын баш мөвзула-
рындадыр. О, ше'рләринин бириндә јазыр:

Инамла јашајыр дүнјада инсан,
Инсана,
Инсана,
Инсана,
инан!

Севимли шаиримиз М. Мүшфегин «Хатирәсинә һәср олун-
муш «Гызыл күл олмајады...» поэмасы Рәсул Рзанын ән јакы

шы эсэрләриндән бири сајылыр. Поема, јаарадычылыгынын лап чаглајан вахтында һәјатдан кетмиш исте'дадлы шаирә—М. Мүшфиғә бөјүк мәһәббәтлә јазылмышдыр.

Рәсул Рзанын бөјүк сәнәткарлығла јазылмыш «Рәнкләр» снленлә ше'рләри охучуну дүшүнмәјә, һадисәләрини, рәнкләрин дахили маһијәтинә нәзәр салмаға чағырыр. Р. Рзанын бүтүн эсэрләриндә олдуғу кими, «Рәнкләр»дә дә инсан өмрүнүн, онун тәлејинин өн плана чәкилдјини, мәһәббәтлә тәрәннүм едилдјини көрүрүк. «Рәнкләр»ни јүксәк әхлағи вә идраки әһәмијәтини гејд едәрәк академик М. Ариф јазыр: «Рәнкләр» охучуда тәдајеји-әфкар, ассоснасија васитәсилә хатирәләр, дујғулар ојатмағ, ону дүшүндүрмәк јолу илә һәјаты вә инсанлары јахшы өјрәнмәк, дәриндән дәрк етмәк мәгсәди илә јазылмышдыр. Охшарлығын көзләнилмәзлији, тәбиәти, ичтиман һадисәләри, сәнәт аләмнини әһатә едән мүгајисәләрин һәјати долгунлуғу охучуну хәјала далдырыр, дүшүндүрүр, онда јени интибалар ојадыр, шаирин кәшфләри илә ону севиндирир».

Р. Рза јаарадычылығында фашизм вә империализм әлејһинә мүбаризә хүсуси јер тутур. О, «Алманија» поемасында (1933—1934) јени мүһарибә гызышдырмағ үчүн һәр чүр алчағлыға әл атан алман фашистләринин ич үзүнү мәһарәтлә ачыб көстәрир. Фашистләр өз чиркин нијјәтләрини ичтиманјәтдән кизләтмәкдән өтрү Рејхстагы јандырыр, намуслу адамлары күтләви сурәтдә һәбс едир, болгар халгынын бөјүк оғлу, коммунист К. Дмитровун мүһакимәсинә башлајырлар. Лакин һәмишә олдуғу кими, јенә дә онларын һијләси баш тутмур, коммунистләр үзәриндә мүһакимә алман фашистләринин ич үзүнүн әсил ифшасына чеврилмиш олур.

Бу чәһәтдән мәһкәмә сәһнәси чох марағлыдыр. Будур, шаир, Дмитровун дили илә фашист мәһкәмәсинин, онун вәкил вә һакимләринин варлығыны, әсил маһијәтини ашағыдакы мисраларла јығчам шәкилдә белә ифадә едир:

—Чәнәб Зак!

Мүдафиә торбаныз јамағлыдыр,—
дејә сәсләнди Дмитров.

—Јыртыгдан көрүнүр бә'зи шејләр.

Сизин мүдафиәнизә

Еһтијач јохдур. Јетәр!

Сәдр һиддәтлә галхды.

«Мүгәссирләрә» бахды.

—Һүдуду кечирсиниз, мүгәссир!
Бура бөјүк алман мәһкәмәсидир.
Сөзүнүзү кәсәрәм!

—Кәсмәкдә гәссабларындыр биринчилик!

—Отур, болшевик!

«Зәнчиләрин тәлеји», «Чапеј», «Ингалесјо», «Си-Ау», «Мадрид», «Һәбәшистан», «Зәнчи баласы Вилли һағгында баллада», һабелә харичи өлкәләрә сәфәри заманы алдығы тәәссүрат нәтичәсиндә јаздығы онларла эсәрләри Рәсул Рзанын бир совет шаири кими бејнәлхалғ аләмлә јахындан марағландығыны ајдын көстәрмәкдәдир.

Бөјүк Вәтән мүһарибәси илләриндә Р. Рза өз гәләмини сүнкүјә чевирмиш, аловлу ше'рләри, публисист мәгаләләри, һекајә вә очеркләри илә дөјүшчүләримизи дүшмән үзәриндә гәләбәјә руһландырмышдыр. Бир һәрби мүхбир кими Крым чәһәсиндә олан шаир, дүшмәнин төрәтдији ағлакәлмәз дәһшәтләрин шаһиди олмушдур. Р. Рза Керчдән аиләсинә көндәрдији мәктублардан бириндә ашағыдакы мисралары јазмышдыр: «...Дүнјаны әзабдан гуртармағ, јарасындан ган ахан ана торпағларын јарасыны бағламағ лазымдыр. Инсанларын әлиндән алынмыш јашамағ, дүшүнмәк, севмәк, күлмәк һағгыны гајтармағ лазымдыр. Инсанлар ағыз долусу күлә билмәк үчүн көз јашы вә фәрјад ичиндән кечмәлидирләр. Ган булағларыны гурутмағ үчүн төкүлән ганлар әбәс дејил. Бу һәјатын сәрт вә ачы һәгигәтидир... Беш күн әввәл чәһәдә идим, бир күн кәләр чәһрајы сүфрәнин башында отуруб бу күнләрин мүдһиш һәгигәтиндән данышарағ, балача оғлумуз, мәнни Анар балам дизләримә дырмашар, мән она көрдүјүм һәгигәтләрдән бир парча сөјләрәм. Мән она бир дәрәдә күлләләнмиш једди мин адамын гајаларда сәсләнән инилтисиндән бир парча, анчағ кичик бир парча данышарам».

«Интигам», «Бәхтијар», «Азәрбајчанлы дөјүшчүләрә», «Түфәнки гору», «Бакы данышыр», «Әскәр анасынын сөзләри», «Совет танкы», «Дөјүшчүнүн анды» кими ше'рләриндә, «Лејтенант Бајрамын күндәлијиндән», «Вәтән», «Ана Москва», «Азәрбајчан тәрланы», «Гатилләр», «Бөјүк Ленинин гәһрәман шәһәри» вә с. очерк вә һекајәләриндә, «Вәфа» пјесиндә шаир арха илә чәһәнин монолит бирлијиндән, алман фашистләринин чинајәтләриндән, Совет Ордусунун вәтәни мүдафиә уғрундакы дөјүшләрдә бәрәстәрдији мисилсиз гәһрәманлығлардан, ССРИ халғларынын арасындакы гардашлығ вә

достлугдан сөһбәт ачыр, халгы бәһәријјәтә өлүм вә таун кә-
тирән алман фашистләринә гаршы амансыз олмага чағырыр.
Р. Рза гансыз дүшмәнин динч әһалинин башына кәтирдийи
фәлакәти «Интигам» ше'риндә кәскин гәләмлә тәсвир едәрәк
язырды:

О јердә ки, сәрин сулар чаглајырды дуп-дуру,
Евләр көрдүм—күлә дөнмүш, чајлар көрдүм гуп-гуру.
Көрпә көрдүм—додағындан дамыла-дамыла ган сызыр,
Сүнкүсүнә кечирмишиди ону фашист гансызы,
Гоча көрдүм—әјилмишиди синәсинә ағ башы,
Бачы көрдүм—басдырылмыш јерә дери гардашы,
Ана көрдүм—бир кечәдә гара сачы ағармыш,
Көјә сордум: јәј күнүндә булуддан гар јағармыш?
Көјләр деди: бу гар дејил, чинајәтин барыдыр,
Зәнн етмә ки, о көрдүјүн, өмрү кечмиш гарыдыр.
Ијирмиалты баһар көрмүш һәјатында бу гадын,
Сачларыны ағартмышдыр ганлы әли чәлладын.
Бир чүт көрпә баласыны бир сүнкүјә тахдылар,
Атасыны өлдүрдүләр, комасыны јыхдылар.
Тикә-тикә доградылар јаралы гардашыны,
Әтәјинә тулладылар анасынын башыны.

Рәсул Рза бу кими ше'рләр илә халгымызы, дөјүшән ор-
дуну дүшмәндән интигам алмага, она аман вермәмәјә чағы-
рырды.

Бу фәлакәтләрин бир даһа тәкрар олмамасы үчүн Р. Рза
мүһарибәдән сонракы јарадычылығында јени дүнја мүһари-
бәси һазырламағ хәјалына дүшмүш империалистләрин, бирин-
чи нөвбәдә Америка империалистләринин чиркин сијасәтинин
ифша едән көзәл әсәрләр јазмыш, сүлһ уғрунда мәрд мүба-
риз кими танынмышдыр. Оун «Көзләрин матәми», «Пәнчәрә-
мә дүшән ишығ» вә бу кими әсәрләр мүһарибә әлејһинә ја-
зылмыш сәнәт нүмунәләридир.

Өз отағында тәнһа отуран шаирин пәнчәрәсинә дүшән
ишығ онда јени дүјгулар ојадыр. Шаир јазыр ки, бу ишығ
«бәлкә бир автомобил фанарынын ишығыды», «бәлкә узағда
чахан шимшәјин, илдырымын ишығы иди, јүз иллик чинары
јары бөлдү», «бәлкә күчәдә гаровулчу гоча јандырды папи-
росуну», елә бу онун кибритинин ишығыды... Шаирин нараһәт
едән гамам башға шејдир. Рәсул Рза јазыр:

Дүшүнүрәм,

пәнчәрәмдә јени бир ишығ
јаныб сөнсә,
шүшәләр гызыл рәнкә бүрүнсә,
бу ишығ
јолу бајрама, јардыма, ја гәзаја келән
бир машын олсун.
Бу ишығ,
бир гочанын илк, ја сон папиросу
олсун.

Бир шимшәк олсун,
јахын, ја узағ.
Нәфәсиндән гаралса да
бир чинар, бир говағ белә.
Анчағ,
атом ишығындан
алышмасын дүнја.
Алышмасын
ичи инсан нәфәсли.
отағым кими
ән кичик бир отағ белә.

(«Пәнчәрәмә дүшән ишығ»)

Рәсул Рза ушағлары да унутмамышдыр. Оун бир сыра
ше'рләри, «Тәранәнин ојунчағлары», «Һејванларын јухусу»,
«Сәкил вә Чәкил», «Илкин мәктәбә кетди» вә башға әсәрләр
Азәрбајчан совет ушағ әдәбијјатынын ән көзәл нүмунәләри
сајыла биләр. Јығчамлығ, дил сәдәлији, мәгсәд ајдынлығы,
ахычылығ бу әсәрләрин әсас хүсусијјәтләридир.

Бунларла јанашы, Рәсул Рзанын јарадычылығындан да-
нышаркән, биринчи нөвбәдә онун мәшһур «Ленин» поемасы-
ны гејд етмәк лазымдыр. Даһи рәһбәр вә мүәллим В. И. Ле-
нинә һәср едилмиш бу поэма јалныз халғ шаир Рәсул Рза-
нын јарадычылығында дејил, үмумән совет әдәбијјатында бу
мөвзуда јазылмыш әсәрләр ичәрисиндә лајигли јер тутмагла,
мүәллифә бөјүк шөһрәт газандырмышдыр. Ленин мөвзусу Р.
Рза јарадычылығында гырмызы бир хәтт тәшкил етмәкдәдир.
Гејд етмәк лазымдыр ки, Р. Рза јарадычылығы башладығы
илк илләрдән даһи рәһбәрнин мәһали һәјаты вә зәнкин, тәк-
раредилмәз ингилаби фәалијјәти, дүнјада илк социалист дөв-
ләтинин баниси кими, онун үчүн, сөзүн әсил мәнасында, илһам

мэлбэји олмушдур. «Ленин» кими бир эсэрини мејдана кэлмэси
һеч дэ тэсадүфи олмајыб, шаирини узун иллэр агыр зәһмәти-
нин, јарадычылыг ахтарышларынын бәһрәси, нәтичәсидир.
«Ленин» поемасы үзәриндә нечә ишләдији һаггында Рәсул
Рза белә демшидир: «Ленин һаггында эсәр јазмаг арзум ва
нәһајәт поеманын илк сәтирләри узун мүддәт дамчы-дамчы
јыгылмыш, һәлә бүтүн тәфәррүаты, бичими, ајдын олмајан
истәкләрдән, тәсирләрдән јаранмышдыр. Әслиндә «Ленин»
поемасынын илк варианты инди охучуја мә'лум олан пое-
мадан чох-чох фәргли инди. һәчмчә хејли кичик вә мәһдуд даң-
радә инди. Поеманын епик кенишлији кет-кедә формалашмыш
вә мүэјјәнләшмишидир. Јалныз јадымда галан будур ки, нә за-
манданса көнлүмә дүшмүш һәвәс, арзу елә бир дәрәчәјә кә-
либ чатмышды ки, бу арзу, бу һәвәс—Ленин һаггында эсәр
јазмаг, садә инсанларын, халгын Ленино олан мәһәббәтнини
ифадә етмәкдән өтрү дахили тәләб мәним үчүн артыг јарады-
чылыг агрысы, дөзүлмәз бир ниқаранлыг, һәр шеји унутдуран,
бүтүн фикрими, һиссими бир истигамәтә јөнәлдән гүввә ол-
мушду».

Көрүндүјү кими, Ленин мөвзусу бүтүн јарадычылығы бо-
ју шаирни марағландырмышдыр. Р. Рза һәлә 1931-чи илдә јаз-
дығы «Ленин» ше'риндә дејирди:

Ленини анламаг
о јолу севәрәк
инанмагдыр.

Р. Рза Бөјүк Вәтән мүһарибәсинин ән агыр илләриндә,
гәһрәман Ленинградын мүдафиәсинә һәср етдији «Ленинград»
ше'риндә фашист ордуларыны «гара думан»а бәнзәдәрәк ја-
зырды ки, ингилаб очағы олан бу шәһәр һеч заман мәғлуб ола
билмәз. Чүнки:

Һәр азад үрәкдә, азад көнүлдә
бир бөјүк парол вар, Лениндир ады.

Дилләр әзбәри олан «Доғма, әзиз партија» маһнысында
шаир «Ленинин гүдрәтилә» јаранан коммунист партијасыны
вәсф едир, гәләбәләримзини мәнбәјини мәһз партијанын мүд-
рик рәһбәрлијиндә, һәр шејә галиб кәлән Ленин идејаларынын
һәјатилијиндә көрүр.

Рәсул Рза «Гајгы» ше'риндә В. И. Ленинин бөјүк пролетар
әдиби М. Горки илә достлугундан, даһи рәһбәрини елә, сәнә-
гә, Лев Толстој дүһасына вердији гијмәтдән сөһбәт ачыр.
В. И. Ленинин халг һәјаты, онун мәшәти, маариф вә мәдәниј-
јәтә јијәләнмәси гајгысына галдығыны о, ше'р дили илә оху-
чуја чатдырыр.

«Күнәшин сорағында» эсәриндә шаир кечмишдә хыша го-
шулан, синәсини гара чырағын һиси јандыран, дохсан илдән
чәми он илнин инсан кими јашајан, Ленинин јаратдығы јени
чәмијјәт сәјәсиндә азадлыға чыхан гочанын дили илә даһи
рәһбәрә милјонларын мәһәббәтнини ифадә етмишидир. Бу пое-
тик тәсвириндә шаир дүнјакөрмүш гоча илә сөһбәт едир, Ле-
нин барәдә онун фикрени сорушур. Гоча чавабында дејир:

Мәндән сорушдун
Ленин кимдир?
Бунлар өз көзүмлә
көрдүјүмдүр.
Сорушурсан,
кимдир о?
Ән бөјүк дәрдимизә
әләч тапан
бир бөјүк һәкимдир о.
...Бүтүн бу нөвраг
Ленин нишанәсидир.
Ленин бир чырагдыр ки,
халгларын мәһәббәти
онун пәрванәсидир...

Үмумсовет әдәбијатында хүсуси јер тутан «Ленин» пое-
масы халгымызын өлмәз инсана—даһи рәһбәр вә мүәллим
В. И. Ленино түкәнмәз һөрмәт вә мәһәббәтнини парлаг бәдни
ифадәсидир.

Күчүмүздән данышаг,
партијадыр сөзүмүз
Партија сән,
мән,
одур,
халгын габаг сырасы.
Партијајыг өзүмүз.

О, биздэн ажры дејил.
Халгын һәјатла долу
исти нәфәсидир о.

Поемадан кәтирдийимиз бу мисраларда шаир, партија һаггында Ленин тәлимини поетик тәсвирини нечә дә мәһарәтлә вермишдир. Р. Рза Владимир Иличин ингилаби фәалијјәтинин илк илләриндән башлајараг бу даһи инсанын мә'налы өмрүндән мүхтәлиф эпизодлары жүксәк ше'р дили илә тәсвир нә тәрәһиүм етмиш. «өмрү бир дастан... ады ингилаб», «күнү әсрә бәрәбәр» олан бу ингилаб даһиси һаггында халг эпосу сәннәтисинә жүксәлән бир әсәр јаратмышдыр.

Поеманын илк варианты 1950-чи илдә ажрыча китабча шәклиндә чал едилмиш вә гыса бир мүддәт ичәрисиндә охучуларын дәрин һүси-рәғбәтини газанмышдыр. Шаир сонралар дәнә-дәнә әсәр үзәринә гајытмыш, ону јенидән ишләмиш, тәкмилләшдирмиш, бир сыра јени фәсилләрлә поеманы даһа да зәнквиләшдирмишдир. Р. Рзанын тәсвириндә Ленин даһи олдуғу гәдәр дә садә инсандыр, зәһмәткеш халгын досту вә мәсләһәтчисидир. Коммунист Партијасынын баниси олан Ленин әсәрдә халг илә гырылмаз әлағәдә верилр. Даһи рәһбәрлә халгын бирлији идејасы поеманын һәр фәслиндә бөјүк етирасла вә мәһарәтлә тәсвир олунамыш, халгын өз хамаскарына советсүз мәһаббәти жүксәк ше'р дили илә көзәл верилмишдир:

Чыхдым јола,
дијар-дијар
ели кәздим
илһамла мән,
Һәр нәғмәдә мән Ленинни
дүһасындан нишан көрдүм.
Лығын-јығын инсанлары
чағрышына гошан көрдүм.
Јајылмышдыр күнәш кими
бандан-баша елә Ленин.
Азадлығын рәмзи олуб
дүшүб дилдән-дилә Ленин.
Чешмә-чешмә су кәтириб
боз Мугана, Милә Ленин.
Бәхтијарлыг нәғмәсиндә
аһәнк олуб телә Ленин.

Салыб үмид шө'ләсини
Бу күн Гагга, Иилә Ленин.

Көнүлләрә мәһәм олуб
Һәр күн, илдән-илә Ленин.

Поеманын ән бөјүк мәзијјәтләриндән бири ондакы мүәсирликдир. Әсәрин «Гызыл Мејдан» фәслиндә охујуруг:

Гоча тарих өзү гој,
дүңјаја салсын нәзәр.
Бу күн нечә өлкәләр,
нечә мүстәмләкәләр
Ленинин бајрағындан
Һәр ан илһам алараг —
говушмушдур ағ күнә
әлдә сынанмыш јараг.
Бүтүн дүңјанын көзү
инди бу күн биздәдир.
Коммунизмни вәтәни —
азад өлкәмиздәдир.
Ленин өз гүдрәтијлә
тарихи јара-јара
ишығлы јоллар ачыр
зүлмәт гаранлығлары.

Халг шаири Рәсул Рза «Ленин» поемасында даһи рәһбәрин ингилаби фәалијјәтиндән, полад ирадәсиндән, онун бир рәһбәр, мүәллим вә садә инсан, зәһмәткешләрини досту вә сирдашы кими малик олдуғу мисилсиз инсани кејфијјәтләрдән ифтихарла сөһбәт ачыр. Һәјрчанынын аловунда килә-килә әријән, бир фыртына гушу кими үмманлара баш вуруб дүрр ахтаран, «мин бир китаб ачыб», «фәсил-фәсил, вараг-вараг» вә рәғләјән шаир, «бөјүк сәнәт имтаһаны»нын нә гәдәр ағыр олдуғуну етираф едир. «Онун бир күн өмрү, бизим илимизә бәрәбәрдир» дејән Р. Рза, севимли рәһбәрин образыны сәнәткар гәләми илә көзләримиз өнүндә чавландырыр.

Халг шаири Рәсул Рза јарадычылығынын ән камил дөврүнә гәдәм гојмушдур һазырда о, бөјүк әдиб, мәтн ленинчи Нәриман Нәримановун һәјат вә фәалијјәтиндән бәһс едән поема үзәриндә ишләјир, јени-јени әсәрләри илә өз охучуларыны севиндирир.

АШЫГ ӘЛӘСКӘРНИ СӘНӘТКАРЛЫҒЫНА ДАИР

Досент М. ҒӘКИМОВ

Жеңи програмын тәләбинә көрә Ашыг Әләскәрни һәјат вә жаратычылығынын тәдрисинә 4 саат вахт аҗрылмышдыр. Бурада мұәллим шакирдләрә: Ашыг Әләскәрни ғыса тәрчүмеҗи-һалы вә жаратычылығынын үмуми сәчиҗәси; ше'рләриндә поетик форма зәнкинлиҗи; шаирин жаратычылығында вәтән мәһәбәти; мөвчуд сиҗаси режимә гаршы етдиҗи е'тиразлар һаҗында мә'лумат вермәлидир.

Ашыг Әләскәрни «Дағлар» адлы ше'риндә вәтән мәһәбәтинин, «Дүшдү» гошмасында лирик ше'рин ән јахшы нүмунәсини көрмәк мүмкүндүр. «Чыхыбды» ше'риндә исе түфеҗли синиф вә тәбәгәләрин кәскин тәнгид вә ифшасыны ачыг көрмәк олур. Ашыг Әләскәр һәгигәтән бөҗүк халг ашыгы олмушдур.

Ашыг Әләскәр жаратычылығы бәдни һөвләр, онларын шәкли һусусиҗәтләри, үслуби мәгамлары, мисраларда сәсләрин фонетик чәһәтдән сыраланмасы бахымындан чох зәнкиндир.

Ашыг Әләскәр жаратычылығында форма рәнкарәнклиҗи, фикир биткинлиҗи, сөзләрин поетик мәгамларда сәрраст чешидләнмәси сәнәткарлыг бахымындан чох күчлүдүр. Әләскәр ше'рләриндә һөв вә вәзи мүнүм әһәмиҗәт кәсб едир. Јә'ни онда һәр бир һөвүн өзүнәмәхсус өлчүсү, бичими вә аһәнки вардыр.

Ашыг Әләскәрни ишләтдиҗи «Кәраҗды», «Гошма», «Устатнамә», «Һәчв», «Һәрбә-зорба», «Гыфыл-бәнд», «Деҗишмә», «Гошаҗарпаг гошма», «Гошма мүстәзад», «Тәчнис», «Чығалы тәчнис», «Аҗаҗлы тәчнис», «Додагдәҗмәз», «Дилдөнмәз», «Дивани», «Мүхәммәс», «Мүсәддәс» вә с. саҗыны даһа да артыра биләчәҗимиз бәдни һөвләр үзәриндә даҗанмаг фаҗдалы оларды.

Чүки Азәрбаҗчан ашыг поезиҗасында зәнкин бәдни һөвләр олдуғу кими, һәр бир һөвүн дә бир нечә шәкли формасы, һавачат вә көк мәгамы, бәнд, беҗт вә мисра сыраланмаларында сәс ефектләри вардыр.

Ашыг поезиҗасындакы һөвләрдән, онун шәкли һусусиҗәтләриндән, вәзи вә гафиҗәдән данышмаг истәҗән мұәллим, жалһыз «Гошма», «Кәраҗлы», «Тәчнис», «Мүхәммәс» кими мә'лум һөвләрин үмуми мәзмун вә идеҗасыны, һеча бөлкүсүнү, бәнд саҗыны тәкрат садаламагла кифаҗәтләнмәлидир. Һәмин һөвләр етимолоҗи көкләри илә саит, саит сәсләри вәзи вә гафиҗәдә, рәдифдә оҗнадығы сәдалы мөвге, ифачылыг процесиндә дилимизин фонетик сәс сыраланмалары бахымындан зәнкинлиҗи, мұәллимин диггәт мәркәзиндә дурмалыдыр.

Мәсәлән, ашағыдакы бәндә диггәт җетирәк:

«...Бағбан ағлар бар учундан,
Хәстә өләр нар учундан,
Әләскәр тәк җар учундан
Батыбдыр җаса телләрин...»

Биринчи мисрада саитләрин аһәнк—додаг вә дамаг аһәнкидир. Сәсләрин поетик мәгамда фонетик сыраланмасы позулмамышдыр. Чүки додагланан саитдән сонра аһәнк ганунунун тәләбинә көрә додагланан саит кәлмәли иди. Һалбуки бурада шәкилчидә додаг саити әвәзинә дамаг саити — «а» саити кәлмишдир. Әслиндә бу позғунлуг деҗил. Азәрбаҗчан дили үчүн чох тәбиндир. Чүки дилчилик елми бизә өҗрәдир ки, Азәрбаҗчан дилиндә додаг аһәнкидән дамаг аһәнки даһа гүввәтлидир. Бу исе поетик һөгсән деҗил, әксинә сәс дүзүмүндә даһа мелодик вәһдәтә кәтирир. Чүки арха сыр «у» саитиндән сонра «а» саити кәлмишдир.

Нүмунә вердиҗимиз кәраҗлыда диггәти чәлб едән мәсәләләрдән бири дә ики чүр җазылан шәкилчиләрин тәркибиндә олаи «а», «ә» саитләри һәр чүр сәсләрдән сонра, җә'ни һәм додагда деҗилән вә һәм дә дамагда деҗилән сәсләрдән сонра артырыла биләр. Лакии «у», «ү» саитләри исе һәр чүр сәсләрдән сонра деҗил, жалһыз додаг саитләриндән (о, ө) сонра артырыла биләр.

Ше'рин икинчи, үчүнчү вә дөрдүнчү мисраларында дә аһәнк демәк олар ки, позулмамышдыр. Һәм дамаг вә һәм дә додаг аһәкләри гануна уҗғун шәкилдә сыраланмышдыр. Марағлыдыр ки, кәраҗлыдакы сәс вә саитләр дә фонетик сыраланма чәһәтдән уҗғунлашдырылмышдыр. Белә ки, «бағбан», «ағлар», «учундан» сөзләриндә саитләр чинкилти-

дир. Бу исә ифачылыг просесиндә сәсләрнин пәрдә дүзүмүндә аһәнккү күчләндирир.

Мә'лумдур ки, нитг һәмншә ахычылыг тәләб едир. Сәсләр поетик мәгамда сыраланыркән ејни чинсдән олмајанда сөзләрдәки ахычылыг ағырлашыр. Јә'ни енмә, галхма бучаглары мүхтәлиф оlanda, ифачылыгда чох вахт сәрф олушур. Арадакы мәсафә истәр-истәмәз ашығын јерли-јерсиз зәнкулә вурмасы һесабына долур.

«Гошма» нөвүнә кәлиңчә демәлијик ки, Ашыг Әләскәр јарадычылыгында поетик нөв, вәзи, гафијә, рәдиф мәгамларыны тәһлил вә тәдгиг едәркән, бу нөвүн он бир һечалы, үч, беш, једди вә с. бәндли, һәр бәнди дөрд мисралы, ики бөлкүлү лирик ше'р нөвү олдуғуну сөјләмәклә кифајәтләнмәк олмаз. Ашыг гошмаларыны јазылы әдәбијатдакы ејни адлы нөвдән фәргләндирән чәһәт онун фонетик мәгамларда сәс сыраланмаларында, ифа просесиндә мелодијанын тәләби илә мисраортысы сәс гырымында, вәзи, рәдифин вә гафијәнин көз гафијәсин олмасы илә јанашы, онун әсасән гулаг гафијәли, ејни заманда көк вә пәрдә дүзүмүндә саз мелодијаларында сәдалыг мәгамына аһәнкдәр олмасындадыр.

Академик М. Ариф јазыр ки, «сөзләрин ујушмасы» бәдн әсәрдә әсасдыр, онсуз бәдн әсәр јох кимидир. Бу һәгигәтән дә беләдир. Дәдә Ашыг Әләскәрнин «Чата-чат» додагдәјмәз тәчнисинә диггәт јетирәк:

Ел јериди јалгыз галдыг сәһрада,
Чәк әстәрин, чал чатағын, чата-чат!
Һәрчајылар сәни салды праға
Һәсрәт әлим јар әлинә чата-чат.

xxx

Гышда дағлар аг кејинәр, јаз гара
Саг дәстинлә аг кағыза јаз гара
Әсәр јелләр, гәһр ејләјәр јаз гара
Дашар чајлар, кәләр дашлар чата-чат...

Мисал кәтирдимиз додагдәјмәз тәчнисдәки ч, с, р, д, г, з, ј сәсләрнин ше'рдә поетик сыраланмасы саз мелодија сынын сәдалылыгы илә бағлыдыр десәк, сәһв етмәрик. Академик М. Ариф чох һағлы олараг бу тәчнисдән бәһс едиркән кәстәрир ки, биз бу көзәл сөзләри әдәби бир әјләнчә вә ја формализм адландыра биләрикми? Әлбәтгә, јох! Чүнки шаир мәзмуну формаја гурбан вермәмишдир... Ше'рдә мә'на, фикир биринчи јер тутур, анчаг мәсәлә орасындадыр ки, һәр заман ше'рләрдә олдуғу кими, заһири чәһәт, форма, мусиги

фикирдән даһа тез тә'сир елир. О, күллә кими ачылыр, биз әввалчә онун сәсини ешидир, сонра исә һансы һәдәфә вә нечә дәјдијини көрүрүк.

Ашыг Әләскәр өз јарадычылыгында дивани нөвүнә дә тез-тез мүрачнәт етмишдир. Бу, әслиндә дөрд мисралы, он беш һечалы лирик нөвдүр. Формал чәһәтдән һәр мисра ики јерә бөлүнәрәк сәккиз мисра едилир. Бу чүр формал бөлкү ше'ри шәкли вә ифачылыгда ахычылыг чәһәтдән нөгсанлы етмир. Мелодија үзәриндә ше'рин охунағлыгыны аһәнкдәр едир. Дивани чағырыш, дөјүш, мүбаризә, јарыш әһвал-руһијјәли нөвдүр. Бурада рәдиф, гафијә дә ше'рин үмуми аһәнкинә көрә чешидләнир. Әләскәрнин диваниләри рәгибин шүүруна, әглинә психоложи чәһәтдән гүввәтли мәнтиги тә'сир кәстәрир:

...Әләскәрдән кеңдә долан, сәни салар әнкәлә,
Јенә дағлар налә чәкир, чискин кәлә, чән кәлә,
Әзраил бир нәр кишидир, синән чәкәр чәнкәлә...

Ашыг Әләскәрнин ән чох севдији вә рәғбәт бәсләдији нөвләрдән бири дә мүхәммәсдир. Мүхәммәс бизчә ашыг әдәбијатына јазылы әдәбијатдан кәлән лирик нөвдүр. Әслиндә беш мисралы, он алты һечалы олан нөв дә дивани кими, формал бөлкү әләмәтинә маликдир. Һәр мисра сәккиз һеча үзәриндә мисрагырымы илә ики јерә бөлүнәрәк, он мисра шәклинә салыныр. Белә бир формал бөлкү мисрагырымы илә он мисра едилсә дә, ше'рдәки аһәнкдәрләгә һеч бир хәләл кәтирмир. Әксинә, ифа просесиндә аһәнкдәр пауза јарадыр:

Чанымы, гурбан ејләрәм,
Бир белә тәрлан көзәлә,
Һал билән, ширин күлән,
Доста мейрибан көзәлә.
Бој уча кәрдән мина,
Зүлфи пәришан көзәлә;
Доланар мурғи-руһум
Олубдур мейман көзәлә;
Хәстәјәм јалварырам,
Һәкими—Лоғман көзәлә.

Көрүндүјү кими, Ашыг Әләскәр јарадычылыгындакы бүтүн нөвләр саз мелодијасы вә саз биләјиндәки пәрдә дүзүмү, көк низамы, вәзи вә аһәнкдә исә сөзләрин фонетик сыраланмасы илә ајрылмаз сурәтдә рабитәлидир. Демәли, нөв вә вәзи саз мелодијасы илә һарәкәтликдир. Ашыг Әләскәр јарадычылыгындакы реализм, вәтәндашлыг һүгугунун вә милли калоритин күчлүлүјү дә мәһз бундадыр.

СУАЛЛАРА ЧАВАБ

Суал. Бу ифадэлэрдэн һансылар дүзкүндүр: техники вэсант, Јохса техники вэсантлар; әјани вэсант, Јохса әјани вэсантлар?

Т. Исмајилова— Бақы.

Чаваб. Вэсант вэ вэсант сөзлэри мәншәјинә корә ејни коқдән олан сөзләрди; бу бахымдан, Јә'ни етимоложи бахымдан вэсант вэсант сөзүпүн чәмидир (вэсантлар демәқдир). Лакин һәмин сөзләр бизим дилимиздә һеч дә бу лексик-грамматик мәнаны ифадә етми; олар мәнача тамамилә фәрғли сөзләр кимн ишләдилер.

Вэсант— бир шеји әлдә етмәк вә Ја бир иши һәјата кечирмәк үчүн лазым олан шеј, үсул, Јол вә с. мәнасыны билдири; вэсант исә ләвазимат, пул, кредит, дәрслиқдән өләвә, тәдрис үчүн лазым олан китаб вә с. мәнасында ишләнир. һәмин сөзлэрин һәр икиси ајрылығда чәм шәкилчилэрини гәбул едә билер; мәсәлә: Мүәллимләр үчүн Јазылмыш бу методик вэсантлар чапа һазырланыр. Мәктәплэримиздә естетик тәрбијәнин мүхтәлиф вэсантлариндән истифадә олунар. Мәкәр бу чүмлэләрдә вэсант вэ вэсант сөзлэрини бир-бирилә әвәз етмәк мүмкүндүрмү? Шүбһәсиз, Јох.

Әкәр сәһбәт вэсантдән кедирсә (мәсәлә, чәдвәлләрдән, схемләрдән, диафилмләрдән вә с), белә һалда вэсант вэсант һесаб етмәк сәһвдир. Вэсант рус дилиндәки «пособие» «средство» анлајышыны, вэсант исә «способ» мәнаны ифадә едир. Бу бахымдан, мәсәлә, пул вэсант, мадди вэсант әвәзинә, пул вэсант, мадди вэсант ишләтмәк, Јахуд тәсвир вэсантлар, ифадә вэсант әвәзинә, тәсвир вэсантлар, ифадә вэсант ишләтмәк олмаз.

Бүтүн бунлар ону кәстәрир ки, вэсант вэ вэсант сөзлэри тамамилә башга-башга мәнәларда ишләнән сөзләрди. һәмин сөзләрдән Јерди-Јериндә истифадә етмәкдә онларын етимоложијасыны әсас тутанлар, фикримизчә, сәһв едиләр. Ахы вэсант сөзүпүн чәмдә ишләтмәк тәләб олунарса, онун сонуна— лар шәкилчиси артырмаг мүмкүн олдуғу һалда, буну әрәб дилинин гануну илә вэсант шәклиндә ишләтмәк нә еһтијач вар? Демәк, вэсант сөзү, һеч дә вэсантлар сөзүпүн чәмдә ишләтмәк (вэсантлар) хатиринә дилимиздә «мәскән салмамышдыр». Бунлар ајры-ајры сөзләр кимн гәбул олуимушдыр.

Бәс нә үчүн бә'зән һәмин сөзләр дилимиздә гарышдырылыр, онлардан Јеринә корә дүзкүн истифадә олунамур? Әкәр сәһв етмириксә, белә һаллара, әсасән, педагожи өдәбијатда Јол верилер, әјани вэсант

әвәзинә әјани вэсант; техники вэсант әвәзинә техники вэсант ишләдилер. Јухаридакы гәјдларимиздән иләчә чыхармаг чәтин дејил ки, бу ифадэлэрин тәркибиндә вэсант сөзүпүн ишләтиш һеч дә Јеринә дүшмүр, мәнаны дүзкүн ифадә етир.

Мәнтиги вә үслуби бахымдан да бу сөзләр арасында кәскин фәрғвардыр; белә ки, вэсант мүәјјән вэсант ола билдији һалда, вэсант вэсант ола билми; Техники вэсантдән тә'лимдә бир вэсант кимн истифадә олунар чүмләсиндә буну мүшәһидә етмәк, Јәтин ки, чәтин дејил.

Суал. Мә'лум олдуғу үрә: 80 рәғәми һәм һәштад, һәм дә сәксән шәклиндә охунур. һансы дүзкүндүр?

Г. Вајрамов— Чәбрајыл рајону

Чаваб. һәштад фарс дилиндән алынма сөздүр. Сәксән сөзү исә дилимиздә тарихән даһа гәдим дөврләрдән көк салмыш сөздүр. Бу сөз мәншәјинә— етимоложијасына корә ики компонентдән ибарәтди: сәк, сән. Сәк әслиндә сәккиз сөзүпүн «ғысалдылмыш» шәклиди; сән исә «сан» сөзүпүн фонетик дәјишиклијә уграммыш формасыдыр. Сәк— гәдим түрк дилләриндә он (10) мәнаны ифадә едир. Дохсан сөзүндә бу оз «гијәфәсини» даһа Јахшы сахламышдыр; дохсан— доғгуә он демәқдир.

Беләликлә, ајдын олур ки, сәксән сөзү тарихән өз дилимизин сөзү олдуғу һалда, ону һәштад сөзү илә әвәз етмәк о гәдәр дә доғру дејил. Лакин бир фәкт олараг инаар етмәк дүзкүн олмаз ки, һәмин сөзлэрин һәр икиси мүасир дилимиздә мүвәзә сурәтдә ишләдилер. Бунлар дүблет олдуғу үчүн, шүбһә етмирик ки, кеч-тез бири өз Јерини мүтләг дикоринә тәһвил верәчәк. Бизчә, сәксән сөзү «ғалиб кәләчәк».

Суал. Комбинә едилмиш имланы нечә апармаг лазымдыр? Мән имланын бу нову һаггында анчаг сөз-сәһбәт ешитмишәм; методик әдәбијатда тәсадүф етмәмишәм. Хаһиш едирәм, ғыса да олса суальға чаваб верәсиниз.

Ә. Чаббарова— Бақы

Чаваб. Комбинә едилмиш имла хәбәрдарлығлы, изаһлы вә Јохлама имланын мүәјјән элементларини өзүндә бирләшдирән имла новудүр.

Имланын бу нову ашағыдакы гајдада апарылыр:

Әввәлчә мүәллим мәтидәки илк чүмләни охујур; орданы орфограмлар изаһ олундуғдан сонра шакирдләр мүәллимин диктәси илә һәмин чүмләни Јазырлар. Бунун ардынча икинчи, үчүнчү чүмләләр дә ејни гајдада Јаздырылыр. Демәк, тәхминән. 3—4 чүмлә һалә Јаздырылмаздан әввәл, онлардакы орфограмлар һаггында хәбәрдарлығ едилер. Сонра бир нечә чүмләдәки лазым орфограмлар елә Јериндәчә, Јә'ни чүмләнин Јазылмасы просесиндә, ола да биләр ки, Јаздырылдығдан сонра изаһ едилер. Нәһајәт, сонракы чүмләләр Јохлама имлада олдуғу гајдада диктә едилер (орфограмлар һаггында хәбәрдарлығ етмәдән вә изаһат апармадан). Бу сонунчудан мәгсәд мүвафиг гајдалара (дәрсдә Јеничә өјрәнилмиш вә Ја мөһкәмләндирилмәси нәзәрдә тулан гајдалара) анд вәрдишләрә шакирдлэрин нә дәрәчәдә Јијәләндиклэрини Јохламагдан ибарәтди.

Шакирдлэрин Јазыларындакы сәһвләр сифтдәчә коллектив сурәтдә ашкара чыхарылыб тәсһиһ едилмәлиди.

Комбинэ едилмиш имладан о заман истифаде етмэк фајдалыдыр ки, шакирдлэр Јухарыда адлары чөкилмиш имла новлэри үзрэ ишин ичрасы техникасына мүэјјән дэрэчөдө бэлэд олмуш олсунлар.

Әкс тэгдирдә һәмин имла шакирдлэр үчүн «анлашылмаз» вә «долашыг» бир јазы кими көрүнө билэр.

Комбинэ едилмиш имланы, әсасән, үмумиләшдирмә вә ја тәкрар характери дашыјан дәрсләрдә апармаг даһа әлверишлидир. Јазы ишләринин тәһлили вә сәһвләрин арадан галдырылмасына аид мәшгәләләрдә дә имланын бу нөвүндән истифаде етмэк фајдалыдыр.

Етираф етмәлијик ки, комбинэ едилмиш имладан истифаде сәһәсиндә һәлә мәктәбләрдә дүрлү бир тәчрүбә нәзәрә чарлмыр. Индијәдәк бу барәдә, һәгигәтән, педагожи өдәбијјатда да сөз-сөһбәт кетмәмишдир. Лакин бир нечә мәктәбдә апардыгымыз илкин тәчрүбәләр көстәрир ки, һәмин имла үзрэ иш шакирдләрин чох хошуна көлир, онлары фәал сурәтдә вә һәвәслә ишләмәјә тәһрик едир.

Ә. ӘФӘНДИЗАДӘ,
филоложн емләр намизәди.

БУ КИТАБЛАРЫ ОХУЈУН

ДАҺИ РӘББӘР ТӘЛИМ ВӘ ТӘРБИЈӘ ҺАГГЫНДА

Тәлим вә тәрбијә ваһид педагожи просесдир. Бу, тәлимин маһијјәтиндән ирәли кәлән мүһүм педагожи ганунаујғунлугдур.

Көркәмли рус педагогу К. Д. Ушинскинин фикринчә, тәрбијә вә зифәләринә хидмәт етмәјән тәлим сәмәрәсиздир вә өзүнү доғрулда билмәз. К. Д. Ушински јазырды: «Әкәр тәрбијә инсанын әхлаги вә зейни инкишафына тәсир етмәјәчәксә, о заман о нәјә лазымдыр?.. Әкәр дил вә әдәбијјат тарихини вә үмумијјәтлә бүтүн башга емләрн өјрәнмәк бизим вә һәгигәти пулдан, гушлардан, шәрабдан чох севмәјә вә мә'нәви зөвләри исмани зөвләрдән јүксәк тутмаға, мә'нәви мәзијјәтләри тәсадүфи фајдалардан үстүн тутмаға мәчбур етмирсә, белә бир тәлимин нә мә'насы вардыр? Мәкәр тәлим кәнчликдә зәрури бир ән'әнәни ичра етмәк, бир нечә ил мәктәб парталарынын архасындә отурмаг вә курсу гуртармаг һаггында аттестат алмагдан өтрүдүр. мү? Әкәр белә исә, о һалда анчаг, имтаһанларда тәләб олунаң вә һәјјатда һеч бир шејә јарамајан мүвәггәти билик алмаг үчүн бу гәдәр бахт итирмәјин нә мә'насы вардыр? О заман анчаг техники мә'лумат вермәк—охумағы, јазмағы, һесабламағы, өлчмәји өјрәтмәклә кифәјәтләнмәк лазымдыр. Вәссәлам! Тәрбијәни тәк бир техника илә мәһдуд етмәјә ким разы ола биләр?» (Сечилмиш педагожи әсәрләри, Бақы, Азәрнәшр. 1949-чу ил, сәһ. 33—34). Бу суала мәһфи чаваб верән педагог тәлимин тәрбијәдичи характер дашымасыны онун башлыча мәзијјәти һесаб едирди.

Тәлим просесиндә шакирд бир тәрәфдән мүэјјән билик, бачарыг вә вәрдишә јијәләнир, диқәр тәрәфдән, бир шәхсијјәт кими тәшәккүл тапыр. Тәлим өзүнүн һәм тәдрис үсулу вә тәшкили гајдасы илә, һәм дә өз мәзмуну илә шакирдин, дүнјабахышына, психи просес вә хасәләринин инкишафына гүввәтли тәсир көстәрир.

Тәлим һәмишә тәрбијәдичи характер дашымыш вә шакирдләрин әхлаги, әгли, әмәк, естетик вә физики тәрбијәсинин башлыча вәситәси олмушдур. Бу, тәлимин маһијјәтиндән ирәли кәлир.

Јухарыда шәрһ етдијимиз тәлим-тәрбијә мәсәләләри илә әлагәдар олараг «Маариф» нәшријјаты «В. И. Ленин тәлим-тәрбијә һаггында» адлы әсәрини нәшр етмишдир.

Китабчада «В. И. Ленин тәлим вә тәрбијәнин синфи маһијјәти һаггында», «В. И. Ленин вә совет мәктәбинин әмәк принципи әсасында гурулмасы», «В. И. Ленин политехник тәһсил һаггында», «В. И. Ленин пешә-техники тәһсил һаггында» вә «В. И. Ленин мүәллим һаггында» кими мәсәләләрдән бәһс олунар.

Профессор А. Рзаевла досент А. Каримовун бирликдә һазырла-
дыглары һәмнин китабчада Ленинин мәктәб вә маариф һаггындакы фи-
кирләри, онун даһијанә көстәришләри шәрһ олунур.

Мүәллимләримиз, о чүмләдән дил-әдәбијјат мүәллимләримиз иде-
ја-сијаси сәвијјәсини јүксәлтмәкдә, һабелә тәлим-тәрбијә ишини да-
һа да кејфијјәтли гурмаг ишиндә һәмнин китабчадан истифада едә би-
ләрләр.

ӘДӘБИЈЈАТ ҺАГГЫНДА ГЕЈДЛӘР

Москванын «Советски писател» нәшријјаты республикамызын
көркәмли јазычысы Мирзә Ибраһимовун «Әдәбијјат һаггында гејд-
ләр» адлы китабыны нәфис шәкилдә чапдан бурахмышдыр. Китабы
охујанлар әсасән насир вә драматург кими таныдыглары Мирзә Иб-
раһимовун јарадычылығынын башга чәһәтләри илә, әдәби тәнгид вә
әдәбијјат тарихи сәһәсиндәки фикирләри илә дә таныш олачаглар.

Китабда јазычынын идеја-сијаси мөвгејини әкс етдирән мәгаләлә-
ри, Азәрбајчан әдәбијјаты классикләринин сәнәткарлығы һаггындакы
гејдләри, халг јарадычылығы вә Азәрбајчан поезијасында классик
ән'әнәләрини давам етдирилмәси барәсиндә мүлаһизәләри топланмыш-
дыр. Бурадакы бир сыра мәгалә вә јазыларда Азәрбајчан әдәбијја-
тынын классик рус вә совет әдәбијјаты илә әлагәсиндән, Азәрбај-
чанын адлы-санлы јазычыларынын һәјат вә јарадычылығындан бәһс
едилер.

Китаб үч бөлмәдән ибарәтдир, биринчи бөлмәдә јазычынын «Һә-
јатын көзәллији инчәсәнәтин көзәллијидир». «Реализм, идејалылыг,
сәнәткарлыг», «Ашыг јарадычылығында реализм һаггында», «Јени
һәјатын төсдиг едилмәси», «Сәмәд Вургунун поезијасы һаггында»,
«Јазычынын јолу», «Аловлу сәтирләр» вә «Комедија, һәјат, адәг
ән'әнәләр» адлы мәгаләләри чап олунмушдур. Икинчи бөлмәдә мүәл-
лифин «Максим Горки һаггында», «Чәлил Мәммәдгулузадә», «Көр-
кәмли ингилабчы-јазычы», «Фыртыналар хидмәт етмиш гәләм» сәр-
лөвһәли мәгаләләри верилмишдир. Үчүнчү бөлмәдә исә «Азәрбајчан
ше'рини шөһрәти вә ифтихары», «Мәһәббәт вә нијибинлик поезијасы»,
«Вагиф вә мүасирлик», «Јени Азәрбајчан әдәбијјатынын баниси»,
«Зәһинләр султаны», «Аловлу үрәк», «Нәчәфбәј Вәзиров», «Лев
Толстојун реализми һаггында», «Бәјүк һәгигәтпәрвәр, даһи сәнәткар»
вә «Бизим Сабир» сәрлөвһәли мәгаләләр, гејдләр вә мүлаһизәләр
дәрч едилмишдир («Коммунист» гәзети, 11 август 1971).

НУҺУН ТУФАНЫ ӘФСАНӘСИНӘ ДАИР

Мәшһур Нуһ туфаны һаггында әфсанәләр һәм гәдимдир, һәм да
Африкада јашајан зәнчиләрлә јанашы, дикәр дүнја халглары ичәри-
синдә кеңиш јајылмышдыр.

Руһаниләрин шәрһинә көрә туфан һадисәси аллаһын һөкмү илә
олмушдур. Белә ки, туфан васитәсилә дүнја әввәлчә суја гәрг олмуш-
дур. Лакин сонрадан исә аллаһын јалныз һәмнин Нуһа јазыгы кәл-
миш, һәр шеји јенидән бәрпа етмишдир. Әслиндә исә Нуһун туфаны
Дәчлә вә Фәрат чајларынын мәнсәбләриндән олан су басгыны нәтичә-
синдә әмәлә кәлмишдир ки, бу да сәјсмик су далғасынын гуруја һү-
чуму илә әлагәдардыр.

Мүәллифләрдән Р. Һ. Султанов јени јаздыгы әсәрини «НУҺУН
ТУФАНЫ ҺАГГЫНДА ҺӘГИГӘТ» адландырмышдыр.

Азәрбајчан ССР Елмләр Академијасы Чографија Институтунун
мәһсулу олан бу китабчада Нуһун туфаны һаггында кеңиш вә әтраф-
лы бәһс олунур.

Китабчанын киришиндә дејилир ки, тәбиәтин чох мараглы вә яң-
дијә кими аз өјрәнилмиш һадисәләриндән бири дә дәннәз зәлзәләләри-
дир. Һазырда дәннәздиби һадисәләрни изләнмәси вә мүхтәлиф јол-
ларла әлдә едилмиш материалларын әлагәли шәкилдә өјрәнилмәси
гаршыда дуран мүһүм мәсәләләрдән биридир.

«Дәннәз далғаларынын әмәләкәлмә сәбәбләри вә дагыдычы фәә-
лијјәти» мәсәләсиндән бәһс едән мүәллиф кәстәрир ки, гуруда вә дән-
нәздә әмәлә кәлән зәлзәләләр бир-бири илә әлагәдар олуб, гуруда вә
дәннәз дибиндә сәтһин позулмасы нәтичәсиндә баш верир.

«Нуһун туфаны һаггында әфсанә, һекајәт вә бә'зи мә'луматлар»
башлығы алтында кедән мараглы сөнбәткәндә мүәллиф һағыл едир ки,
XX әсрин әввәлләриндә Ниневада (Ираг) апарылан археоложи га-
зынтылар заманы тапылмыш миһи јазылары охунмасы илә бир чох
јени мә'лумат әлдә едилмишдир. Мә'лум олдуғу үзрә бурадан елмин
мүхтәлиф сәһәләринә аид бәјүк бир «китабхана» тапылмышдыр. Чох
чәтинликләрдән сонра алимләр һәмнин јазылары охумага мүвәффәг
олмушлар. Мараглыдыр ки, бу јазыларда јени ерадан әввәлки XX вә
XIX әсрләр Бабилистаны һаггында чох гијмәтли мә'лумат, әфсанә,
рәвәјәт вә сүжетләр вардыр. Мәшһур мачар кеологу Е. Зјусс XX әс-
рин әввәлләриндә илк дөфә олараг һәмнин миһи абидәләриндән исти-
фада едәрәк, туфан һадисәсинә чох садә изаһат вермишдир. О, апар-
дыгы тәдгигат әсасында ашағыдакы нәтичәјә кәлмишдир:

Әввәлә туфаны Фәрат чајынын ашағы ахарында баш вермиш
Мессопотамија овалыгынын кеңиш сәһәсини әһәтә етмиш су басмын-
дан ибарәт тәбии бир һадисә кими баша дүшмәк ләзимдыр. Икинчи
тәрәфдән, гәти шәкилдә демәк олар ки, бу туфан Иран көрфәли ви-
лајәтиндә вә ја онун чәнубунда баш верми күчлү зәлзәлә нәтичәсин-
дә әмәлә кәлмиш сәјсмик су далғаларынын материкә һүчуму нәтичә-
синдә башламышдыр. Гејд етмәк ләзимдыр ки, бу сәһәдә ишти дә тез-
тез зәлзәләләр олур. Чох еһтимал ки, бурада зәлзәлә илә бирликдә
сиклон да баш вердијиндән туфан һәддиндән артыг күчлү олмуш-
дур. Беләликлә, Дәчлә вә Фәрат чајларынын мәнсәбидә баш вермиш
бу мәһәлли су дашгыны һаггындакы рәвәјәтләр башга халгләра да
кечмиш вә Јаваш-Јаваш сәрһөдләри ашараг үмумдүнја туфаны шөһ-
рәти газанмышдыр.

Бу кими изаһатлардан сонра мүәллиф «Туфанын елми изаһы»ны
верир.

Мүәллиф дедикләринә нәтичә олараг јазыр ки, Нуһун туфаны
әслиндә јерли һадисә олуб, бәјүк тәләфәт вермиш вә онун әсас сәбә-
би «сунами» типли далғаларын гуруну басмасыдыр. Јүксәк дағларда
кәминни галыгларынын ахтарылмасы обәсдир.

Китабчаны охудуғча онун һадисәләри даһа кеңишлији илә оху-
чунун көзләри гаршысында чанланыр. Мүәллимләримиз кечмишин
ән мүһәфизәкар галыгы олан динә, хурафата вә мөвһүмата гаршы мү-
баризәдә һәмнин китабчадан бир вәсант кими истифада едә биләрләр.

ЕСТЕТИК ТӘРБИЈӘҖӘ ДАИР КИТАБЧА

Азәрбајчан ССР Маариф Назирлијинин республика бәдин тәрбијә методнабиһетти габагчыл төчрүбә трибунасы серијасындан «Мәктәбдә естетик тәрбијә» адлы китабча нәшр етмишдир.

Китабчада Бакынын Нәсимн рајонуңдакы 44 нөмрәли орта мәктәб шакирдләринин естетик тәрбијәси сәһәсиндә әлдә едилмиш иш төчрүбәсидән бәһс олунур.

Естетик тәрбијә вә онун вәзифәләриндән бәһс едән мүәллифләр јазырлар ки, совет адамларынын формалашмасында естетик тәрбијә чох мүһүм рол ојнајыр. Чүнки естетик тәрбијә нәтичәсиндә адамларымызын шүүру зәккиләшир, мәдәнијјәти артыр, онлар көзәлликләри, әдәбијјат вә инчәсәнәт әсәрләрини јахшы дәрк едир, бачарыгла естетик мүһакимә јүрүдүрләр.

Естетик тәрбијә ушагларын әгли, физики, мә'нәви инкишафы үчүн бөјүк әһәмијјәтә маликдир. Одур ки, мәктәбдә шакирдләрин естетик тәрбијәсинә хүсуси фикир верилир.

«Мүһүм ишә ибтидан синифләрдән башланды» башлығы алтында апарылан сөһбәтдән ајдын олур ки, мәктәбдә јени совет адамынын формалашмасында естетик тәрбијәнин ролу мәсәләсинә хүсуси фикир верилир. Белә ки, бурада ушаг мәктәбә дахил олдуғу илк күндән онун естетик тәрбијәсинә чидди диггәт јетирилир вә бу тәрбијә мәктәбдә апарылан бүтүн тә'лим-тәрбијә иши илә сых әлағәләндирилир. Биринчи синифдән башлајараг мәктәблиләрлә тәмизлик, сәлигә, өзүнәхидмәт, көзәллик, ичтимаи јерләрдә өзүнү апармағы бачармаг һиссләри тәрбијә етмәк бүтүн мәктәб коллективинин диггәт мәркәзиндә дурур. Мүәллимләр шакирдләрин зөвглә кејинмәсинә, әдәби вә бәдин чүмлөләрлә данышмасына да диггәт јетирирләр.

Ајры-ајры фәнләрин тәдрисиндә естетик тәрбијәнин кезәл тәсири бурада һәр аддымда һисс олунур.

«Әдәбијјат естетик тәрбијә васитәси» кими» башлығы алтында сөһбәтдә мәктәбин мүәллимләриндән Ә. Кәримовун, Ш. Ахундованын вә б. мәктәбдә апардыглары ишләр бу чәһәтдән диггәти чәлб едир.

«Әсил истә'дадлар јетишир», башлығы алтындакы сөһбәтдә мәктәбдә мусиги фәннинин тәдрисинин хүсуси әһәмијјәтиндән бәһс олунур. Көстәрилир ки, мусиги, тәбиәт вә чәмијјәт һадисәләрини сәсләрлә ифадә едәрәк кәнч нәсилдә сијаси, әхлаги, естетик вә мәдәни сәвијјәсинин јүксәлмәсиндә мүһүм рол ојнајыр.

Беләликлә, китабчада «Мүһүм тәдбирләр», «Кичик рәссамлар», «Китаб мүталиәси», «Дәрнәкләр, театр вә кино», «Әмәк—гүдрәтли тәрбијә васитәси кими» вә с. башлыглар алтында сөһбәт едән мүәллифләр китабчада әмәк вә естетик тәрбијә, естетик зөвгүн ашыланмасында әдәбијјат вә инчәсәнәтин ролу, хүсусилә мәктәб тә'лиминдә естетик зөвг вә с. мәсәләләрдән кенишлији илә вә әтрафлы бәһс едирләр.

Китабчанын мүәллифләри М. Мустафајев вә Ә. Рәчәбов јолдашлардыр.

ДОҒМА ДИЈАРЫМЫЗ ЃАГГЫНДА

«Азәрбајчан, Азәрбајчан» бәдин фото-албому В. И. Ленинин анадан олмасынын 100 иллијинә вә республикамызын јарымәсрлик јубилејинә һәср олунмушдур. «Кәнчлик» нәшријјатынын Азәрбајчан

вә рус дилләриндә бурахдыгы бу јарашыглы-фото-албом алман достларын—Лејпсиг полиграфчыларынын көмәји илә чап едилмишдир. Фото-албомун һазырланмасында јазычы И. Гасымов, фотограф И. Рубенчик, рәссамлардан И. Ахундов вә Н. Бабајев иштирак етмишләр.

Тәгрибән 300 рәнкли, ади фото шәкилләрдә вә рәсмләрдә республикамызын фүсункар мәнзәрәләри, Азәрбајчан шәһәрләринин вә кәндләринин кечмиш вә индики һәјәти тәсвир олунмуш, иғтисадијјатын, елм вә мәдәнијјәтин кениш панорамы верилмишдир. Фото шәкилләр республиканын адамларындан сөһбәт ачыр. Бәдин әсәрләрдән парчалар, Азәрбајчан шаирләрини ше'рләри, республикамыз һаггындакы фотолар бу фото-албому даһа зәккин вә мәзмунлу етмишдир (материал «Китаблар аләминдә» мә'лумат-библиографик мәчмуәси, 1970, № 1—2-дән көтүрүлмүшдүр).

ӘДӘБИЈЈАТШҮНАСЛЫГ ЃАГГЫНДА

Мә'лумдур ки, әдәбијјат нәзәријјәси әдәбијјатын дахили гајдаларыны өјрәдир, даһа доғрусу, әсәри јахшы баша дүшмәк үчүн «ачар» ролуну көрүр. Мәһз буна көрә дә белә бир әсәрә орта мәктәб мүәллимләри хәјли еһтијач һисс едирләр.

«Маариф» нәшријјаты М. Пашајевин «Әдәбијјатшүнаслыгын әсәсләри» китабыны бурахмышдыр. Бу китаб дөрд фәсилдән ибарәтдир: әдәбијјат һаггында үмуми мә'лумат, бәдин әсәрләр һаггында, әдәби нөвләр вә жанрлар, әдәби мәктәбләр вә чәрәјанлар.

Китабда классик Шәрг әдәбијјаты жанрлары вә ән'әнәләри һаггында кениш вә әтрафлы мә'лумат верилир. Китабда верилән мисаллар мүәсир вә классик әдәбијјатын әң јахшы нүмунәләриндән көпирилмишдир.

Али мәктәб тәләбәләри үчүн јазылмыш һәмин китабдан орта мәктәбләрин әдәбијјат мүәллимләри дә истифадә едә биләрләр.

КОМЕДИЈАМЫЗЫН ИНКИШАФ ЈОЛЛАРЫНА ДАИР

Һаггында сөһбәт ачдыгымыз комедија жанры тарихән драматурхијанын үзви вә тәркиб һиссәси кими инкишаф етмиш, ону тамамламыш, ејни заманда өзү дә ондан фајдаланмышдыр. Јакин һәр икки жанрың өзүнә мәхсус инкишаф јолу вардыр.

Н. Гулијевин «Азәрбајчан совет комедијасынын инкишаф јоллары» адлы әсәриндә мәһз совет комедијасынын инкишафы проблемләри мәсәләсиндән бәһс олунур.

Әсәри вәрәгләјиб охудугча ајдын олур ки, совет комедијасы узун мүбаризәдә јаранмыш, инди дә инкишаф етмәкдә, әдәбијјатымызда өзүнә лајиг јер тутмагдадыр.

Кечмишин галыгларына гаршы мүбаризә индики заманда—өлкәмизин коммунизмә кетдији бир вахтда да бөјүк әһәмијјәт кәсб едир. Белә ки, бу күнкү һәјәтимызда баш верән вә ирәлијә доғру һәрәкәтимизә мане олан мәнфиликләри тәңгид вә ифша етмәкдә, ичтимаијјәтин нәзәрини бу нөгсанлара јөнәлтмәкдә совет комедијасынын ролу олдугча бөјүкдүр. О бир устад чәрраһ ролуну ојнајыр. Бу чәрраһын чәсарәтли бычагы илә чәмијјәтимизин сағлам бәдәниәә јапшыан ај-

ры-аҗры ләкәләр кәсилиб атылыр. Һәҗатын гүсурлу чәһәтләрини аҗә шә гутмагла драматургларымыз әслиндә јени һәҗатын гәләбәснә, онун прәлијә доғру эфәрли јүрүшүнә көмәк едирләр.

«Азәрбајчан совет комедијасынын инкишаф јоллары» әсәри үч фәсилдән вә киришдән ибарәтдир.

Киришдә дејилир ки Азәрбајчан совет комедијасынын инкишафы проблеминин өјрәнилмәси һәм әдәбијатшүнаслығымыз, һәм дә бу жанрын инкишафы үчүн чох вачибдир.

Китабын биринчи фәслиндә «Тәшгид вә тәблиғ сәһнәси», икинчи фәслиндә «Јүксәлиш јолларында», үчүнчү фәслиндә исә «Күлүш мүбаризә снлаһы кими» мәсәләләриндән бәһс олуноур.

МУАСИР ДӘРСӘ АИД ВӘСАИТ

Азәрбајчан ССР Маариф Назирлијинин республика Мүәллимләри Тәкмилләшдирмә Институту мүәллимләрин республика елми-практик конфрансынын материаллары әсасында «Мүасир дәрсә вериләп тәләбләр һаггында» адлы китабча бурахмышдыр.

Китабчанын әввәлиндә дејилир ки, республиканын үмумтәһсил мәктәпләринин педагожи коллективләри сон илләр дәрсин тәшкили, онун мүасир тәләбләр сәвијјәсиндә гурулмасы мәсәләләри илә чидди сурәтдә мәшғул олуру вә бу саһәдә хүсуси сәј кәстәрир, аҗры-аҗры мүәллимләрин иш тәчрүбәсини диггәтлә изләјир вә тәтбиғ едирләр.

Охучуларә тәғдим едилән һәмин китабчада 1970-чи ил нојабр ајында республика Мүәллимләри Тәкмилләшдирмә Институту тәрәфиндән кечтирилән мүасир дәрсә верилән тәләбләрә һәср едилмиш елми-практик конфрансын материаллары верилмишдир.

Азәрбајчан ССР маариф назирини М. Мейдизадәнин «Дәрсә верилән мүасир тәләбләр һаггында» мә'рузәсинин мәтни китабчанын киришиндә дәрч олуноумшдур.

Бундан сонра китабчада мүхтәлиф фәни мүәллимләринин мүасир дәрсә верилән тәләбләр әсасында дедикләри дәрсләр һаггында мәғаләләри верилир.

Бунлардан бири дә Шәки рајонундакы Охуд нәид орта мәктәбин дил-әдәбијат мүәллими Нурпаша Һүммәтовун «Дил-әдәбијат дәрсләриндә шакирдләрин јарадычылығ габилијјәтләринин инкишаф етдирилмәси јоллары» адлы мәғаләсидир.

Мүәллиф јазыр ки, дил-әдәбијат дәрсләриндә шакирдләрин јарадычылығ габилијјәтләрини инкишаф етдирмәк үчүн ашағыдакы үсуллардан истифадә етмәк вачибдир:

1. Әдәбијат дәрсиндә бәдин әсәрин, шакирдләрин идрак фәалијәти, дәркетмә имканлары үчүн фајдалы, билик сәвијјәсинә ујғун тәдриси.

2. Шакирдләрә синифдәнхарич охуруглары бәдин әсәрләр, бахдығлары кино-филмләр, мүхтәлиф һәјати фактлар әсасында мүстәгил рәј—инша јазмағы өјрәтмәк.

3. Јарадычы јазыларын дил вә әдәбијат дәрсләриндә әләғәли шәкилдә апарылмасы.

4. Башға ичтимай фәнләрин тәдриси заманы шакирдләрин дил-әдәбијат дәрсләриндә газандығлары мүстәгил јарадычылығын моһкәмләндирилмәси методлары.

Сонра мүәллиф һәмин мәддәләрини изаһы үзәриндә дајаныр вә онлары кенишлији илә шәрһ едир.

Мүәллиф мәғаләсинә белә бир нәтичә илә јекун вурур ки, шүбһәсиз дил-әдәбијат дәрсләриндә шакирдләрин мүстәгил јарадычылығ габилијјәти инкишаф етдирилдикдән сонра башға фәнләр үзрә һәрһансы мөвзуда онларын белә сәрбәст фикир сәјләмәсипә имкан јараныр...

«Мүасир дәрсә верилән тәләбләр һаггында» китабчасынын нәшриндән дә мәғсәд кәчч нәслин тә'лим-тәрбијәси кими мүһүм бир мәсәләнин јүксәк сәвијјәдә һәллиндә мүәллимләрә көмәк кәстәрмәкдән, топланмыш иш тәчрүбәсинә әсасланарағ онларын фәалијјәтини мүәјјән дәрәчәдә истиғамәтләндирмәкдән ибарәтдир.

ӘДӘБИЈАТ ТӘДРИСИНӘ АИД ИКИ ВӘСАИТ

Бәдиә әдәбијат инчәсәнәтин ән кениш јайылмыш вә гүдрәтли бир голудур. Инсанларын истәк вә арзулары бәдин әдәбијатда өз әксини тапыр. Бәдин әдәбијат мәктәбдә шакирдләрин идеја вә естетик тәрбијәсинин, онларын характеринин формалашмасы үчүн мүһүм вәситәдир.

Әдәбијат дәрсләриндә бәдин әдәбијатын ән јахшы нүмунәләри илә шакирдләри таныш етмәк, әсәрләрин идеја мәзмунуну онлара ајдынлашдырмағ шакирдләрин көрүш даирәсини кенишләндирир, онларын идејача даһа да мәтинләшмәләринә көмәк едир.

Һәмчинин әдәбијат дәрсләри шакирдләрин нәтиғини вә бәдин зәғгүнү инкишаф етдирир. Буна көрә дә орта мәктәбдә бәдин әсәрләрин тәһлилинә кениш јер верилир. Буну нәзәрә аларағ «Маариф» нәшријаты орта мәктәбин әдәбијат мүәллимләри үчүн ики вәсаит нәшр етмишдир. Бунлардан бири «VII синифдә әдәбијат дәрсләри», дикәри «VIII синифдә әдәбијат дәрсләри» адлы вәсаитдир.

«Әдәбијат» дәрсликләринә методик рәһбәрлик вәзифәсини дашыјан һәр ики вәсаит мүәллимләрә көмәк мәғсәди илә програмын планлашдырылмасына, аҗры-аҗры јазычыларын һәјатына вә онларын бәдин әсәрләринин өјрәнилмәсинә даир методик кәстәришләр верир. Мәсәлән, «VII синифдә әдәбијат дәрсләри» методик вәсаитинә анд китабчанын киришиндә дејилир ки, јени програма әсасән VII синифдә әдәбијатын тәдриси мәктәпләрдә орта мәрһәлә тәшкил едир. VII синфин програм материалы бир тәрәфдән IV—VI синифләрдә кечиләнләрә әсасланыр, дикәр тәрәфдән јухары синифләрдә тәдрис едиләчәк әдәбијат тарихи курсунун өјрәдилмәсинә зәмян јарадыр. Буна көрә дә әдәбијат мәшғәләләриндә верилән јени биликләр әввәлләрдә өјрәниләнләрә әләғәләндирилмәли, ашағы синифләрдә әлдә едилмиш биликләрин мүәјјән дәрәчәдә дәринләшдирилмәсинә сәбәб олмалыдыр. Һәмчинин јени билик мүәјјән елми систем үзәриндә гурулмалыдыр.

VIII синиф үчүн «Әдәбијат» дәрслијинә анд вәсаитдә дејилир ки, јени әдәбијат програмына көрә, орта мәктәпләрдә әдәбијат тарихи курсунун систематик шәкилдә тәдриси VIII синифдән башлајыр. Бу курс ән гәдим дөврләрдән башлајарағ XVIII әсрин сонунә гәдәрки Азәрбајчан әдәбијатынын инкишаф јолуну, «Азәрбајчан шифаһи халғ әдәбијаты» «Н. Кәчәви», «М. Фүзули», «М. П. Вагиф», һабелә «А. С. Пушкин», «Ә. Фирдовси», Ж. Б. Молјер» мөвзуларыны вә әдәбијат нәзәријәсинин әң мүһүм мәсәләләрини аһа-тә едир.

Һәр икн методик вәсантдә иллик програм материаллары бәһсләр үзрә планлашдырылмыш, ишә язы мөвзулары көстәрилмиш, буи-ларын апарылмасына, дәрсликдәки суал вә тапшырыглардан истифадә олунмасына, совет әдәбијјаты һаггында сөһбәтин тәшкилинә, шакирд-ләрин идеја-естетик тәрбијәсинә, һабелә ајры-ајры әсәрләрин тәдри-синә даир конкрет методик көстәришләр верилмишдир.

ИДЕЈА-СИЈАСИ ТӘРБИЈӘ МӘСӘЛӘСИ

Совет адамлары бөјүк руһ јүксәклији илә коммунизм гурурлар. Бәшәријјәтин мин илләрдән бәри арзу етдији ән әдаләтли, ән хош-бәхт чәмијјәти—коммунизм гурмаг бизим халгымыза нәсиб олмуш-дур.

Инди бүтүн совет халгынын амалы коммунизм гурмагдыр. Бу бахымдан кәнч нәсилдә коммунист шүүру тәрбијә етмәк, ону комму-низм чәмијјәтиндә јашамаг вә јаратмага һазырламагда мәктәб ән мү-һүм јер тутур.

Совет мәктәби мүәллим һеј"әтинин көмәји илә коммунизм ишинә садиг, коммунист әхлагы сифәтләринә малик елмли, биликли кәнч нәсил тәрбијә едиб јетишдирмәкдә бөјүк хидмәт көстәрир. Бу ишдә ајры-ајры фәнн мүәллимләринин дә үзәринә бөјүк вәзифәләр дүшүр. Мүәллифләрдән Ш. Т. Сәфәров јолдаш буну нәзәрә алараг «Әдәбијјат дәрсләриндә идеја-сијаси тәрбијә дәнр» адлы китабча нәшр етдир-мишдир. О, һәмин китабчасында орта мәктәпләрдә тәдрис олунан әдәбијјат дәрсләриндә идеја-сијаси тәрбијәни ашыламагын јолларын-дан бәһс едир. Бу мәгсәдлә о, јазыр ки, орта мәктәпләрдә әдәбијјатын тәдриси шакирдләрдә марксист дүнјабахышынын формалашмасында мүстәсна род ојнајыр. Јухары синифләрдә бу фәннин тәдриси һәм дә ардычыл оларәг әдәбијјатын мүрәккәб вә рәнкарәнклијини ачыр, ша-кирдләрин коммунизм руһунда бөјүмәләрини асанлашдырыр. Бунун үчүн мүәллим мәктәб програмына дахил олмуш мөвзулары мүкәммәл өјрәнмәли, онун әсас идеја, мөзуну вә форма хүсусијјәтләрини јак-шы дәрк етмәлидир. Белә бир киришдән сонра мүәллиф әсас мәгсә-динә киришир, әдәбијјат дәрсләриндә идеја-сијаси тәрбијә мәсәләсин-дән бәһс едир. Дедикләрини сүбута јетирмәк үчүн республикамызын мәктәпләриндә чалышан әдәбијјат мүәллимләринин бу саһәдәки га-багчыл иш тәчрүбәсиндән нүмунәләр көтирир.

Мүәллиф әсәринин сонунда јазыр. Сов.ИКП-нын Програмында гејд едилмишдир ки, коммунизм чәмијјәтиндә «...чәмијјәтин хејри үчүн әмәк һамыдан биринчи һәјәти тәләбат вә дәрк едилмиш зәрурәт олачаг, һәр кәсин габилијјәтиндән халг үчүн ән фајдалы шәкилдә ис-тифадә олуначагдыр» (Азәрнәшр, 1961. сәһ. 60). Кәнч нәсли орта мәктәб шакирдләринин һәлә тә'лим дөврүндә, тә'лим дөврүнүн ән мү-һүм мәрһаләси олан VIII—X синифләрдә мәнз бу руһда тәрбијәлән-дирмәк ләзымдыр.

Китабчада бүтүн мәсәләләр там кенишлији илә изаһ вә шәрһ олунмушдур.

ЈАЗЫЧЫНЫН ЈАРАДЫЧЫЛЫҒЫ ҺАГГЫНДА КИТАБЧА

Азәрбајчан совет әдәбијјатынын илк нәслинә мәнсуб олан јазы-чылар сырасында Ә. Әбүлһәсәнин дә өзүнәмәхсус јери вардыр. Гырх илдән артыг јарадычылыг јолу кечмиш Әбүлһәсәнин әдәби-бә-дин фәалијјәти халгымызын социализм вә коммунизм гуручулугу та-

рихи илә мөһкәм бағлыдыр. Азәрбајчанда галиб кәлмиш Совет һаки-мијјәтинин илк ингилаби тәдбирләриндән башлајараг ичтимаи һәја-тымыздакы бр сыра мүһүм тарихи һадисәләр вә проблемләр Әбүлһә-сәнин әсәрләриндә зәккин бәдин ифадәсини тапмышдыр.

Әбүлһәсән јарадычылыга 1927-чи илдән сонра башламышдыр. Илк әсәри «Софи» һекајәсиндән сонра о, «Өзү үчүн јазанлар», «21», «Ханәндә», «Өлдүрдү», «Бачымын јухусу», «Үсјан», «Гараулчу», «Танышлар», «Араз», «Бошанды», «Кәбутәр», «Сабаһ мајысдыр» вә с. һекајәләрини јазыр.

1927—1930-чу илләрдә Ә. Әбүлһәсән јарадычылыгы формала-шыр. Бу илләрдә о, дөврүн ән актуал мәсәләләринә аид бир силсилә тәшкил едән мараглы һекајәләр јазыр. Бу һекајәләриндә о, көһнәлик-лә јенилијин гаршылашмасындан, јенилијин көһнә адәт вә ән'әналәрә нечә үстүн кәлмәсиндән бәһс едир. Мәсәлән, «Софи» һекајәси бир нөв с'тираф хараитериндә јазылмыш сырф психоложи әсәрдир. Әввәлләр диндарлыгы илә шөһрәт тапан вә буна көрә дә «Софи» ләгәбинн фәхрлә дашыјан Әлөвсәтин јени дөврүн сијаси ахынында чашыб гал-масы вә һәјат фачиәси илк бахышда кичик вә аз әһәмијјәтли көрүнә биләр. Лакин јазычы јени һәјатла ајаглаша билмәјән Софинин сарсын-тыларыны, руһи чырпынтыларыны, онун јашамыш олдугу отуз беш иллик Кәрбәлә мүһитиндән ајрыла билмәмәси үчүн кечирдији мәнәвн фачиәни там долғунлуғу илә вермәклә ингилабын илк илләриндә мәнз белә ағыр вәзијјәтдә галмыш көһнә руһани зијалыларын тарихи фа-чиәсини үмумиләшдирмишдир. Бу һекајәдә көһнә згүнәсибәтләр, дүн-јабахышлар вә әхлаг нормалары илә јени чәмијјәтин ингилаби тә-ләбләри гаршылашдырылмыш вә онларын арасындакы кәскин зид-дијјәтләр көстәрилмишдир.

«Өлдүрдү» һекајәсиндә исә чәмијјәтдә јениликлә көһнәлијин мүбаризәси даһа чидди вә кәскин гојулмушдур.

«21» һекајәсиндә кәнддә тәшкил олунмуш тохучулуг артелиндә-ки комсомолчу-кәнчләрин ичтимаи фәалијјәтиндән бәһс олунур.

Бу һекајәләрдән сонра Әбүлһәсән ири һәчмли романлар јазыр. Бу романлар сырасында «Јохушлар», «Дүнја гопур», «Огуллар вә аталар», «Тамаша гарынын нәвәләри», «Мүбарибә» вә с. көстәрмәк олар.

Ә. Әбүлһәсәнин «Јохушлар»ы Азәрбајчан совет романынын илк нүмунәләриндәндир. Бу романын идејасы Азәрбајчан кәндиндә кол-лектив тәсәррүфат уғрунда кедән мүбаризәләрин инкишаф јолуну бүтүн мүрәккәблији вә зиддијјәтләри илә көстәрмәк вә бу тарихи про-сесин әһәмијјәтинин изаһ етмәкдән ибарәтдир.

Көрүндүјү кими, Ә. Әбүлһәсәнин јарадычылыгы Азәрбајчан со-вет әдәбијјатынын инкишафы тарихиндә көркәмлн јер тутур. Одур ки, онун әсәрләри узун илләрдән бәридир ки, орта мәктәпләрин про-грамында оларәг тәдрис олунур.

Мүәллифләрдән Т. Мүтәллимов буну нәзәрә алараг Ә. Әбүлһә-сәнин јарадычылыгыны дәриндән өјрәнмиш, «Ә. Әбүлһәсәнин јарады-чылыгы» адлы әсәр јазмышдыр.

Бу әсәрин мүндәричаты беләдир: «Илк сынаглар», «Сәнәтин јохушлу јоллары илә», «Јени дүнја-нын тәрәннүмү», «Һәрби гәһрәмәнлыг мотивләри», «Аилә-мәңшәт вә тәрбијә мәсәләләри».

**«АЗƏРБАЈЧАН ДИЛИ ВƏ ƏДƏБИЈАТ ТƏДРИСИ»
МƏЧМУƏСИИИДƏ 1971-чи ИЛДƏ ДƏРЧ ОЛУИИМУШ
МƏГАЛƏ ВƏ МАТЕРИАЛЛАР**

	№	Сəһ.
XXIV гурултајын гəрарларыны лəјагəтлə хəјата кечирəк	4	3
Совет Иттифагы Коммунист Партијасынын XXIV гурултајы јени инсанын јетишдирилмəsi хаггында	2	3
А. С. Абдуллајев. Кəркəмли мұəллим вə ана дили методисти	1	3
А. С. Абдуллајев. Кəнч дилчи вə əдəбијатчылар хазырлығына диггəти артыраг	2	5
Азəрбајчан дили програмы (IV синиф мұəллимлəринə кəмəк)	2	41
Програм. Ибтидаи синифлəрдə морфолокија вə орфографијадан кечилмишлəрин тəкрары вə нитг хиссəлəри хаггында əлавə мəлумат	3	44
С. Агајев. Хагани јарадычылығында мұназирə вə аллегория	3	90
Т. Бабајева. Тəлимдə техники вəсаитдэн истифадеһин бə'зи мəсəлəлəри	1	30
И. О. Бајрамов. Фе'л формаларынын тəдриси хаггында	2	29
Б. Бағыров. Рəсул Рзанын хəјат вə јарадычылығынын тəдрисинə даир	4	81
С. Ваһидов. Азəрбајчан дили үзрə јени билијин мұстəгил мəнимсəнилмəsi тəчрүбəсиндэн	1	23
Т. Дадашова. Ч. Чаббарлынын əсəрлəриндə эмəк-севэрлик	1	76
З. Əлијева. VII синифдə Мир Чəлалын «Бир кəнчин манифести» повестинин тəдриси	1	36
З. Əлијева. А. А. Фадејевин «Кəнч гвардија» романынын тəдриси	3	59
З. Əлəкбəров. Маарифчи шаир	1	67
М. Əскəров. Əдəбијат фəһни вə мұасир дəрсин имканлары хаггында	2	27
Ə. Əфəндизадə. 1971—1972-чи тəдрис илиндə IV синифлəр үчүн Азəрбајчан дилиндэн програм материалларынын планлашдырылмасы	3	3

Ә. Әфәндизадә. Суаллара чаваб	1, 2	104
	3, 4	100
		98
Б. Әһмәдов. IV синифдә рабитәли нитг үзрә апарылачаг ишләрә даир	3	13
Б. Әһмәдов. IV синифдә синтаксисин тәдрисинә даир	2	72
В. Әлијев. Нәсиминин поетик дилиндә мәчазлар системи	3	69
Ә. М. Әһмәдов. Шакирдләрин нитгиндәки үслуб сәһвләри вә онларын арадан галдырылмасы үзәриндә иш	4	10
И. Зәрбәлијев. Грамматикадан кечилмиш материалларын мөһкәмләндирилмәсиндә вә системә салынмасында мүштәрәклијин ролу	3	30
А. Ибраһимов. Әдәбијјат дәрсләриндә техники васитәләрдән истифадәнин бә'зи проблем мәсәләләри	4	44
М. Күлмәммәдова. IV синифдә «Лексика» бәһсинин тәдриси мәсәләләринә даир	2	83
Ш. Микајылов. Әдәбијјатдан факүлтәтив курсун апарылмасына даир	1	56
Ш. Микајылов. IV синифдә әдәбијјат тәдриси	2	91
Д. Мәммәдов. Әдәбијјат тәдрисиндә жанр хүсусијјәтләринин нәзәрә алынмасы	3	53
К. Микајылов. Азәрбајчан дили дәрсләринин ефектлијини артырмаг јоллары һаггында	4	24
Н. Не'мәтов. Н. Нәримановун «Надир шаһ» фаһиәсинин тәдриси тәчрүбәсиндән	1	93
Н. Не'мәтов. IX синфин әдәбијјат дәрсләриндә тарихи материаллардан истифадәјә даир	3	47
Һ. Нәсиров. Бәдни әсәрләрин дәрк едилмәсиндә истифадәли охунун ролу	3	86
Н. Оручәлијев. Әдәбијјат тәдрисиндә техники васитәдән истифадә тәчрүбәсиндән	1	83
Ф. Рәһимов. Орфографик сәһвләрин арадан галдырылмасында етимоложи тәһлилин ролу	2	19
Ј. Рәһимова. Шакирдләрин мүстәгил мүталиәсини нечә тәшкил едирәм	4	61
Б. Садыгов. Чаббарлы сәнәтиндә бәдни сөзүн гүдрәти	1	43
Ш. Сәфәров. Әдәбијјат дәрсләриндә идеја-сијаси тәрбијәни ашыламағын јоллары	2	34
Һ. Һүсејнов. Рабитәли мәтиләр үзәриндә апарылачаг ишләр	1	10
К. Һачыбәјова. Азәрбајчан дили дәрсләриндә шакирдләри дүшүндүрмәјә, дәрси шүүрлу мәнимсәмәјә вә ахтарычы олмага нечә наил олурам	1	18
С. Һүсејнов. Г. Закирин дили һаггында бә'зи гејдләр	1	89
Һ. Һачыјев. Вәтәнпәрвәрлик лирикасы	1	80
М. С. Һәсәпов. Әлавәләрин тәдриси һаггында	3	39
Х. Чаббаров. Шакирдләрин јүксәк нитг мәдәнијјәтинә јијәләнмәси мүһүм мәсәләдир	4	32